

Το κείμενο αυτό αποτελεί απλώς εργαλείο τεκμηρίωσης και δεν έχει καμία νομική ισχύ. Τα θεσμικά όργανα της Ένωσης δεν φέρουν καμία ευθύνη για το περιεχόμενό του. Τα αυθεντικά κείμενα των σχετικών πράξεων, συμπεριλαμβανομένων των προοιμίων τους, είναι εκείνα που δημοσιεύονται στην Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης και είναι διαθέσιμα στο EUR-Lex. Αυτά τα επίσημα κείμενα είναι άμεσα προσβάσιμα μέσω των συνδέσμων που περιέχονται στο παρόν έγγραφο

► **B** ΟΔΗΓΙΑ 2008/98/ΕΚ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 19ης Νοεμβρίου 2008

για τα απόβλητα και την κατάργηση ορισμένων οδηγιών

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

(ΕΕ L 312 της 22.11.2008, σ. 3)

Τροποποιείται από:

		Επίσημη Εφημερίδα		
		αριθ.	σελίδα	ημερομηνία
► <u>M1</u>	Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1357/2014 της Επιτροπής της 18ης Δεκεμβρίου 2014	L 365	89	19.12.2014
► <u>M2</u>	Οδηγία (ΕΕ) 2015/1127 της Επιτροπής της 10ης Ιουλίου 2015	L 184	13	11.7.2015
► <u>M3</u>	Κανονισμός (ΕΕ) 2017/997 του Συμβουλίου της 8ης Ιουνίου 2017	L 150	1	14.6.2017
► <u>M4</u>	Οδηγία (ΕΕ) 2018/851 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 30ής Μαΐου 2018	L 150	109	14.6.2018

Διορθώνεται από:

- **C1** Διορθωτικό ΕΕ L 297 της 13.11.2015, σ. 9 (2015/1127)
- **C2** Διορθωτικό ΕΕ L 42 της 18.2.2017, σ. 43 (1357/2014)

▼ B**ΟΔΗΓΙΑ 2008/98/ΕΚ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ
ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ****της 19ης Νοεμβρίου 2008****για τα απόβλητα και την κατάργηση ορισμένων οδηγιών****(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)**

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ι

ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ, ΠΕΔΙΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΚΑΙ ΟΡΙΣΜΟΙ

▼ M4*Άρθρο 1***Αντικείμενο και πεδίο εφαρμογής**

Η παρούσα οδηγία θεσπίζει μέτρα για την προστασία του περιβάλλοντος και της ανθρώπινης υγείας, προλαμβάνοντας ή μειώνοντας την παραγωγή αποβλήτων, τις αρνητικές συνέπειες της παραγωγής και της διαχείρισης αποβλήτων και περιορίζοντας τον συνολικό αντίκτυπο της χρήσης των πόρων και βελτιώνοντας την αποδοτικότητά της, κάτι που έχει καθοριστική σημασία για τη μετάβαση σε μια κυκλική οικονομία και για την εξασφάλιση της μακροπρόθεσμης ανταγωνιστικότητας της Ένωσης.

▼ B*Άρθρο 2***Εξαιρέσεις από το πεδίο εφαρμογής**

1. Τα ακόλουθα εξαιρούνται από το πεδίο εφαρμογής της παρούσας οδηγίας:

- α) τα αέρια απόβλητα που εκλύονται στην ατμόσφαιρα,
- β) τα (επιτόπου) εδάφη που περιλαμβάνουν μολυσμένες γαίες που δεν έχουν ακόμα εκσκαφθεί και τα κτίρια που συνδέονται μόνιμα με εδάφη,
- γ) μη μολυσμένη γη και άλλα φυσικά υλικά που έχουν εκσκαφθεί κατά τη διάρκεια κατασκευαστικών δραστηριοτήτων, εφόσον είναι βέβαιο ότι το υλικό αυτό θα χρησιμοποιηθεί για την κατασκευή στη φυσική του κατάσταση, στον χώρο από τον οποίο έγινε η εκσκαφή,
- δ) τα ραδιενεργά απόβλητα,
- ε) τα αποχαρακτηρισμένα εκρηκτικά,
- στ) τα περιτώματα, εφόσον δεν καλύπτονται από την παράγραφο 2, στοιχείο β), το άχυρο και άλλα φυσικά ακίνδυνα υλικά προερχόμενα από τη γεωργία ή τη δασοκομία τα οποία χρησιμοποιούνται στη γεωργία ή τη δασοκομία ή για την παραγωγή ενέργειας από βιομάζα με διαδικασίες ή μεθόδους που δεν επιβαρύνουν το περιβάλλον και δεν θέτουν σε κίνδυνο την ανθρώπινη υγεία.

2. Τα ακόλουθα εξαιρούνται από το πεδίο εφαρμογής της παρούσας οδηγίας, εφόσον καλύπτονται από άλλες κοινοτικές νομοθετικές πράξεις:

- α) λύματα,
- β) ζωικά υποπροϊόντα, συμπεριλαμβανομένων των μεταποιημένων προϊόντων που καλύπτονται από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1774/2002, εκτός από εκείνα που προορίζονται για αποτέφρωση, υγειονομική ταφή ή χρήση σε εγκαταστάσεις βιοαερίου ή κομποστοποίησης,

▼ B

- γ) πτώματα ζώων τα οποία αποθνήσκουν εκτός σφαγείων, συμπεριλαμβανομένων ζώων που θανατώνονται για την εξάλειψη επιζωοτιών και διατίθενται σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1774/2002,
- δ) απόβλητα που προκύπτουν από εργασίες έρευνας, εξόρυξης, επεξεργασίας και αποθήκευσης ορυκτών πόρων και από τις εργασίες εκμετάλλευσης λατομείων που καλύπτονται από την οδηγία 2006/21/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Μαρτίου 2006, σχετικά με τη διαχείριση των αποβλήτων της εξορυκτικής βιομηχανίας ⁽¹⁾,

▼ M4

- ε) ουσίες που προορίζονται για χρήση ως πρώτες ύλες ζωοτροφών, όπως ορίζονται στο άρθρο 3 παράγραφος 2 στοιχείο ζ) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 767/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ⁽²⁾ και δεν είναι ούτε περιέχουν ζωικά παραπροϊόντα.

▼ B

3. Με την επιφύλαξη των υποχρεώσεων που απορρέουν από άλλες σχετικές κοινοτικές νομοθετικές πράξεις, τα ιζήματα που επανατοποθετούνται σε επιφανειακά ύδατα με σκοπό τη διαχείριση των υδάτων και των υδάτινων οδών ή την πρόληψη πλημμυρών ή την εκτέλεση εγγειοβελτιωτικών έργων ή τον μετριασμό των επιπτώσεων από πλημμύρες και ξηρασίες εξαιρούνται από το πεδίο εφαρμογής της παρούσας οδηγίας, εφόσον αποδειχθεί ότι τα ιζήματα δεν είναι επικίνδυνα.

4. Είναι δυνατόν να καθορίζονται με επιμέρους οδηγίες, ειδικοί κανόνες, για συγκεκριμένες περιπτώσεις ή για τη συμπλήρωση των διατάξεων της παρούσας οδηγίας, σχετικά με τη διαχείριση συγκεκριμένων κατηγοριών αποβλήτων.

*Άρθρο 3***Ορισμοί**

Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας, ισχύουν οι ακόλουθοι ορισμοί:

1. «απόβλητα»: κάθε ουσία ή αντικείμενο το οποίο ο κάτοχός του απορρίπτει ή προτίθεται ή υποχρεούται να απορρίψει,
2. «επικίνδυνα απόβλητα»: τα απόβλητα που εμφανίζουν μια ή περισσότερες από τις επικίνδυνες ιδιότητες που αναφέρονται στο Παράρτημα III,

▼ M4

2α. «μη επικίνδυνα απόβλητα»: τα απόβλητα που δεν καλύπτονται από το σημείο 2),

2β. «αστικά απόβλητα»:

- α) τα ανάμεικτα απόβλητα και τα απόβλητα που συλλέγονται χωριστά από τα νοικοκυριά, μεταξύ άλλων χαρτί και χαρτόνι, γυαλί, μέταλλα, πλαστικά, βιολογικά απόβλητα, ξύλο, προϊόντα κλωστοϋφαντουργίας, απορρίμματα συσκευασίας, απόβλητα ηλεκτρικού και ηλεκτρονικού εξοπλισμού, απόβλητα ηλεκτρικών στηλών και συσσωρευτών, και ογκώδη απόβλητα, συμπεριλαμβανομένων στρωμάτων και επίπλων·

⁽¹⁾ ΕΕ L 102 της 11.4.2006, σ. 15.

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 767/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Ιουλίου 2009, για τη διάθεση στην αγορά και τη χρήση ζωοτροφών, την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1831/2003 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, και την κατάργηση των οδηγιών 79/373/ΕΟΚ του Συμβουλίου, 80/511/ΕΟΚ της Επιτροπής, 82/471/ΕΟΚ του Συμβουλίου, 83/228/ΕΚ του Συμβουλίου, 93/74/ΕΟΚ του Συμβουλίου, 93/113/ΕΚ του Συμβουλίου, 96/25/ΕΚ του Συμβουλίου, και της απόφασης 2004/217/ΕΚ της Επιτροπής (ΕΕ L 229 της 1.9.2009, σ. 1).

▼ M4

β) τα ανάμεικτα απόβλητα και τα απόβλητα που συλλέγονται χωριστά από άλλες πηγές, όταν είναι παρόμοια ως προς τη φύση και τη σύνθεση με τα οικιακά απόβλητα.

Στα αστικά απόβλητα δεν περιλαμβάνονται απόβλητα παραγωγής, γεωργίας, δασοκομίας, αλιείας, σηπτικών δεξαμενών και απόβλητα από δίκτυα αποχέτευσης και επεξεργασίας αποβλήτων, συμπεριλαμβανομένης της ύλης καθαρισμού λυμάτων, οχήματα στο τέλος του κύκλου ζωής τους ή απόβλητα από κατασκευές και κατεδαφίσεις.

Ο ορισμός αυτός ισχύει με την επιφύλαξη του καταμερισμού των ευθυνών για τη διαχείριση των αποβλήτων μεταξύ δημοσίων και ιδιωτικών φορέων,

2γ. «απόβλητα κατασκευών και κατεδαφίσεων»: τα απόβλητα που προέρχονται από κατασκευές και από κατεδαφίσεις,

▼ B

3. «απόβλητα έλαια»: τα ορυκτέλαια ή τα συνθετικά λιπαντικά ή τα βιομηχανικά έλαια που δεν είναι πλέον κατάλληλα για τη χρήση για την οποία αρχικώς προορίζονταν, όπως τα χρησιμοποιημένα έλαια κινητήρων εσωτερικής καύσης, τα έλαια κιβωτίων ταχυτήτων, τα λιπαντικά έλαια, τα έλαια για στροβίλους και τα υδραυλικά έλαια,

▼ M4

4. «βιολογικά απόβλητα»: τα βιοαποδομήσιμα απόβλητα κήπων και πάρκων, τα απόβλητα τροφίμων και μαγειρειών από σπίτια, γραφεία, εστιατόρια, χονδρεμπόριο, κυλικεία, παρόχους υπηρεσιών εστίασης και χώρους πωλήσεων λιανικής και τα συναφή απόβλητα από εγκαταστάσεις μεταποίησης τροφίμων,

4α. «απόβλητα τροφίμων»: όλα τα τρόφιμα, όπως ορίζονται στο άρθρο 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 178/2002 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου⁽¹⁾, τα οποία έχουν καταστεί απόβλητα,

▼ B

5. «παραγωγός αποβλήτων»: κάθε πρόσωπο του οποίου οι δραστηριότητες παράγουν απόβλητα (αρχικός παραγωγός αποβλήτων) ή κάθε πρόσωπο που πραγματοποιεί εργασίες προεπεξεργασίας, ανάμειξης ή άλλες οι οποίες οδηγούν σε μεταβολή της φύσης ή της σύνθεσης των αποβλήτων αυτών,

6. «κάτοχος αποβλήτων»: ο παραγωγός αποβλήτων ή το φυσικό ή νομικό πρόσωπο στην κατοχή του οποίου ευρίσκονται τα απόβλητα,

7. «έμπορος»: οιαδήποτε επιχείρηση η οποία ενεργεί ως εντολέας για την αγορά και την περαιτέρω πώληση αποβλήτων, συμπεριλαμβανομένων των εμπόρων που δεν καθίστανται υλικοί κάτοχοι των αποβλήτων,

8. «μεσίτης»: οιαδήποτε επιχείρηση η οποία οργανώνει την ανάκτηση ή τη διάθεση αποβλήτων για λογαριασμό τρίτων, συμπεριλαμβανομένων των μεσιτών που δεν καθίστανται υλικοί κάτοχοι των αποβλήτων,

▼ M4

9. «διαχείριση αποβλήτων»: η συλλογή, μεταφορά, ανάκτηση (συμπεριλαμβανομένης της διαλογής) και διάθεση αποβλήτων, συμπεριλαμβανομένων της εποπτείας των εργασιών αυτών και της μετέπειτα φροντίδας των χώρων διάθεσης, καθώς και των ενεργειών στις οποίες προβαίνουν οι έμποροι ή οι μεσίτες,

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 178/2002 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 28ης Ιανουαρίου 2002, για τον καθορισμό των γενικών αρχών και απαιτήσεων της νομοθεσίας για τα τρόφιμα, για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Αρχής για την Ασφάλεια των Τροφίμων και τον καθορισμό διαδικασιών σε θέματα ασφαλείας των τροφίμων (ΕΕ L 31 της 1.2.2002, σ. 1).

▼ B

10. «συλλογή»: η συγκέντρωση αποβλήτων, συμπεριλαμβανομένης της προκαταρκτικής διαλογής και της προκαταρκτικής αποθήκευσης αποβλήτων με σκοπό τη μεταφορά τους σε εγκατάσταση επεξεργασίας αποβλήτων,
11. «χωριστή συλλογή»: η συλλογή όπου μια ροή αποβλήτων διατηρείται χωριστά με βάση τον τύπο και τη φύση για να διευκολυνθεί η ειδική επεξεργασία,
12. «πρόληψη»: τα μέτρα τα οποία λαμβάνονται πριν μία ουσία, υλικό ή προϊόν καταστούν απόβλητα, και τα οποία μειώνουν:
 - α) την ποσότητα των αποβλήτων, μέσω επαναχρησιμοποίησης ή παράτασης της διάρκειας ζωής των προϊόντων,
 - β) τις αρνητικές επιπτώσεις των παραγόμενων αποβλήτων στο περιβάλλον και την ανθρώπινη υγεία, ή

▼ M4

- γ) την περιεκτικότητα των υλικών και προϊόντων σε επικίνδυνες ουσίες,

▼ B

13. «επαναχρησιμοποίηση»: κάθε εργασία με την οποία προϊόντα ή συστατικά στοιχεία που δεν είναι απόβλητα χρησιμοποιούνται εκ νέου για τον ίδιο σκοπό για τον οποίο σχεδιάστηκαν,
14. «επεξεργασία»: οι εργασίες ανάκτησης ή διάθεσης, στις οποίες περιλαμβάνεται η προετοιμασία πριν από την ανάκτηση ή τη διάθεση,
15. «ανάκτηση»: οιαδήποτε εργασία της οποίας το κύριο αποτέλεσμα είναι ότι απόβλητα εξυπηρετούν ένα χρήσιμο σκοπό αντικαθιστώντας άλλα υλικά τα οποία, υπό άλλες συνθήκες, θα έπρεπε να χρησιμοποιηθούν για την πραγματοποίηση συγκεκριμένης λειτουργίας, ή ότι απόβλητα υφίστανται προετοιμασία για την πραγματοποίηση αυτής της λειτουργίας, είτε στην εγκατάσταση είτε στο γενικότερο πλαίσιο της οικονομίας. Στο Παράρτημα II παρατίθεται μη εξαντλητικός κατάλογος των εργασιών ανάκτησης,

▼ M4

- 15α. «ανάκτηση υλικών»: κάθε εργασία ανάκτησης, εκτός από την ανάκτηση ενέργειας και την επανεπεξεργασία σε υλικά που πρόκειται να χρησιμοποιηθούν ως καύσιμα ή άλλα μέσα παραγωγής ενέργειας. Περιλαμβάνει, μεταξύ άλλων, την προετοιμασία για επαναχρησιμοποίηση, την ανακύκλωση και την επίχωση,

▼ B

16. «προετοιμασία για επαναχρησιμοποίηση»: κάθε εργασία ανάκτησης που συνιστά έλεγχο, καθαρισμό ή επισκευή, με την οποία προϊόντα ή συστατικά στοιχεία προϊόντων που αποτελούν πλέον απόβλητα προετοιμάζονται προκειμένου να επαναχρησιμοποιηθούν χωρίς άλλη προεπεξεργασία,
17. «ανακύκλωση»: οιαδήποτε εργασία ανάκτησης με την οποία τα απόβλητα μετατρέπονται εκ νέου σε προϊόντα, υλικά ή ουσίες που προορίζονται είτε να εξυπηρετήσουν και πάλι τον αρχικό τους σκοπό είτε άλλους σκοπούς. Περιλαμβάνει την επανεπεξεργασία οργανικών υλικών αλλά όχι την ανάκτηση ενέργειας και την επανεπεξεργασία σε υλικά που πρόκειται να χρησιμοποιηθούν ως καύσιμα ή σε εργασίες επίχωσης,

▼ M4

- 17α. «επίχωση»: διαδικασία ανάκτησης κατά την οποία χρησιμοποιούνται κατάλληλα μη επικίνδυνα απόβλητα για σκοπούς αποκατάστασης σε χώρους όπου έχουν πραγματοποιηθεί εκσκαφές ή για λόγους μηχανικής στην αρχιτεκτονική τοπίου. Τα απόβλητα που χρησιμοποιούνται για επίχωση πρέπει να υποκαθιστούν μη απόβλητα υλικά, να είναι κατάλληλα για τους προαναφερόμενους σκοπούς και να περιορίζονται στην ποσότητα που είναι αυστηρά αναγκαία για την επίτευξη των σκοπών αυτών,

▼ B

18. «αναγέννηση απόβλητων ορυκτελαίων»: οιαδήποτε εργασία ανακύκλωσης με την οποία μπορούν να παραχθούν βασικά έλαια με τη δύλιση απόβλητων ορυκτελαίων, και συγκεκριμένα με την αφαίρεση των προσμίξεων, των προϊόντων οξειδωσης και των προσθέτων που περιέχονται στα έλαια αυτά,
19. «διάθεση»: οιαδήποτε εργασία η οποία δεν συνιστά ανάκτηση, ακόμη και στην περίπτωση που η εργασία έχει ως δευτερογενή συνέπεια την ανάκτηση ουσιών ή ενέργειας. Στο Παράρτημα I παρατίθεται μη εξαντλητικός κατάλογος των εργασιών διάθεσης,
20. «βέλτιστες διαθέσιμες τεχνικές»: οι βέλτιστες διαθέσιμες τεχνικές κατά την έννοια του άρθρου 2, παράγραφος 11 της οδηγίας 96/61/EK,

▼ M4

21. «πρόγραμμα διευρυμένης ευθύνης του παραγωγού»: δέσμη κανόνων που καθορίζονται από τα κράτη μέλη προκειμένου να διασφαλίζεται ότι οι παραγωγοί των προϊόντων φέρουν οικονομική ευθύνη ή οικονομική και οργανωτική ευθύνη για τη διαχείριση του σταδίου του κύκλου ζωής ενός προϊόντος που καθίσταται απόβλητο.

▼ B*Άρθρο 4***Ιεράρχηση των αποβλήτων**

1. Στη νομοθεσία και την πολιτική για την πρόληψη και τη διαχείριση των αποβλήτων ισχύει ως τάξη προτεραιότητας η ακόλουθη ιεράρχηση όσον αφορά τα απόβλητα:

- α) πρόληψη,
- β) προετοιμασία για επαναχρησιμοποίηση,
- γ) ανακύκλωση,
- δ) άλλου είδους ανάκτηση, π.χ. ανάκτηση ενέργειας, και
- ε) διάθεση.

2. Όταν εφαρμόζουν την ιεράρχηση των αποβλήτων η οποία αναφέρεται στην παράγραφο 1, τα κράτη μέλη λαμβάνουν μέτρα ώστε να προωθούν τις εναλλακτικές δυνατότητες που παράγουν το καλύτερο δυνατό αποτέλεσμα από περιβαλλοντική άποψη. Αυτό ενδέχεται να απαιτεί την παρέκκλιση από την ιεράρχηση για ορισμένες ειδικές ροές αποβλήτων εφόσον αυτό δικαιολογείται από τον κύκλο ζωής, λαμβάνοντας υπόψη τις συνολικές επιπτώσεις της παραγωγής και της διαχείρισης τέτοιων αποβλήτων.

Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι η ανάπτυξη της νομοθεσίας και της πολιτικής για τα απόβλητα είναι μια απολύτως διαφανής διαδικασία, τηρώντας τους υφιστάμενους εθνικούς κανόνες όσον αφορά τη διαβούλευση με τους πολίτες και τους ενδιαφερόμενους παράγοντες και τη συμμετοχή τους στη διαδικασία.

Τα κράτη μέλη λαμβάνουν υπόψη τις γενικές αρχές περί προστασίας του περιβάλλοντος της προφύλαξης και της αειφορίας, του τεχνικώς εφικτού και της οικονομικής βιωσιμότητας, της προστασίας των πόρων καθώς και το συνολικό αντίκτυπο στο περιβάλλον, στην ανθρώπινη υγεία, στην οικονομία και στην κοινωνία, σύμφωνα με τα άρθρα 1 και 13.

▼ M4

3. Τα κράτη μέλη χρησιμοποιούν οικονομικά μέσα και άλλα μέτρα, με σκοπό την παροχή κινήτρων για την εφαρμογή της ιεράρχησης των αποβλήτων, όπως εκείνα που αναφέρονται στο παράρτημα IVα ή άλλα κατάλληλα μέσα και μέτρα.

▼ B*Άρθρο 5***Υποπροϊόντα****▼ M4**

1. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν κατάλληλα μέτρα για να διασφαλίσουν ότι μια ουσία ή ένα αντικείμενο που προκύπτει από διαδικασία παραγωγής πρωταρχικός σκοπός της οποίας δεν είναι η παραγωγή της εν λόγω ουσίας ή του εν λόγω αντικειμένου, θεωρείται ότι δεν συνιστά απόβλητο αλλά υποπροϊόν, εάν πληρούνται οι ακόλουθοι όροι:

▼ B

- α) είναι βέβαιη η περαιτέρω χρήση της ουσίας ή του αντικειμένου,
- β) η ουσία ή το αντικείμενο είναι δυνατόν να χρησιμοποιηθούν απ' ευθείας χωρίς άλλη επεξεργασία πέραν της συνήθους βιομηχανικής πρακτικής,
- γ) η ουσία ή το αντικείμενο παράγεται ως αναπόσπαστο μέρος μιας παραγωγικής διαδικασίας, και
- δ) η περαιτέρω χρήση είναι σύννομη, δηλαδή η ουσία ή το αντικείμενο πληροί όλες τις σχετικές απαιτήσεις περί προϊόντων και προστασίας του περιβάλλοντος και της υγείας για τη συγκεκριμένη χρήση και δεν πρόκειται να έχει δυσμενείς επιπτώσεις στο περιβάλλον ή την ανθρώπινη υγεία.

▼ M4

2. Η Επιτροπή μπορεί να εκδίδει εκτελεστικές πράξεις για να καθορίζει αναλυτικά κριτήρια σχετικά με την ενιαία εφαρμογή των όρων της παραγράφου 1 σε συγκεκριμένες ουσίες ή αντικείμενα.

Τα εν λόγω αναλυτικά κριτήρια εξασφαλίζουν υψηλό επίπεδο προστασίας του περιβάλλοντος και της ανθρώπινης υγείας και διευκολύνουν τη συνετή και ορθολογική χρησιμοποίηση των φυσικών πόρων.

Οι εν λόγω εκτελεστικές πράξεις εκδίδονται σύμφωνα με τη διαδικασία εξέτασης στην οποία παραπέμπει το άρθρο 39 παράγραφος 2. Κατά την έκδοση των εν λόγω εκτελεστικών πράξεων σύμφωνα με την παρούσα παράγραφο, η Επιτροπή λαμβάνει ως αφετηρία τα πλέον αυστηρά και φιλικά προς το περιβάλλον από τα κριτήρια που έχουν εγκριθεί από τα κράτη μέλη σύμφωνα με την παράγραφο 3 του παρόντος άρθρου, και δίνει προτεραιότητα σε αναπαραγώγιμες πρακτικές βιομηχανικής συμβίωσης κατά την ανάπτυξη των λεπτομερών κριτηρίων.

3. Όπου δεν έχουν καθοριστεί κριτήρια σε επίπεδο Ένωσης δυνάμει της παραγράφου 2, τα κράτη μέλη μπορούν να καθορίζουν αναλυτικά κριτήρια για την εφαρμογή των όρων που περιλαμβάνονται στην παράγραφο 1 για ειδικές ουσίες ή αντικείμενα.

Τα κράτη μέλη κοινοποιούν στην Επιτροπή τα εν λόγω αναλυτικά κριτήρια σύμφωνα με την οδηγία (ΕΕ) 2015/1535 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου⁽¹⁾ όταν αυτό απαιτείται βάσει της εν λόγω οδηγίας.

▼ B*Άρθρο 6***Αποχαρακτηρισμός αποβλήτων****▼ M4**

1. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν κατάλληλα μέτρα για να εξασφαλίσουν ότι απόβλητα που έχουν υποβληθεί σε ανακύκλωση ή άλλη εργασία ανάκτησης θεωρείται ότι έχουν πάψει να αποτελούν απόβλητα εάν συμμορφώνονται με τους ακόλουθους όρους:

⁽¹⁾ Οδηγία (ΕΕ) 2015/1535 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 9ης Σεπτεμβρίου 2015, για την καθιέρωση μιας διαδικασίας πληροφόρησης στον τομέα των τεχνικών προδιαγραφών και των κανόνων σχετικά με τις υπηρεσίες της κοινωνίας των πληροφοριών (ΕΕ L 241 της 17.9.2015, σ. 1.).

▼ M4

α) η ουσία ή το αντικείμενο προορίζεται να χρησιμοποιηθεί για συγκεκριμένους σκοπούς,

▼ B

β) υπάρχει αγορά ή ζήτηση για τη συγκεκριμένη ουσία ή αντικείμενο,

γ) η ουσία ή το αντικείμενο πληροί τις τεχνικές απαιτήσεις για τους συγκεκριμένους σκοπούς και συμμορφούται προς την κείμενη νομοθεσία και τα πρότυπα που ισχύουν για τα προϊόντα, και

δ) η χρήση της ουσίας ή του αντικειμένου δεν πρόκειται να έχει δυσμενή αντίκτυπο στο περιβάλλον ή την ανθρώπινη υγεία.

▼ M4

2. Η Επιτροπή παρακολουθεί την ανάπτυξη των εθνικών κριτηρίων αποχαρκτηρισμού αποβλήτων στα κράτη μέλη, και αξιολογεί την ανάγκη για την ανάπτυξη κριτηρίων σε επίπεδο Ένωσης σε αυτή τη βάση. Για τον σκοπό αυτό, όπου είναι σκόπιμο, η Επιτροπή εκδίδει εκτελεστικές πράξεις για τον καθορισμό αναλυτικών κριτηρίων σχετικά με την ενιαία εφαρμογή των όρων της παραγράφου 1 σε συγκεκριμένα είδη αποβλήτων.

Τα εν λόγω αναλυτικά κριτήρια εξασφαλίζουν υψηλό επίπεδο προστασίας του περιβάλλοντος και της ανθρώπινης υγείας και διευκολύνουν τη συνετή και ορθολογική χρησιμοποίηση των φυσικών πόρων. Περιλαμβάνουν τα εξής:

α) επιτρεπόμενο υλικό εισροής αποβλήτων στη διαδικασία ανάκτησης·

β) επιτρεπόμενες διεργασίες και τεχνικές επεξεργασίας·

γ) κριτήρια ποιότητας για τον αποχαρκτηρισμό αποβλήτων υλικών που προκύπτουν από την εργασία ανάκτησης, σύμφωνα με τις εφαρμοστέες προδιαγραφές προϊόντος, συμπεριλαμβανομένων οριακών τιμών για τους ρύπους όπου αυτό κρίνεται απαραίτητο·

δ) απαιτήσεις σύμφωνα με τις οποίες το σύστημα διαχείρισης πρέπει να αποδεικνύει τη συμμόρφωσή του προς τα κριτήρια αποχαρκτηρισμού των αποβλήτων, συμπεριλαμβανομένων του ποιοτικού ελέγχου και της αυτοπαρακολούθησης, και διαπίστευση, όπου είναι σκόπιμο· και

ε) απαίτηση για δήλωση συμμόρφωσης.

Οι εν λόγω εκτελεστικές πράξεις εκδίδονται σύμφωνα με τη διαδικασία εξέτασης στην οποία παραπέμπει το άρθρο 39 παράγραφος 2.

Κατά την έκδοση των εν λόγω εκτελεστικών πράξεων, η Επιτροπή λαμβάνει υπόψη τα σχετικά κριτήρια που έχουν καθορίσει τα κράτη μέλη σύμφωνα με την παράγραφο 3 και λαμβάνει ως αφετηρία τα πλέον αυστηρά και φιλικά προς το περιβάλλον από τα εν λόγω κριτήρια.

3. Όπου δεν έχουν καθοριστεί κριτήρια σε επίπεδο Ένωσης δυνάμει της διαδικασίας που καθορίζεται στην παράγραφο 2, τα κράτη μέλη μπορούν να καθορίζουν αναλυτικά κριτήρια για την εφαρμογή των όρων που περιλαμβάνονται στην παράγραφο 1 για ορισμένα είδη αποβλήτων. Τα εν λόγω αναλυτικά κριτήρια λαμβάνουν υπόψη ενδεχόμενες δυσμενείς επιπτώσεις της ουσίας ή του αντικειμένου για το περιβάλλον και την ανθρώπινη υγεία, και είναι σύμφωνα με τις απαιτήσεις που ορίζονται στην παράγραφο 2 στοιχεία α) έως ε).

Τα κράτη μέλη κοινοποιούν στην Επιτροπή τα κριτήρια αυτά σύμφωνα με την οδηγία (ΕΕ) 2015/1535 εφόσον αυτό απαιτείται από την εν λόγω οδηγία.

▼ **M4**

4. Αν δεν έχουν καθοριστεί κριτήρια σε επίπεδο Ένωσης ή σε εθνικό επίπεδο δυνάμει της παραγράφου 2 ή 3, τα κράτη μέλη μπορούν να αποφασίζουν κατά περίπτωση ή να λαμβάνουν κατάλληλα μέτρα για να επαληθεύσουν ότι ορισμένα απόβλητα έχουν πάψει να αποτελούν απόβλητα με βάση τις προϋποθέσεις της παραγράφου 1 και, όπου είναι αναγκαίο, σύμφωνα με τις απαιτήσεις που ορίζονται στην παράγραφο 2 στοιχεία α) έως ε), και λαμβάνοντας υπόψη τις οριακές τιμές ρυπαντών και κάθε άλλη πιθανή δυσμενή συνέπεια για το περιβάλλον και την ανθρώπινη υγεία. Οι εν λόγω κατά περίπτωση αποφάσεις δεν χρειάζεται να κοινοποιούνται στην Επιτροπή σύμφωνα με την οδηγία (ΕΕ) 2015/1535.

Τα κράτη μέλη μπορούν να δημοσιοποιούν με ηλεκτρονικά μέσα πληροφορίες σχετικά με τις κατά περίπτωση αποφάσεις και τα αποτελέσματα της επαλήθευσης από τις αρμόδιες αρχές.

5. Κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο που:

- α) χρησιμοποιεί, για πρώτη φορά, υλικό το οποίο έχει παύσει να αποτελεί απόβλητο και δεν έχει διατεθεί στην αγορά ή
- β) διαθέτει ένα υλικό στην αγορά για πρώτη φορά αφότου αποχαρκτηρίστηκε από απόβλητο,

εξασφαλίζει ότι το υλικό πληροί τις σχετικές απαιτήσεις δυνάμει της ισχύουσας νομοθεσίας για τις χημικές ουσίες και τα προϊόντα. Προκειμένου να ισχύει για το υλικό το οποίο έχει αποχαρκτηριστεί από απόβλητο η νομοθεσία για τις χημικές ουσίες και τα προϊόντα, πρέπει να ισχύουν οι προϋποθέσεις που καθορίζονται στην παράγραφο 1.

▼ **B***Άρθρο 7***Κατάλογος αποβλήτων**

► **M4** 1. Ανατίθεται στην Επιτροπή η εξουσία να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις σύμφωνα με το άρθρο 38α, για τη συμπλήρωση της παρούσας οδηγίας με τον καθορισμό και την αναθεώρηση του καταλόγου αποβλήτων σύμφωνα με τις παραγράφους 2 και 3 του παρόντος άρθρου. ◀ Ο κατάλογος αποβλήτων περιλαμβάνει τα επικίνδυνα απόβλητα και λαμβάνει υπόψη την προέλευση και τη σύνθεση των αποβλήτων καθώς και, εφόσον απαιτείται, τις οριακές τιμές συγκέντρωσης επικίνδυνων ουσιών. Ο κατάλογος αποβλήτων είναι δεσμευτικός όσον αφορά τον προσδιορισμό των αποβλήτων που πρέπει να θεωρούνται επικίνδυνα απόβλητα. Η καταχώριση μιας ουσίας ή αντικειμένου στον κατάλογο δεν σημαίνει κατ' ανάγκη ότι συνιστά απόβλητο υπό οιοσδήποτε συνθήκες. Μια ουσία ή αντικείμενο θεωρούνται απόβλητα μόνον εφόσον ανταποκρίνονται στον ορισμό του άρθρου 3, σημείο 1).

▼ **M4**

2. Ένα κράτος μέλος μπορεί να θεωρεί κάποια απόβλητα ως επικίνδυνα, ακόμη και αν δεν περιλαμβάνονται ως τέτοια στον κατάλογο αποβλήτων, εφόσον εμφανίζουν μία ή περισσότερες από τις ιδιότητες που αναφέρονται στο παράρτημα III. Το κράτος μέλος κοινοποιεί τις περιπτώσεις αυτές στην Επιτροπή αμελλητί και παρέχει στην Επιτροπή όλα τα αναγκαία αποδεικτικά στοιχεία. Με βάση τις λαμβανόμενες κοινοποιήσεις, ο κατάλογος αναθεωρείται προκειμένου να αποφασισθεί η προσαρμογή του.

▼ **B**

3. Εάν ένα κράτος μέλος διαθέτει στοιχεία που αποδεικνύουν ότι ένα συγκεκριμένο απόβλητο, το οποίο περιλαμβάνεται στον κατάλογο ως επικίνδυνο απόβλητο, δεν εμφανίζει καμιά από τις ιδιότητες που αναφέρονται στο Παράρτημα III, τότε το εν λόγω απόβλητο μπορεί να θεωρηθεί ως μη επικίνδυνο απόβλητο. Το κράτος μέλος κοινοποιεί τις περιπτώσεις αυτές στην Επιτροπή αμελλητί και παρέχει στην Επιτροπή όλα τα αναγκαία αποδεικτικά στοιχεία. Με βάση τις λαμβανόμενες κοινοποιήσεις, ο κατάλογος αναθεωρείται προκειμένου να αποφασισθεί η προσαρμογή του.

▼ B

4. Ο αποχαρκτηρισμός των επικίνδυνων αποβλήτων δεν μπορεί να γίνεται με αραίωση ή ανάμιξη για τη μείωση των αρχικών συγκεντρώσεων επικίνδυνων ουσιών σε επίπεδο χαμηλότερο των οριακών τιμών για το χαρακτηρισμό των αποβλήτων ως επικίνδυνων.

▼ M4**▼ B**

6. Τα κράτη μέλη μπορούν να θεωρήσουν το απόβλητο ως μη επικίνδυνο απόβλητο σύμφωνα με τον κατάλογο αποβλήτων που αναφέρεται στην παράγραφο 1.

7. Η Επιτροπή εξασφαλίζει ότι ο κατάλογος των αποβλήτων, καθώς και κάθε αναθεώρηση του καταλόγου αυτού, συμμορφούνται καταλλήλως προς τις αρχές της σαφήνειας, του εύληπτου και της εξασφάλισης της πρόσβασης των χρηστών, και ιδίως των μικρομεσαίων επιχειρήσεων (ΜΜΕ).

ΚΕΦΑΛΑΙΟ II

ΓΕΝΙΚΕΣ ΑΠΑΙΤΗΣΕΙΣ

*Άρθρο 8***Διευρυμένη ευθύνη του παραγωγού**

1. Προκειμένου να ενισχυθούν η επαναχρησιμοποίηση και πρόληψη, η ανακύκλωση και άλλες μορφές ανάκτησης αποβλήτων, τα κράτη μέλη μπορούν να λαμβάνουν νομοθετικά και μη νομοθετικά μέτρα για να εξασφαλίζουν ότι τα φυσικά ή νομικά πρόσωπα τα οποία κατ' επάγγελμα αναπτύσσουν, κατασκευάζουν, μεταποιούν, επεξεργάζονται, πωλούν ή εισάγουν προϊόντα (παραγωγός του προϊόντος) φέρουν διευρυμένη ευθύνη παραγωγού.

Τα μέτρα αυτά μπορούν να περιλαμβάνουν την αποδοχή των επιστρεφόμενων προϊόντων και των αποβλήτων που παραμένουν μετά τη χρήση των προϊόντων αυτών, καθώς και τη συνακόλουθη διαχείριση των αποβλήτων και την οικονομική ευθύνη για τις δραστηριότητες αυτές. Στα μέτρα αυτά μπορεί να περιλαμβάνεται η υποχρέωση για την παροχή διαθέσιμων στο κοινό πληροφοριών σχετικά με το βαθμό στον οποίο το προϊόν μπορεί να επαναχρησιμοποιηθεί ή να ανακυκλωθεί.

▼ M4

Εάν αυτά τα μέτρα περιλαμβάνουν τη θέσπιση προγραμμάτων διευρυμένης ευθύνης του παραγωγού, ισχύουν οι γενικές ελάχιστες απαιτήσεις που ορίζονται στο άρθρο 8α.

Τα κράτη μέλη μπορούν να αποφασίζουν ότι οι παραγωγοί προϊόντων που αναλαμβάνουν οικονομικές ή οικονομικές και οργανωτικές αρμοδιότητες για τη διαχείριση του σταδίου του κύκλου ζωής του προϊόντος που καθίσταται απόβλητο με δική τους πρωτοβουλία πρέπει να εφαρμόζουν ορισμένες από ή όλες τις γενικές ελάχιστες απαιτήσεις που ορίζονται στο άρθρο 8α.

2. Τα κράτη μέλη μπορούν να λαμβάνουν κατάλληλα μέτρα για να ενθαρρύνουν τον σχεδιασμό των προϊόντων και των συστατικών μερών των προϊόντων κατά τρόπον ώστε να μειώνονται ο αντίκτυπός τους στο περιβάλλον και η παραγωγή αποβλήτων κατά τη διάρκεια της παραγωγής και της συνακόλουθης χρήσης των προϊόντων, και για να εξασφαλίζουν ότι η ανάκτηση και η διάθεση των προϊόντων που έχουν καταστεί απόβλητα πραγματοποιούνται σύμφωνα με τα άρθρα 4 και 13.

▼ M4

Τα εν λόγω μέτρα ενθαρρύνουν, μεταξύ άλλων, την ανάπτυξη, την παραγωγή και την εμπορία προϊόντων και συστατικών μερών προϊόντων που είναι κατάλληλα για πολλαπλές χρήσεις, περιέχουν ανακυκλωμένα υλικά, είναι ανθεκτικά από τεχνική άποψη, και εύκολα επισκευάσιμα και, αφού καταστούν απόβλητα, κατάλληλα για προετοιμασία για επαναχρησιμοποίηση και για ανακύκλωση προκειμένου να διευκολυνθεί η ορθή εφαρμογή της ιεράρχησης των αποβλήτων. Τα μέτρα λαμβάνουν υπόψη τον αντίκτυπο των προϊόντων σε ολόκληρη τη διάρκεια του κύκλου ζωής τους, συμπεριλαμβανομένων της ιεράρχησης των αποβλήτων και, όπου έχει εφαρμογή, της δυνατότητας πολλαπλής ανακύκλωσης.

▼ B

3. Κατά την εφαρμογή της διευρυμένης ευθύνης του παραγωγού, τα κράτη μέλη λαμβάνουν υπόψη το τεχνικώς εφικτό και την οικονομική βιωσιμότητα, καθώς και το σύνολο των επιπτώσεων στο περιβάλλον, στην ανθρώπινη υγεία και τις κοινωνικές επιπτώσεις και μεριμνούν για τη διασφάλιση της εύρυθμης λειτουργίας της εσωτερικής αγοράς.

4. Η διευρυμένη ευθύνη του παραγωγού εφαρμόζεται με την επιφύλαξη της ευθύνης για τη διαχείριση των αποβλήτων, κατά τα προβλεπόμενα στο άρθρο 15, παράγραφος 1, και με την επιφύλαξη της ειδικής υφιστάμενης νομοθεσίας για τις κατηγορίες αποβλήτων και τα προϊόντα.

▼ M4

5. Η Επιτροπή διοργανώνει ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ των κρατών μελών και των φορέων που συμμετέχουν στα προγράμματα διευρυμένης ευθύνης του παραγωγού σχετικά με την πρακτική εφαρμογή των γενικών ελάχιστων απαιτήσεων που ορίζονται στο άρθρο 8α. Αυτό περιλαμβάνει, μεταξύ άλλων, την ανταλλαγή πληροφοριών σχετικά με τις βέλτιστες πρακτικές προκειμένου να εξασφαλίζονται η ορθή διακυβέρνηση, η διασυννοριακή συνεργασία όσον αφορά τα προγράμματα διευρυμένης ευθύνης του παραγωγού, και η ομαλή λειτουργία της εσωτερικής αγοράς, με τα οργανωτικά χαρακτηριστικά και την παρακολούθηση των οργανώσεων που εκπληρώνουν υποχρεώσεις διευρυμένης ευθύνης του παραγωγού εξ ονόματος παραγωγών προϊόντων, καθώς επίσης με τη διαφοροποίηση των χρηματοδοτικών συνεισφορών, με την επιλογή των επιχειρήσεων διαχείρισης αποβλήτων και με την πρόληψη της δημιουργίας απορριμμάτων. Η Επιτροπή δημοσιεύει τα αποτελέσματα της ανταλλαγής πληροφοριών και μπορεί να παρέχει κατευθυντήριες γραμμές για τις πτυχές αυτές καθώς και για άλλες σχετικές πτυχές.

Η Επιτροπή δημοσιεύει κατευθυντήριες γραμμές, σε συνεννόηση με τα κράτη μέλη, σχετικά με τη διασυννοριακή συνεργασία όσον αφορά τα προγράμματα διευρυμένης ευθύνης του παραγωγού και τη διαφοροποίηση των χρηματοδοτικών συνεισφορών που αναφέρονται στο άρθρο 8α παράγραφος 4 στοιχείο β).

Όταν είναι αναγκαίο για την αποφυγή στρεβλώσεων στην εσωτερική αγορά, η Επιτροπή μπορεί να εκδίδει εκτελεστικές πράξεις προκειμένου να καθορίσει κριτήρια για την ομοιόμορφη εφαρμογή του άρθρου 8α παράγραφος 4 στοιχείο β), χωρίς όμως ακριβή καθορισμό του επιπέδου των εισφορών. Οι εκτελεστικές αυτές πράξεις θεσπίζονται σύμφωνα με τη διαδικασία εξέτασης στην οποία παραπέμπει το άρθρο 39 παράγραφος 2.

*Άρθρο 8α***Γενικές ελάχιστες απαιτήσεις όσον αφορά τα προγράμματα διευρυμένης ευθύνης του παραγωγού**

1. Όταν θεσπίζονται προγράμματα διευρυμένης ευθύνης του παραγωγού σύμφωνα με το άρθρο 8 παράγραφος 1, συμπεριλαμβανομένης της περίπτωσης όπου θεσπίζονται στο πλαίσιο άλλων νομοθετικών πράξεων της Ένωσης, τα κράτη μέλη:

▼ M4

- α) καθορίζουν με σαφή τρόπο τους ρόλους και τις υποχρεώσεις όλων των οικείων φορέων, συμπεριλαμβανομένων των παραγωγών προϊόντων που διαθέτουν αγαθά στην αγορά του κράτους μέλους, των οργανώσεων που εκπληρώνουν υποχρεώσεις διευρυμένης ευθύνης του παραγωγού εξ ονόματός τους, των δημόσιων ή ιδιωτικών επιχειρήσεων διαχείρισης αποβλήτων, των τοπικών αρχών και, κατά περίπτωση, των φορέων επαναχρησιμοποίησης και προετοιμασίας για επαναχρησιμοποίηση και των επιχειρήσεων της κοινωνικής οικονομίας·
- β) σύμφωνα με την ιεράρχηση των αποβλήτων, καθορίζουν στόχους διαχείρισης των αποβλήτων, με σκοπό την επίτευξη τουλάχιστον των ποσοτικών στόχων που σχετίζονται με πρόγραμμα διευρυμένης ευθύνης του παραγωγού όπως ορίζονται στην παρούσα οδηγία, στην οδηγία 94/62/EK, στην οδηγία 2000/53/EK, στην οδηγία 2006/66/EK και στην οδηγία 2012/19/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου⁽¹⁾, και ορίζουν άλλους ποσοτικούς και/ή ποιοτικούς στόχους που θεωρούνται σχετικοί με το πρόγραμμα διευρυμένης ευθύνης του παραγωγού·
- γ) μεριμνούν για την καθιέρωση συστήματος υποβολής εκθέσεων για τη συγκέντρωση στοιχείων σχετικά με τα προϊόντα που διατίθενται στην αγορά του κράτους μέλους από τους παραγωγούς προϊόντων στο πλαίσιο της διευρυμένης ευθύνης του παραγωγού, καθώς και στοιχεία σχετικά με τη συλλογή και την επεξεργασία των αποβλήτων που προκύπτουν από τα εν λόγω προϊόντα, προσδιορίζοντας, κατά περίπτωση, τις ροές υλικών των αποβλήτων, όπως επίσης και άλλα στοιχεία σχετικά με τους σκοπούς του στοιχείου β)·
- δ) διασφαλίζουν την ίση μεταχείριση των παραγωγών προϊόντων, ανεξάρτητα από την καταγωγή ή το μέγεθός τους, χωρίς να προκαλούν δυσανάλογη κανονιστική επιβάρυνση στους παραγωγούς, συμπεριλαμβανομένων των επιχειρήσεων μικρού και μεσαίου μεγέθους που παράγουν μικρές ποσότητες προϊόντων.
2. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα προκειμένου να διασφαλίσουν ότι οι κάτοχοι των αποβλήτων στους οποίους απευθύνονται τα προγράμματα διευρυμένης ευθύνης του παραγωγού που θεσπίζονται σύμφωνα με το άρθρο 8 παράγραφος 1 ενημερώνονται σχετικά με τα μέτρα πρόληψης των αποβλήτων, τα κέντρα επαναχρησιμοποίησης και προετοιμασίας για επαναχρησιμοποίηση, τα συστήματα επιστροφής και συλλογής αποβλήτων, και την πρόληψη της δημιουργίας απορριμμάτων. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν επίσης μέτρα για την παροχή κινήτρων στους κατόχους αποβλήτων ώστε να ανταποκρίνονται στην ευθύνη τους να μεταφέρουν τα απόβλητά τους σε συστήματα χωριστής συλλογής, ιδίως, κατά περίπτωση, μέσω οικονομικών κινήτρων ή κανονιστικών διατάξεων.
3. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα προκειμένου να διασφαλιστεί ότι κάθε παραγωγός προϊόντων ή οργανισμός που εκπληρώνει υποχρεώσεις διευρυμένης ευθύνης του παραγωγού εκ μέρους των παραγωγών προϊόντων:
- α) διαθέτει σαφώς καθορισμένη κάλυψη σε γεωγραφικό επίπεδο και σε επίπεδο προϊόντων και υλικών χωρίς να περιορίζεται στους τομείς όπου η συλλογή και η διαχείριση των αποβλήτων είναι οι περισσότερο επικερδείς·
- β) προσφέρει κατάλληλη διαθεσιμότητα συστημάτων συλλογής αποβλήτων στους τομείς που αναφέρονται στο στοιχείο α)·
- γ) διαθέτει τα αναγκαία οικονομικά μέσα ή τα οικονομικά και οργανωτικά μέσα για την εκπλήρωση των υποχρεώσεών του στο πλαίσιο της διευρυμένης ευθύνης του παραγωγού·

⁽¹⁾ Οδηγία 2012/19/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 4ης Ιουλίου 2012, σχετικά με τα απόβλητα ηλεκτρικού και ηλεκτρονικού εξοπλισμού (ΑΗΗΕ) (ΕΕ L 197 της 24.7.2012, σ. 38).

▼ **M4**

- δ) εφαρμόζει επαρκή μηχανισμό αυτοελέγχου που υποστηρίζεται, όπου είναι σκόπιμο, από τακτικούς ανεξάρτητους ελέγχους για την αξιολόγηση:
- i) της οικονομικής του διαχείρισης, συμπεριλαμβανομένης της συμμόρφωσης με τις απαιτήσεις που ορίζονται στην παράγραφο 4 στοιχεία α) και β)·
 - ii) της ποιότητας των στοιχείων που συλλέγονται και υποβάλλονται σύμφωνα με το στοιχείο γ) της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου και με τις απαιτήσεις του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1013/2006·
- ε) θέτει στη διάθεση του κοινού πληροφορίες σχετικά με την επίτευξη των στόχων διαχείρισης των αποβλήτων που αναφέρονται στην παράγραφο 1 στοιχείο β) και, σε περίπτωση συλλογικής εκπλήρωσης υποχρεώσεων διευρυμένης ευθύνης του παραγωγού, πληροφορίες επίσης σχετικά με:
- i) το ιδιοκτησιακό καθεστώς και τα μέλη του·
 - ii) τις χρηματοδοτικές εισφορές που καταβάλλουν παραγωγοί προϊόντων ανά πωλούμενη μονάδα ή ανά τόνο προϊόντος που διατίθεται στην αγορά· και
 - iii) τη διαδικασία επιλογής για τους φορείς διαχείρισης αποβλήτων.

4. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα για να διασφαλίσουν ότι οι χρηματοδοτικές εισφορές που καταβάλλονται από τον παραγωγό του προϊόντος για τη συμμόρφωσή του με τις υποχρεώσεις που απορρέουν από τη διευρυμένη ευθύνη του παραγωγού:

- α) καλύπτουν τα ακόλουθα στοιχεία κόστους για τα προϊόντα που ο παραγωγός διαθέτει στην αγορά στο οικείο κράτος μέλος:
- κόστος των εργασιών χωριστής συλλογής και συνακόλουθης μεταφοράς και επεξεργασίας των αποβλήτων, συμπεριλαμβανομένης της επεξεργασίας που απαιτείται για την επίτευξη των ενωσιακών στόχων διαχείρισης των αποβλήτων και κόστος της επίτευξης των άλλων στόχων που αναφέρονται στην παράγραφο 1 στοιχείο β), λαμβανομένων υπόψη των εσόδων από την επαναχρησιμοποίηση, τις πωλήσεις δευτερογενών πρώτων υλών από τα προϊόντα τους και από μη απαιτηθέντα τέλη διάθεσης·
 - κόστος παροχής επαρκούς πληροφόρησης στους κατόχους αποβλήτων σύμφωνα με την παράγραφο 2·
 - κόστος συγκέντρωσης στοιχείων και υποβολής εκθέσεων σύμφωνα με την παράγραφο 1 στοιχείο γ)·

Το παρόν στοιχείο δεν ισχύει για τα προγράμματα διευρυμένης ευθύνης του παραγωγού που θεσπίζονται σύμφωνα με την οδηγία 2000/53/ΕΚ, την οδηγία 2006/66/ΕΚ ή την οδηγία 2012/19/ΕΕ·

- β) στην περίπτωση συλλογικής εκπλήρωσης υποχρεώσεων διευρυμένης ευθύνης του παραγωγού, ρυθμίζονται, όπου αυτό είναι δυνατόν, για επιμέρους προϊόντα ή ομάδες παρόμοιων προϊόντων, ιδίως λαμβανομένων υπόψη της ανθεκτικότητας, της επισκευασιμότητας, της δυνατότητας επαναχρησιμοποίησης και της ανακυκλωσιμότητας, καθώς και της παρουσίας επικίνδυνων ουσιών, διά τούτου υιοθετώντας μια προσέγγιση κύκλου ζωής και σύμφωνα με τις απαιτήσεις που καθορίζονται από τη σχετική νομοθεσία της Ένωσης, και, εφόσον έχουν οριστεί, βάσει εναρμονισμένων κριτηρίων με στόχο τη διασφάλιση της ομαλής λειτουργίας της εσωτερικής αγοράς· και

▼ M4

- γ) δεν υπερβαίνουν το αναγκαίο κόστος για την παροχή υπηρεσιών διαχείρισης αποβλήτων με τρόπο οικονομικά αποδοτικό. Το κόστος αυτό επιμερίζεται με διαφάνεια μεταξύ των ενδιαφερόμενων φορέων.

Όπου αυτό δικαιολογείται από την ανάγκη να εξασφαλιστούν η κατάλληλη διαχείριση των αποβλήτων και η οικονομική βιωσιμότητα του προγράμματος διευρυμένης ευθύνης του παραγωγού, τα κράτη μέλη μπορούν να αποκλίνουν από τον επιμερισμό της οικονομικής ευθύνης που ορίζεται στο στοιχείο α), υπό την προϋπόθεση ότι:

- i) στην περίπτωση προγραμμάτων διευρυμένης ευθύνης του παραγωγού που έχουν συσταθεί για την επίτευξη στόχων διαχείρισης των αποβλήτων και στόχων οριζόμενων δυνάμει νομοθετικών πράξεων της Ένωσης, τουλάχιστον το 80 % του αναγκαίου κόστους καλύπτεται από τους παραγωγούς προϊόντων·
- ii) στην περίπτωση προγραμμάτων διευρυμένης ευθύνης του παραγωγού που έχουν συσταθεί στις ή μετά τις 4 Ιουλίου 2018 για την επίτευξη στόχων διαχείρισης αποβλήτων οριζόμενων αποκλειστικά δυνάμει εθνικής νομοθεσίας κράτους μέλους, τουλάχιστον το 80 % του αναγκαίου κόστους καλύπτεται από τους παραγωγούς προϊόντων·
- iii) στην περίπτωση προγραμμάτων διευρυμένης ευθύνης του παραγωγού που έχουν συσταθεί πριν από τις 4 Ιουλίου 2018 για την επίτευξη στόχων διαχείρισης αποβλήτων οριζόμενων αποκλειστικά δυνάμει εθνικής νομοθεσίας κράτους μέλους, τουλάχιστον το 50 % του αναγκαίου κόστους βαρύνει τους παραγωγούς προϊόντων,

και με την προϋπόθεση ότι το υπόλοιπο βαρύνει τους παραγωγούς ή τους διανομείς που δημιούργησαν αρχικά τα απόβλητα.

Η παρέκκλιση αυτή δεν μπορεί να χρησιμοποιηθεί για να μειωθεί το ποσοστό του κόστους που βαρύνει τους παραγωγούς προϊόντων στο πλαίσιο προγραμμάτων διευρυμένης ευθύνης παραγωγών που έχουν συσταθεί πριν από τις 4 Ιουλίου 2018.

5. Τα κράτη μέλη θεσπίζουν κατάλληλο πλαίσιο παρακολούθησης και επιβολής με σκοπό να διασφαλισθεί ότι οι παραγωγοί προϊόντων και οι οργανώσεις που εκπληρώνουν υποχρεώσεις διευρυμένης ευθύνης του παραγωγού εξ ονόματός τους εκπληρώνουν τις υποχρεώσεις τους στο πλαίσιο της διευρυμένης ευθύνης του παραγωγού, μεταξύ άλλων στην περίπτωση πωλήσεων εξ αποστάσεως, ότι τα χρηματοδοτικά μέσα χρησιμοποιούνται με δέοντα τρόπο και ότι όλοι οι φορείς που μετέχουν στην εφαρμογή των προγραμμάτων διευρυμένης ευθύνης του παραγωγού υποβάλλουν αξιόπιστα στοιχεία.

Σε περίπτωση που, στην επικράτεια ενός κράτους μέλους, πολλαπλές οργανώσεις εκπληρώνουν υποχρεώσεις στο πλαίσιο της διευρυμένης ευθύνης του παραγωγού εκ μέρους των παραγωγών προϊόντων, το οικείο κράτος μέλος ορίζει τουλάχιστον έναν ανεξάρτητο από ιδιωτικά συμφέροντα φορέα ή μία δημόσια αρχή για την εποπτεία της εκπλήρωσης των εν λόγω υποχρεώσεων.

Κάθε κράτος μέλος επιτρέπει τους παραγωγούς προϊόντων που είναι εγκατεστημένοι σε άλλο κράτος μέλος και διαθέτουν προϊόντα στην επικράτειά του να ορίζουν νομικό ή φυσικό πρόσωπο εγκατεστημένο στην επικράτεια του ως εξουσιοδοτημένο αντιπρόσωπο για τους σκοπούς της εκπλήρωσης των υποχρεώσεων του παραγωγού που απορρέουν από προγράμματα διευρυμένης ευθύνης του παραγωγού στην επικράτεια του.

Για τους σκοπούς της παρακολούθησης και της εξακρίβωσης της συμμόρφωσης προς τις υποχρεώσεις του παραγωγού του προϊόντος σε σχέση με προγράμματα διευρυμένης ευθύνης του παραγωγού, τα κράτη μέλη μπορούν να καθορίζουν απαιτήσεις, όπως απαιτήσεις καταχώρισης, ενημέρωσης και υποβολής εκθέσεων, που πρέπει να πληροί ένα νομικό ή φυσικό πρόσωπο προκειμένου να οριστεί εξουσιοδοτημένος αντιπρόσωπος στο έδαφός τους.

▼ **M4**

6. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν την ύπαρξη τακτικού διαλόγου μεταξύ των ενδιαφερόμενων μερών που εμπλέκονται στην εφαρμογή προγραμμάτων διευρυμένης ευθύνης του παραγωγού, συμπεριλαμβανομένων των παραγωγών και των διανομέων, των ιδιωτικών ή δημόσιων επιχειρήσεων διαχείρισης αποβλήτων, των τοπικών αρχών, των οργάνωσεων της κοινωνίας των πολιτών, και, κατά περίπτωση, των φορέων της κοινωνικής οικονομίας, των δικτύων επαναχρησιμοποίησης και επισκευής και των φορέων προετοιμασίας για επαναχρησιμοποίηση.

7. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν μέτρα για να διασφαλίσουν ότι τα προγράμματα διευρυμένης ευθύνης του παραγωγού που θεσπίστηκαν πριν από τις 4 Ιουλίου 2018 συμμορφώνονται προς το παρόν άρθρο έως τις 5 Ιανουαρίου 2023.

8. Η παροχή πληροφοριών στο κοινό σύμφωνα δυνάμει του παρόντος άρθρου δεν θίγει το δικαίωμα προστασίας της εμπιστευτικότητας των εμπορικώς ευαίσθητων πληροφοριών σύμφωνα με το σχετικό ενωσιακό και εθνικό δίκαιο.

*Άρθρο 9***Πρόληψη αποβλήτων**

1. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν μέτρα για την πρόληψη της δημιουργίας αποβλήτων. Τα εν λόγω μέτρα, κατ' ελάχιστο:

- α) προωθούν και υποστηρίζουν μοντέλα βιώσιμης παραγωγής και κατανάλωσης·
- β) ενθαρρύνουν τον σχεδιασμό, την παραγωγή και τη χρήση προϊόντων που διασφαλίζουν αποτελεσματική χρήση των πόρων και είναι ανθεκτικά (όσον αφορά, μεταξύ άλλων, τη διάρκεια ζωής τους και την απουσία προγραμματισμένης απαρχαίωσης), επισκευάσιμα, επαναχρησιμοποιήσιμα και αναβαθμίσιμα·
- γ) στοχεύουν σε προϊόντα που περιέχουν πρώτες ύλες κρίσιμης σημασίας προκειμένου να μην μετατραπούν τα εν λόγω υλικά σε απόβλητα·
- δ) ενθαρρύνουν την επαναχρησιμοποίηση των προϊόντων και τη θέσπιση συστημάτων για την προώθηση των δραστηριοτήτων επισκευής και επαναχρησιμοποίησης, μεταξύ άλλων ιδίως για τον ηλεκτρικό και ηλεκτρονικό εξοπλισμό, τα προϊόντα κλωστοϋφαντουργίας και τα έπιπλα, καθώς και για τις συσκευασίες και τα υλικά και προϊόντα δομικών κατασκευών·
- ε) ενθαρρύνουν, ανάλογα με την περίπτωση και με την επιφύλαξη των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας, τη διαθεσιμότητα ανταλλακτικών, εγχειριδίων οδηγιών, τεχνικών πληροφοριών ή άλλων εργαλείων, εξοπλισμού ή λογισμικού για την επισκευή και επαναχρησιμοποίηση προϊόντων, χωρίς να τίθενται σε κίνδυνο η ποιότητά τους και η ασφάλεια στη χρήση τους·
- στ) μειώνουν την παραγωγή αποβλήτων σε διαδικασίες που συνδέονται με τη βιομηχανική παραγωγή, την εξόρυξη ορυκτών, τη μεταποίηση, τις κατασκευές και τις κατεδαφίσεις, λαμβάνοντας υπόψη τις βέλτιστες διαθέσιμες τεχνικές·
- ζ) μειώνουν τη δημιουργία αποβλήτων τροφίμων κατά την πρωτογενή παραγωγή, την επεξεργασία και τη μεταποίηση, το λιανικό εμπόριο και άλλες μορφές διανομής τροφίμων, σε εστιατόρια και υπηρεσίες εστίασης καθώς και στα νοικοκυριά, ως συμβολή στην επίτευξη των Στόχων Βιώσιμης Ανάπτυξης των Ηνωμένων Εθνών για μείωση κατά 50 % της κατά κεφαλήν παγκόσμιας σπατάλης τροφίμων σε επίπεδο λιανικής πώλησης και καταναλωτή, και για μείωση των απωλειών τροφίμων κατά μήκος της αλυσίδας παραγωγής και εφοδιασμού μέχρι το 2030·

▼ **M4**

- η) ενθαρρύνουν τη δωρεά και την αναδιανομή τροφίμων για ανθρώπινη κατανάλωση, με προτεραιότητα στη διατροφή του ανθρώπου έναντι της χρήσης ως ζωοτροφών και στην εκ νέου μεταποίηση σε προϊόντα που δεν προορίζονται για διατροφή·
- θ) προωθούν τη μείωση της περιεκτικότητας των υλικών και των προϊόντων σε επικίνδυνες ουσίες, με την επιφύλαξη εναρμονισμένων σε επίπεδο Ένωσης νομικών απαιτήσεων σχετικά με τα εν λόγω υλικά και προϊόντα, και εξασφαλίζουν ότι από τις 5 Ιανουαρίου 2021 κάθε προμηθευτής αντικειμένου όπως ορίζεται στο άρθρο 3 σημείο 33 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1907/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ⁽¹⁾ κοινοποιεί στον Ευρωπαϊκό Οργανισμό Χημικών Προϊόντων πληροφορίες σύμφωνα με το άρθρο 33 παράγραφος 1 του εν λόγω κανονισμού·
- ι) μειώνουν την παραγωγή αποβλήτων, και ιδίως αποβλήτων που δεν ενδείκνυνται για προετοιμασία για επαναχρησιμοποίηση ή για ανακύκλωση·
- ια) προσδιορίζουν τα προϊόντα που αποτελούν τις βασικές πηγές απορριμμάτων, κυρίως στο φυσικό και στο θαλάσσιο περιβάλλον, και λαμβάνουν κατάλληλα μέτρα για την πρόληψη και τη μείωση της δημιουργίας απορριμμάτων από τα προϊόντα αυτά· τα κράτη μέλη που αποφασίζουν να εφαρμόσουν την υποχρέωση αυτή μέσω περιορισμών στην αγορά διασφαλίζουν ότι οι περιορισμοί αυτοί είναι αναλογικοί και δεν εισάγουν διακρίσεις·
- ιβ) στοχεύουν στην ανάσχεση της δημιουργίας θαλάσσιων απορριμμάτων, ως συνεισφορά στον Στόχο Βιώσιμης Ανάπτυξης των Ηνωμένων Εθνών για την πρόληψη και τη σημαντική μείωση της θαλάσσιας ρύπανσης κάθε είδους· και
- ιγ) αναπτύσσουν και υποστηρίζουν ενημερωτικές εκστρατείες για την ευαισθητοποίηση σχετικά με την πρόληψη της δημιουργίας αποβλήτων και της ρίψης απορριμμάτων.

2. Ο Ευρωπαϊκός Οργανισμός Χημικών Προϊόντων καταρτίζει βάση δεδομένων για τα στοιχεία που του υποβάλλονται σύμφωνα με την παράγραφο 1 στοιχείο θ) το αργότερο έως τις 5 Ιανουαρίου 2020 και την τηρεί. Ο Ευρωπαϊκός Οργανισμός Χημικών Προϊόντων επιτρέπει την πρόσβαση των φορέων επεξεργασίας αποβλήτων στην εν λόγω βάση δεδομένων. Παρέχει επίσης πρόσβαση στη βάση αυτή στους καταναλωτές, κατόπιν αιτήματος.

3. Τα κράτη μέλη παρακολουθούν και αξιολογούν την εφαρμογή των μέτρων πρόληψης των αποβλήτων. Για τον σκοπό αυτό, χρησιμοποιούν κατάλληλους ποιοτικούς ή ποσοτικούς δείκτες και στόχους, ιδίως όσον αφορά την ποσότητα δημιουργούμενων αποβλήτων.

4. Τα κράτη μέλη παρακολουθούν και αξιολογούν την εφαρμογή των μέτρων τους για την επαναχρησιμοποίηση, αποτιμώντας την επαναχρησιμοποίηση με βάση την κοινή μεθοδολογία την οποία ορίζει η εκτελεστική πράξη που αναφέρεται στην παράγραφο 7, αρχής γενομένης από το πρώτο πλήρες ημερολογιακό έτος μετά την έγκριση της εν λόγω εκτελεστικής πράξης.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1907/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 2006, για την καταχώριση, την αξιολόγηση, την αδειοδότηση και τους περιορισμούς των χημικών προϊόντων (REACH) και για την ίδρυση του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Χημικών Προϊόντων καθώς και για την τροποποίηση της οδηγίας 1999/45/ΕΚ και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 793/93 του Συμβουλίου και του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1488/94 της Επιτροπής καθώς και της οδηγίας 76/769/ΕΟΚ του Συμβουλίου και των οδηγιών της Επιτροπής 91/155/ΕΟΚ, 93/67/ΕΟΚ, 93/105/ΕΚ και 2000/21/ΕΚ (ΕΕ L 396 της 30.12.2006, σ. 1).

▼ **M4**

5. Τα κράτη μέλη παρακολουθούν και αξιολογούν την εφαρμογή των μέτρων που λαμβάνουν για την πρόληψη των αποβλήτων τροφίμων μέσω της μέτρησης των επιπέδων αποβλήτων τροφίμων με βάση τη μεθοδολογία την οποία ορίζει η εκτελεστική πράξη που αναφέρεται στην παράγραφο 8, αρχής γενομένης από το πρώτο πλήρες ημερολογιακό έτος μετά την έγκριση της εν λόγω εκτελεστικής πράξης.

6. Έως τις 31 Δεκεμβρίου 2023, η Επιτροπή εξετάζει τα στοιχεία για τη σπατάλη τροφίμων που παρέχονται από τα κράτη μέλη σύμφωνα με το άρθρο 37 παράγραφος 3, προκειμένου να εξετάσει τη σκοπιμότητα της δημιουργίας, σε επίπεδο Ένωσης, στόχου για τη μείωση των αποβλήτων τροφίμων έως το 2030 με βάση τα στοιχεία που υποβάλλονται από τα κράτη μέλη σύμφωνα με την κοινή μεθοδολογία που θεσπίζεται δυνάμει της παραγράφου 8 του παρόντος άρθρου. Για τον σκοπό αυτόν, η Επιτροπή υποβάλλει έκθεση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο συνοδευόμενη, εφόσον κρίνεται σκόπιμο, από νομοθετική πρόταση.

7. Η Επιτροπή εκδίδει εκτελεστικές πράξεις για τον καθορισμό δεικτών για τη μέτρηση της συνολικής προόδου στην εφαρμογή των μέτρων πρόληψης των αποβλήτων και εκδίδει, έως τις 31 Μαρτίου 2019, εκτελεστική πράξη με την οποία θεσπίζεται κοινή μεθοδολογία για την έκθεση σχετικά με την επαναχρησιμοποίηση των προϊόντων. Οι εν λόγω εκτελεστικές πράξεις εκδίδονται σύμφωνα με τη διαδικασία εξέτασης στην οποία παραπέμπει το άρθρο 39 παράγραφος 2.

8. Έως τις 31 Μαρτίου 2019, η Επιτροπή εκδίδει, με βάση την έκβαση των εργασιών της πλατφόρμας της ΕΕ για την απώλεια και τη σπατάλη τροφίμων, κατ' εξουσιοδότηση πράξη σύμφωνα με το άρθρο 38α για τη συμπλήρωση της παρούσας οδηγίας με τη θέσπιση μιας κοινής μεθοδολογίας και ελάχιστων απαιτήσεων ποιότητας για την ομοιόμορφη μέτρηση των επιπέδων αποβλήτων τροφίμων.

9. Έως τις 31 Δεκεμβρίου 2024, η Επιτροπή μελετά τα στοιχεία σχετικά με την επαναχρησιμοποίηση που της διαβιβάζουν τα κράτη μέλη σύμφωνα με το άρθρο 37 παράγραφος 3, προκειμένου να εξετάσει τη σκοπιμότητα της λήψης μέτρων που ενθαρρύνουν την επαναχρησιμοποίηση των προϊόντων, συμπεριλαμβανομένου του καθορισμού ποσοτικών στόχων. Η Επιτροπή εξετάζει επίσης τη σκοπιμότητα της θέσπισης άλλων μέτρων πρόληψης των αποβλήτων, συμπεριλαμβανομένων στόχων μείωσης των αποβλήτων. Για τον σκοπό αυτό, η Επιτροπή υποβάλλει έκθεση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο, συνοδευόμενη από νομοθετική πρόταση, εφόσον κρίνεται σκόπιμο.

*Άρθρο 10***Ανάκτηση**

1. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα απαιτούμενα μέτρα για να διασφαλιστεί ότι τα απόβλητα υποβάλλονται σε εργασίες προετοιμασίας για επαναχρησιμοποίηση, ανακύκλωσης ή άλλες εργασίες ανάκτησης σύμφωνα με τα άρθρα 4 και 13.

2. Εφόσον απαιτείται για τη συμμόρφωση προς την παράγραφο 1 και για τη διευκόλυνση ή τη βελτίωση της προετοιμασίας για επαναχρησιμοποίηση, της ανακύκλωσης και άλλων εργασιών ανάκτησης, τα απόβλητα συλλέγονται χωριστά και δεν αναμιγνύονται με άλλα απόβλητα ή με άλλα υλικά με διαφορετικές ιδιότητες.

3. Τα κράτη μέλη δύνανται να επιτρέπουν παρεκκλίσεις από την παράγραφο 2, υπό την προϋπόθεση ότι πληρούνται τουλάχιστον ένας από τους ακόλουθους όρους:

α) η κοινή συγκέντρωση ορισμένων τύπων αποβλήτων δεν επηρεάζει τη δυνατότητά τους να υποβάλλονται σε προετοιμασία για επαναχρησιμοποίηση, ανακύκλωση ή άλλες εργασίες ανάκτησης σύμφωνα με το άρθρο 4 και το αποτέλεσμα που επιτυγχάνεται με τις εργασίες αυτές είναι συγκρίσιμης ποιότητας με εκείνο που επιτυγχάνεται με τη χωριστή συλλογή·

▼ **M4**

- β) η χωριστή συλλογή δεν παράγει τα καλύτερα δυνατά περιβαλλοντικά αποτελέσματα λαμβανομένων υπόψη των συνολικών περιβαλλοντικών επιπτώσεων της διαχείρισης των σχετικών ροών αποβλήτων·
- γ) δεν είναι τεχνικά εφικτή η χωριστή συλλογή στο πλαίσιο των ορθών πρακτικών συλλογής των αποβλήτων·
- δ) η χωριστή συλλογή θα είχε δυσανάλογο οικονομικό κόστος, λαμβανομένων υπόψη του κόστους από τις επιπτώσεις της συλλογής και επεξεργασίας ανάμικτων αποβλήτων στο περιβάλλον και στην υγεία, των δυνατοτήτων για βελτίωση της αποτελεσματικότητας της συλλογής και επεξεργασίας αποβλήτων, των εσόδων από τις πωλήσεις δευτερογενών πρώτων υλών, καθώς και από την εφαρμογή της αρχής «ο ρυπαίνων πληρώνει» και της διευρυμένης ευθύνης του παραγωγού.

Τα κράτη μέλη επανεξετάζουν τακτικά τις παρεκκλίσεις βάσει της παρούσας παραγράφου, λαμβάνοντας υπόψη τις ορθές πρακτικές στη χωριστή συλλογή των αποβλήτων και άλλες εξελίξεις στον τομέα της διαχείρισης αποβλήτων.

4. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν μέτρα για να εξασφαλίσουν ότι τα απόβλητα που έχουν συλλεχθεί χωριστά για προετοιμασία για επαναχρησιμοποίηση και για ανακύκλωση σύμφωνα με το άρθρο 11 παράγραφος 1 και το άρθρο 22, δεν αποτεφρώνονται, με εξαίρεση τα απόβλητα που προκύπτουν από μεταγενέστερη επεξεργασία των χωριστά συλλεγόμενων αποβλήτων για τα οποία η αποτέφρωση παράγει τα καλύτερα δυνατά περιβαλλοντικά αποτελέσματα σύμφωνα με το άρθρο 4.

5. Εφόσον απαιτείται συμμόρφωση προς την παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου και για τη διευκόλυνση ή τη βελτίωση της ανάκτησης, τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα, πριν ή κατά τη διάρκεια της ανάκτησης, για την απομάκρυνση των επικίνδυνων ουσιών, των προσμίξεων και των στοιχείων επικίνδυνων αποβλήτων με σκοπό την επεξεργασία τους σύμφωνα με τα άρθρα 4 και 13.

6. Έως τις 31 Δεκεμβρίου 2021, τα κράτη μέλη υποβάλλουν στην Επιτροπή έκθεση σχετικά με την εφαρμογή του παρόντος άρθρου όσον αφορά τα αστικά απόβλητα και τα βιολογικά απόβλητα, μεταξύ άλλων σχετικά με την υλική και εδαφική κάλυψη της χωριστής συλλογής και τυχόν παρεκκλίσεις δυνάμει της παραγράφου 3.

▼ **B***Άρθρο 11*▼ **M4****Προετοιμασία για επαναχρησιμοποίηση και ανακύκλωση**

1. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν μέτρα για να προωθηθούν οι δραστηριότητες προετοιμασίας για επαναχρησιμοποίηση, ιδίως ενθαρρύνοντας τη δημιουργία και την υποστήριξη δικτύων προετοιμασίας για επαναχρησιμοποίηση και επισκευής, διευκολύνοντας, όπου αυτό συνάδει με την ορθή διαχείριση αποβλήτων, την πρόσβασή τους σε απόβλητα προγραμμάτων ή εγκαταστάσεων συλλογής τα οποία μπορούν να υποβληθούν σε προετοιμασία για επαναχρησιμοποίηση αλλά δεν προορίζονται για προετοιμασία για επαναχρησιμοποίηση από τα εν λόγω προγράμματα ή εγκαταστάσεις, και προωθώντας τη χρήση οικονομικών μέσων, κριτηρίων προμηθειών, ποσοτικών στόχων ή άλλων μέτρων.

Τα κράτη μέλη λαμβάνουν μέτρα για την προώθηση ανακύκλωσης υψηλής ποιότητας και για τον σκοπό αυτό, με την επιφύλαξη του άρθρου 10 παράγραφοι 2 και 3, καθιερώνουν χωριστή συλλογή αποβλήτων.

▼ M4

Με την επιφύλαξη του άρθρου 10 παράγραφοι 2 και 3, τα κράτη μέλη καθιερώνουν χωριστή συλλογή τουλάχιστον για το χαρτί, τα μέταλλα, τα πλαστικά και το γυαλί και, από 1ης Ιανουαρίου 2025, τα κλωστοϋφαντουργικά προϊόντα.

Τα κράτη μέλη λαμβάνουν μέτρα για την προώθηση της επιλεκτικής κατεδάφισης προκειμένου να καταστούν δυνατά η απομάκρυνση και ο ασφαλής χειρισμός των επικίνδυνων ουσιών, όπως επίσης και προκειμένου να διευκολυνθούν η επαναχρησιμοποίηση και η ανακύκλωση υψηλής ποιότητας με την επιλεκτική αφαίρεση υλικών, και μέτρα για να εξασφαλιστεί η καθιέρωση συστημάτων διαλογής των αποβλήτων κατασκευών και κατεδαφίσεων τουλάχιστον για τα ακόλουθα: ξύλο, ανόργανα κλάσματα (σκυρόδεμα, τούβλα, πλακάκια και κεραμικά, πέτρα), μέταλλα, γυαλί, πλαστικά και γύψος.

2. Για την επίτευξη των στόχων της παρούσας οδηγίας και τη μετάβαση σε μια ευρωπαϊκή κυκλική οικονομία με υψηλό επίπεδο αποδοτικότητας των πόρων, τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα ώστε να εξασφαλιστεί η επίτευξη των ακόλουθων στόχων:

▼ B

α) έως το 2020 η προετοιμασία για την επαναχρησιμοποίηση και την ανακύκλωση των υλικών αποβλήτων, όπως τουλάχιστον το χαρτί, το μέταλλο, το πλαστικό και το γυαλί από τα νοικοκυριά και ενδεχομένως άλλης προέλευσης στο βαθμό που τα απόβλητα αυτά είναι παρόμοια με τα απόβλητα των νοικοκυριών, πρέπει να αυξηθεί κατ'ελάχιστον στο 50 % ως προς το συνολικό βάρος·

β) έως το 2020 η προετοιμασία για την επαναχρησιμοποίηση, η ανακύκλωση και η ανάκτηση άλλων υλικών, συμπεριλαμβανομένων των εργασιών υγειονομικής ταφής όπου γίνεται χρήση αποβλήτων για την υποκατάσταση άλλων υλικών, μη επικίνδυνων αποβλήτων κατασκευών και κατεδαφίσεων εξαιρουμένων των υλικών που απαντούν στη φύση και τα οποία ορίζονται στην κατηγορία 17 05 04 του καταλόγου αποβλήτων πρέπει να αυξηθεί κατά 70 % τουλάχιστον ως προς το βάρος·

▼ M4

γ) έως το 2025, η προετοιμασία για επαναχρησιμοποίηση και η ανακύκλωση των αστικών αποβλήτων αυξάνονται τουλάχιστον σε ποσοστό 55 % κατά βάρος·

δ) έως το 2030, η προετοιμασία για επαναχρησιμοποίηση και η ανακύκλωση των αστικών αποβλήτων αυξάνεται τουλάχιστον σε ποσοστό 60 % κατά βάρος·

ε) έως το 2035, η προετοιμασία για επαναχρησιμοποίηση και η ανακύκλωση των αστικών αποβλήτων αυξάνονται τουλάχιστον σε ποσοστό 65 % κατά βάρος.

3. Ένα κράτος μέλος δύναται να αναβάλλει τις προθεσμίες για την επίτευξη των στόχων που αναφέρονται στην παράγραφο 2 στοιχεία γ), δ) και ε) για έως και πέντε έτη, με την προϋπόθεση ότι το εν λόγω κράτος μέλος:

α) υπέβαλε σε προετοιμασία για επαναχρησιμοποίηση και ανακύκλωση λιγότερο από το 20 % ή σε υγειονομική ταφή περισσότερο από το 60 % των αστικών αποβλήτων του που παρήχθησαν το 2013, σύμφωνα με τις απαντήσεις στο κοινό ερωτηματολόγιο του ΟΟΣΑ και της Eurostat· και

β) το αργότερο 24 μήνες πριν από τη λήξη της σχετικής προθεσμίας που ορίζεται στην παράγραφο 2 στοιχεία γ), δ) ή ε), ενημερώνει την Επιτροπή για την πρόθεσή του να αναβάλλει την προθεσμία και υποβάλλει σχέδιο εφαρμογής σύμφωνα με το παράρτημα IVβ.

▼ **M4**

4. Εντός τριών μηνών από την παραλαβή του σχεδίου εφαρμογής που υποβάλλεται σύμφωνα με την παράγραφο 3 στοιχείο β), η Επιτροπή μπορεί να ζητήσει από ένα κράτος μέλος να επανεξετάσει το εν λόγω σχέδιο, αν η Επιτροπή θεωρεί ότι το σχέδιο δεν συμμορφώνεται προς τις απαιτήσεις που καθορίζονται στο παράρτημα IVβ του. Το οικείο κράτος μέλος υποβάλλει αναθεωρημένο πρόγραμμα εντός τριών μηνών από την παραλαβή του αιτήματος της Επιτροπής.

5. Σε περίπτωση αναβολής της επίτευξης των στόχων σύμφωνα με την παράγραφο 3, το οικείο κράτος μέλος λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα για την αύξηση της προετοιμασίας για επαναχρησιμοποίηση και της ανακύκλωσης των αστικών αποβλήτων:

- α) τουλάχιστον σε ποσοστό 50 % έως το 2025, σε περίπτωση αναβολής της προθεσμίας για την επίτευξη του στόχου που αναφέρεται στην παράγραφο 2 στοιχείο γ)·
- β) τουλάχιστον σε ποσοστό 55 % έως το 2030, σε περίπτωση παράτασης της προθεσμίας για την επίτευξη του στόχου που αναφέρεται στην παράγραφο 2 στοιχείο δ)·
- γ) τουλάχιστον σε ποσοστό 60 % έως το 2035, σε περίπτωση παράτασης της προθεσμίας για την επίτευξη του στόχου που αναφέρεται στην παράγραφο 2 στοιχείο ε).

6. Έως την 31η Δεκεμβρίου 2024, η Επιτροπή εξετάζει τη σκοπιμότητα να ορίσει στόχους προετοιμασίας για επαναχρησιμοποίηση και ανακύκλωσης για τα απόβλητα κατασκευών και καταδαφίσεων και τα κλάσματα κάθε υλικού σε αυτά, τα απόβλητα κλωστοϋφαντουργίας, τα εμπορικά απόβλητα, τα μη επικίνδυνα βιομηχανικά απόβλητα και άλλες ροές αποβλήτων, καθώς επίσης στόχους προετοιμασίας για επαναχρησιμοποίηση για τα αστικά απόβλητα και στόχους ανακύκλωσης για τα αστικά βιολογικά απόβλητα. Για τον σκοπό αυτό, η Επιτροπή υποβάλλει έκθεση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο, συνοδευόμενη, εφόσον κρίνεται σκόπιμο, από νομοθετική πρόταση.

7. Έως την 31η Δεκεμβρίου 2028, η Επιτροπή επανεξετάζει τον στόχο που ορίζεται στην παράγραφο 2 στοιχείο ε). Για τον σκοπό αυτό, η Επιτροπή υποβάλλει έκθεση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο, συνοδευόμενη, εφόσον κρίνεται σκόπιμο, από νομοθετική πρόταση.

Η Επιτροπή αξιολογεί τεχνολογίες κοινής επεξεργασίας που επιτρέπουν την ενσωμάτωση των ορυκτών στη διαδικασία συναποτέφρωσης αστικών αποβλήτων. Όταν με την εξέταση αυτή προσδιορίζεται αξιόπιστη μεθοδολογία, η Επιτροπή εξετάζει κατά πόσον τα εν λόγω ορυκτά μπορούν να συνυπολογίζονται στους στόχους ανακύκλωσης.

*Άρθρο 11α***Κανόνες σχετικά με τον υπολογισμό της επίτευξης των στόχων**

1. Προκειμένου να υπολογιστεί αν έχουν επιτευχθεί οι στόχοι που ορίζονται στο άρθρο 11 παράγραφος 2 στοιχεία γ), δ) και ε) και στο άρθρο 11 παράγραφος 3:

- α) τα κράτη μέλη υπολογίζουν το βάρος των αστικών αποβλήτων που παρήχθησαν και προετοιμάστηκαν για επαναχρησιμοποίηση ή ανακυκλώθηκαν σε ένα δεδομένο ημερολογιακό έτος·
- β) το βάρος των αστικών αποβλήτων που προετοιμάζονται για επαναχρησιμοποίηση υπολογίζεται ως το βάρος των προϊόντων ή των συστατικών των προϊόντων που έχουν καταστεί αστικά απόβλητα και υποβάλλονται σε όλες τις αναγκαίες εργασίες ελέγχου, καθαρισμού και επισκευής με σκοπό να καταστεί εφικτή η επαναχρησιμοποίηση χωρίς περαιτέρω διαλογή ή προεπεξεργασία·

▼ **M4**

γ) το βάρος των αστικών αποβλήτων που ανακυκλώνονται υπολογίζεται ως το βάρος των αποβλήτων που, αφού υποβληθούν σε όλες τις αναγκαίες εργασίες ελέγχου και διαλογής και σε άλλες προπαρασκευαστικές εργασίες για την απομάκρυνση των υλικών αποβλήτων που δεν αποτελούν αντικείμενο της επακόλουθης επανεπεξεργασίας και την εξασφάλιση υψηλής ποιότητας ανακύκλωσης, υποβάλλονται σε διεργασία ανακύκλωσης, όπου τα υλικά αποβλήτων μετατρέπονται σε προϊόντα, υλικά ή ουσίες.

2. Για τους σκοπούς της παραγράφου 1 στοιχείο γ), το βάρος των αστικών αποβλήτων που ανακυκλώνονται μετράται κατά την εισροή τους στη διεργασία ανακύκλωσης.

Κατά παρέκκλιση από το πρώτο εδάφιο, η μέτρηση των ανακυκλωμένων αστικών αποβλήτων μπορεί να γίνει στην εκροή της διεργασίας διαλογής, υπό την προϋπόθεση ότι:

α) αυτές οι εκροές αποβλήτων υποβάλλονται στη συνέχεια σε ανακύκλωση·

β) το βάρος των υλικών ή των ουσιών που αφαιρούνται από περαιτέρω διεργασίες που προηγούνται της εργασίας ανακύκλωσης και, κατά συνέπεια, δεν ανακυκλώνονται, δεν περιλαμβάνεται στο βάρος των αποβλήτων που αναφέρονται ως ανακυκλωμένα.

3. Τα κράτη μέλη θεσπίζουν αποτελεσματικό σύστημα ελέγχου ποιότητας και ιχνηλασιμότητας των αστικών αποβλήτων ώστε να διασφαλίσουν την τήρηση των όρων που θεσπίζονται δυνάμει του στοιχείου γ) της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου και της παραγράφου 2 του παρόντος άρθρου. Προκειμένου να εξασφαλίζονται η αξιοπιστία και η ακρίβεια των στοιχείων που συλλέγονται σχετικά με τα ανακυκλωμένα απόβλητα, το σύστημα μπορεί να συνίσταται σε ηλεκτρονικά μητρώα που καταρτίζονται σύμφωνα με το άρθρο 35 παράγραφος 4, σε τεχνικές προδιαγραφές για τις απαιτήσεις ποιότητας των αποβλήτων που έχουν υποβληθεί σε διαλογή ή σε μέσα ποσοστά απωλειών των αποβλήτων που έχουν περάσει από διαλογή για τους διάφορους τύπους αποβλήτων και τις διάφορες πρακτικές διαχείρισης των αποβλήτων, αντιστοίχως. Τα μέσα ποσοστά απωλειών χρησιμοποιούνται μόνο σε περιπτώσεις στις οποίες δεν είναι δυνατόν να εξασφαλιστούν με άλλο τρόπο αξιόπιστα στοιχεία, και υπολογίζονται βάσει των κανόνων υπολογισμού που καθορίζονται στην κατ' εξουσιοδότηση πράξη που εκδίδεται σύμφωνα με την παράγραφο 10 του παρόντος άρθρου.

4. Προκειμένου να υπολογιστεί αν έχουν επιτευχθεί οι στόχοι που ορίζονται στο άρθρο 11 παράγραφος 2 στοιχεία γ), δ) και ε) και στο άρθρο 11 παράγραφος 3, η ποσότητα βιοαποδομήσιμων αστικών αποβλήτων που υφίσταται αναερόβια ή αερόβια επεξεργασία μπορεί να λογίζεται ως ανακυκλωμένη όταν η εν λόγω επεξεργασία παράγει κομπόστ (compost), χώνευμα ή άλλο υλικό με παρεμφερή ποσότητα ανακυκλωμένου περιεχομένου σε σχέση με την εισροή, το οποίο πρόκειται να χρησιμοποιηθεί ως ανακυκλωμένο προϊόν, υλικό ή ουσία. Όταν το προϊόν χρησιμοποιείται επί του εδάφους, τα κράτη μέλη δύνανται να το υπολογίσουν ως ανακυκλωμένο μόνο αν αποφέρει όφελος για τη γεωργία ή οικολογική βελτίωση.

Από την 1η Ιανουαρίου 2027, τα κράτη μέλη δύνανται να υπολογίσουν τα αστικά βιολογικά απόβλητα που υποβάλλονται σε αερόβια ή αναερόβια επεξεργασία ως ανακυκλωμένα μόνο αν, σύμφωνα με το άρθρο 22, έχουν συλλεχθεί χωριστά ή έχουν διαχωριστεί στην πηγή.

5. Προκειμένου να υπολογιστεί αν έχουν επιτευχθεί οι στόχοι που ορίζονται στο άρθρο 11 παράγραφος 2 στοιχεία γ), δ) και ε) και στο άρθρο 11 παράγραφος 3, η ποσότητα υλικών αποβλήτων που έχουν αποχαρακτηριστεί από απόβλητα ως αποτέλεσμα προπαρασκευαστικής εργασίας και πριν υποβληθούν σε επανεπεξεργασία μπορούν να θεωρούνται ανακυκλωμένα εφόσον προορίζονται για να μετατραπούν με επακόλουθη επανεπεξεργασία σε προϊόντα, υλικά ή ουσίες που πρόκειται να χρησιμοποιηθούν είτε για τον αρχικό είτε για άλλο σκοπό. Ωστόσο, τα υλικά από αποχαρακτηρισμένα απόβλητα που προορίζονται

▼ **M4**

να χρησιμοποιηθούν ως καύσιμα ή ως άλλο μέσο παραγωγής ενέργειας ή για αποτέφρωση, για επίχωση ή για διάθεση σε χώρο υγειονομικής ταφής, δεν λαμβάνονται υπόψη για τον υπολογισμό της επίτευξης των στόχων ανακύκλωσης.

6. Προκειμένου να υπολογιστεί αν έχουν επιτευχθεί οι στόχοι που ορίζονται στο άρθρο 11 παράγραφος 2 στοιχεία γ), δ) και ε) και στο άρθρο 11 παράγραφος 3, τα κράτη μέλη μπορούν να λαμβάνουν υπόψη την ανακύκλωση των υλικών που έχουν διαχωριστεί μετά την αποτέφρωση των αστικών αποβλήτων υπό την προϋπόθεση ότι τα ανακυκλωμένα μέταλλα πληρούν ορισμένα κριτήρια ποιότητας τα οποία καθορίζονται στην εκτελεστική πράξη που εκδίδεται δυνάμει της παραγράφου 9 του παρόντος άρθρου.

7. Απόβλητα που αποστέλλονται σε άλλο κράτος μέλος με σκοπό την προετοιμασία για επαναχρησιμοποίηση, την ανακύκλωση ή την επίχωση σε αυτό το άλλο κράτος μέλος μπορούν να συνυπολογίζονται μόνο για την επίτευξη των στόχων που ορίζονται στο άρθρο 11 παράγραφος 2 και 3 από το κράτος μέλος στο οποίο συνελήγησαν τα απόβλητα.

8. Τα απόβλητα που εξάγονται από την Ένωση για προετοιμασία προς επαναχρησιμοποίηση ή ανακύκλωση συνυπολογίζονται για την επίτευξη των στόχων που ορίζονται στο άρθρο 11 παράγραφος 2 και 3 της παρούσας οδηγίας από το κράτος μέλος στο οποίο συνελήγησαν μόνον εφόσον πληρούνται οι απαιτήσεις της παραγράφου 3 του παρόντος άρθρου και αν, σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1013/2006, ο εξαγωγέας είναι σε θέση να αποδείξει ότι η μεταφορά αποβλήτων συνάδει με τις απαιτήσεις του εν λόγω κανονισμού και ότι η επεξεργασία των αποβλήτων εκτός της Ένωσης έλαβε χώρα υπό συνθήκες εν γένει ισοδύναμες προς τις απαιτήσεις της σχετικής περιβαλλοντικής νομοθεσίας της Ένωσης.

9. Προκειμένου να διασφαλιστούν ενιαίοι όροι για την εφαρμογή του παρόντος άρθρου, η Επιτροπή εκδίδει έως τις 31 Μαρτίου 2019 εκτελεστικές πράξεις για τη θέσπιση κανόνων υπολογισμού, επαλήθευσης και υποβολής στοιχείων, ιδίως όσον αφορά:

- α) κοινή μεθοδολογία για τον υπολογισμό του συνολικού βάρους του μετάλλων που έχουν ανακυκλωθεί σύμφωνα με την παράγραφο 6, συμπεριλαμβανομένων ποιοτικών κριτηρίων για τα ανακυκλωμένα μέταλλα, και
- β) βιολογικά απόβλητα που διαχωρίζονται και ανακυκλώνονται στην πηγή.

Οι εν λόγω εκτελεστικές πράξεις εκδίδονται σύμφωνα με τη διαδικασία εξέτασης στην οποία παραπέμπει το άρθρο 39 παράγραφος 2.

10. Έως τις 31 Μαρτίου 2019, η Επιτροπή εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξη σύμφωνα με το άρθρο 38α, για τη συμπλήρωση της παρούσας οδηγίας με τη θέσπιση κανόνων για τον υπολογισμό, την επαλήθευση και την υποβολή στοιχείων σχετικά με το βάρος των υλικών ή των ουσιών που αφαιρούνται μετά από διαλογή και, κατά συνέπεια, δεν ανακυκλώνονται, βάσει μέσων συντελεστών απωλειών στη διαλογή αποβλήτων.

Άρθρο 11β

Έκθεση έγκαιρης προειδοποίησης

1. Η Επιτροπή, σε συνεργασία με τον Ευρωπαϊκό Οργανισμό Περιβάλλοντος, καταρτίζει εκθέσεις σχετικά με την πρόοδο που έχει σημειωθεί ως προς την επίτευξη των στόχων που ορίζονται στο άρθρο 11 παράγραφος 2 στοιχεία γ), δ) και ε) και στο άρθρο 11 παράγραφος 3 το αργότερο τρία έτη πριν από τη λήξη κάθε προθεσμίας που ορίζεται στις εν λόγω διατάξεις.

▼ M4

2. Οι εκθέσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 1 περιλαμβάνουν τα ακόλουθα:

- α) εκτίμηση της επίτευξης των στόχων από το κάθε κράτος μέλος·
- β) κατάλογο των κρατών μελών τα οποία υπάρχει κίνδυνος να μην επιτύχουν τους στόχους εντός των αντίστοιχων προθεσμιών, μαζί με τις κατάλληλες συστάσεις προς τα οικεία κράτη μέλη·
- γ) παραδείγματα των βέλτιστων πρακτικών οι οποίες χρησιμοποιούνται σε ολόκληρη την Ένωση και θα μπορούσαν να αποτελέσουν παράδειγμα για την επίτευξη προόδου στην επίτευξη των στόχων.

*Άρθρο 12***Διάθεση**

1. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε, στις περιπτώσεις που δεν πραγματοποιείται ανάκτηση σύμφωνα με το άρθρο 10 παράγραφος 1, τα απόβλητα να υποβάλλονται σε ασφαλείς εργασίες διάθεσης που πληρούν τις διατάξεις του άρθρου 13 για την προστασία της ανθρώπινης υγείας και του περιβάλλοντος.

2. Έως την 31η Δεκεμβρίου 2024, η Επιτροπή προβαίνει σε αξιολόγηση των εργασιών διάθεσης που παρατίθενται στο παράρτημα I, ιδίως μέσα από το πρίσμα του άρθρου 13 και, υποβάλλει έκθεση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο, συνοδευόμενη, εφόσον χρειάζεται, από νομοθετική πρόταση, για τη ρύθμιση των εργασιών διάθεσης, μεταξύ άλλων μέσω ενδεχομένων περιορισμών, και εξετάζει έναν στόχο μείωσης της διάθεσης, προκειμένου να διασφαλιστεί η περιβαλλοντικά ορθή διαχείριση αποβλήτων.

▼ B*Άρθρο 13***Προστασία της ανθρώπινης υγείας και του περιβάλλοντος**

Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα για να εξασφαλίζουν ότι η διαχείριση των αποβλήτων πραγματοποιείται χωρίς να τίθεται σε κίνδυνο η ανθρώπινη υγεία και χωρίς να βλάπτεται το περιβάλλον, και ιδίως:

- α) χωρίς να δημιουργείται κίνδυνος για το νερό, τον αέρα, το έδαφος, τα φυτά ή τα ζώα,
- β) χωρίς να προκαλείται όχληση από θόρυβο ή οσμές, και
- γ) χωρίς να επηρεάζεται δυσμενώς το τοπίο ή οι τοποθεσίες ιδιαίτερου ενδιαφέροντος.

▼ M4*Άρθρο 14***Κόστος**

1. Σύμφωνα με την αρχή «ο ρυπαίνων πληρώνει», το κόστος διαχείρισης των αποβλήτων, συμπεριλαμβανομένου του κόστους της απαιτούμενης υποδομής και της λειτουργίας της, βαρύνει τον αρχικό παραγωγό αποβλήτων ή τον τρέχοντα ή τους προηγούμενους κατόχους αποβλήτων.

2. Με την επιφύλαξη των άρθρων 8 και 8α, τα κράτη μέλη μπορούν να αποφασίζουν ότι το κόστος διαχείρισης των αποβλήτων βαρύνει εν μέρει ή πλήρως τον παραγωγό του προϊόντος από τον οποίο προέρχονται τα απόβλητα, και ότι το σχετικό κόστος μπορεί να επιμερίζεται στους διανομείς του προϊόντος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΙΙ
ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΑΠΟΒΛΗΤΩΝ

Άρθρο 15

Ευθύνη για τη διαχείριση των αποβλήτων

1. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα για να εξασφαλίζουν ότι οι αρχικοί παραγωγοί ή άλλοι κάτοχοι αποβλήτων πραγματοποιούν οι ίδιοι την επεξεργασία των αποβλήτων ή αναθέτουν την επεξεργασία σε έμπορο ή σε οργανισμό ή σε επιχείρηση που εκτελεί εργασίες επεξεργασίας αποβλήτων ή μέσω διακανονισμού με δημόσιο ή ιδιωτικό οργανισμό συλλογής αποβλήτων σύμφωνα με τα άρθρα 4 και 13.

2. Όταν τα απόβλητα μεταφέρονται από τον αρχικό παραγωγό ή κάτοχο σε ένα ή περισσότερα νομικά πρόσωπα που αναφέρονται στην παράγραφο 1 για προκαταρκτική επεξεργασία, αυτό δεν συνεπάγεται, κατά γενικό κανόνα, απαλλαγή από την ευθύνη για τη διεξαγωγή μιας εργασίας πλήρους ανάκτησης ή διάθεσης.

Με την επιφύλαξη του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1013/2006, τα κράτη μέλη μπορούν να ορίζουν τις προϋποθέσεις ευθύνης και να αποφασίζουν σε ποιες περιπτώσεις ο αρχικός παραγωγός διατηρεί την ευθύνη για το σύνολο της αλυσίδας επεξεργασίας ή σε ποιες περιπτώσεις είναι δυνατόν να υπάρχει επιμερισμός της ευθύνης μεταξύ του παραγωγού και του κατόχου ή να μεταβιβάζεται η ευθύνη μεταξύ των φορέων της αλυσίδας επεξεργασίας.

3. Τα κράτη μέλη μπορούν να αποφασίζουν, σύμφωνα με το άρθρο 8, ότι την ευθύνη για τη διαχείριση των αποβλήτων φέρει, πλήρως ή εν μέρει, ο παραγωγός του προϊόντος από το οποίο προέρχονται τα απόβλητα και ότι οι διανομείς των προϊόντων αυτών μπορούν να μοιράζονται την ευθύνη αυτήν.

4. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα απαιτούμενα μέτρα για να εξασφαλίζουν ότι, στην επικράτειά τους, οι οργανισμοί ή οι επιχειρήσεις που συλλέγουν ή μεταφέρουν απόβλητα σε επαγγελματική βάση παραδίδουν τα συλλεγόμενα και μεταφερόμενα απόβλητα σε κατάλληλες εγκαταστάσεις επεξεργασίας, τηρουμένων των διατάξεων του άρθρου 13.

Άρθρο 16

Αρχές της αυτάρκειας και της εγγύτητας

1. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα, σε συνεργασία με άλλα κράτη μέλη εάν αυτό είναι απαραίτητο ή σκόπιμο, για να δημιουργήσουν ολοκληρωμένο και κατάλληλο δίκτυο εγκαταστάσεων διάθεσης αποβλήτων και εγκαταστάσεων για την ανάκτηση σύμμεικτων αστικών αποβλήτων τα οποία συλλέγονται από νοικοκυριά, συμπεριλαμβανομένων των περιπτώσεων όπου η συλλογή αυτή καλύπτει και τα σύμμεικτα αστικά απόβλητα από άλλους παραγωγούς, λαμβάνοντας υπόψη τις βέλτιστες διαθέσιμες τεχνικές.

Κατά παρέκκλιση από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1013/2006, για να προστατεύουν το δίκτυό τους, τα κράτη μέλη μπορούν να περιορίζουν τις εισερχόμενες αποστολές αποβλήτων που προορίζονται για αποπεφρωτήρες ταξινομημένους ως ανάκτηση, εφόσον έχει καταστεί σαφές ότι οι αποστολές αυτές θα είχαν ως συνέπεια τη διάθεση των εθνικών αποβλήτων ή την επεξεργασία τους κατά τρόπο που δεν συνάδει με τα εθνικά σχέδια διαχείρισης αποβλήτων. Τα κράτη μέλη κοινοποιούν την απόφαση αυτή στην Επιτροπή. Τα κράτη μέλη δύνανται επίσης να περιορίσουν τις εξερχόμενες αποστολές αποβλήτων για περιβαλλοντικούς λόγους, όπως ορίζεται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1013/2006.

▼ B

2. Το δίκτυο σχεδιάζεται κατά τρόπο που να επιτρέπει στην Κοινότητα, ως σύνολο, να καταστεί αυτάρκης στον τομέα της διάθεσης αποβλήτων και της ανάκτησης των αποβλήτων που αναφέρονται στην παράγραφο 1, και να επιτρέπει στα κράτη μέλη να κινηθούν χωριστά προς τον στόχο αυτόν, λαμβανομένων υπόψη των γεωγραφικών συνθηκών ή της ανάγκης για ειδικευμένες εγκαταστάσεις για ορισμένους τύπους αποβλήτων.

3. Το δίκτυο επιτρέπει τη διάθεση των αποβλήτων ή την ανάκτηση των αποβλήτων που αναφέρονται στην παράγραφο 1 σε μία από τις πλησιέστερες κατάλληλες εγκαταστάσεις, με τη χρησιμοποίηση των καταλληλότερων μεθόδων και τεχνολογιών έτσι ώστε να εξασφαλίζεται υψηλό επίπεδο προστασίας του περιβάλλοντος και της δημόσιας υγείας.

4. Οι αρχές της εγγύτητας και της αυτάρκειας δεν συνεπάγονται ότι κάθε κράτος μέλος πρέπει να διαθέτει το πλήρες φάσμα των εγκαταστάσεων τελικής ανάκτησης στο έδαφός του.

*Άρθρο 17***Έλεγχος επικίνδυνων αποβλήτων**

Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα για να διασφαλίσουν ότι η παραγωγή, η συλλογή και η μεταφορά επικίνδυνων αποβλήτων, καθώς επίσης η αποθήκευση και η επεξεργασία τους, διεξάγονται σε συνθήκες που παρέχουν προστασία του περιβάλλοντος και της ανθρώπινης υγείας προκειμένου να τηρήσουν τις διατάξεις του άρθρου 13, συμπεριλαμβανομένης δράσης που να διασφαλίζει την ιχνηλασιμότητα από την παραγωγή έως τον τελικό προορισμό και τον έλεγχο των επικίνδυνων αποβλήτων, προκειμένου να τηρηθούν οι απαιτήσεις των άρθρων 35 και 36.

*Άρθρο 18***Απαγόρευση ανάμειξης επικίνδυνων αποβλήτων**

1. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα για να εξασφαλίζουν ότι τα επικίνδυνα απόβλητα δεν αναμειγνύονται ούτε με άλλες κατηγορίες επικίνδυνων αποβλήτων ούτε με άλλα απόβλητα, ουσίες ή υλικά. Η ανάμειξη περιλαμβάνει την αραίωση επικίνδυνων ουσιών.

2. Κατά παρέκκλιση της παραγράφου 1, τα κράτη μέλη μπορούν να επιτρέπουν την ανάμειξη υπό τον όρον ότι:

- α) η εργασία ανάμειξης πραγματοποιείται από οργανισμό ή επιχείρηση που έχει λάβει άδεια σύμφωνα με το άρθρο 23,
- β) πληρούνται οι διατάξεις του άρθρου 13 και δεν αυξάνονται οι αρνητικές επιπτώσεις της διαχείρισης των αποβλήτων στην ανθρώπινη υγεία και στο περιβάλλον, και
- γ) η εργασία ανάμειξης ακολουθεί τις βέλτιστες διαθέσιμες τεχνικές.

▼ M4

3. Όταν επικίνδυνα απόβλητα έχουν αναμιχθεί κατά τρόπο παράνομο κατά παράβαση του παρόντος άρθρου, τα κράτη μέλη διασφαλίζουν, με την επιφύλαξη του άρθρου 36, ότι πραγματοποιείται διαχωρισμός, εφόσον είναι τεχνικώς εφικτό και αναγκαίο για τη συμμόρφωση προς το άρθρο 13.

Όταν ο διαχωρισμός δεν είναι αναγκαίος σύμφωνα με το πρώτο εδάφιο της παρούσας παραγράφου, τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι τα ανάμικτα απόβλητα υποβάλλονται σε επεξεργασία σε εγκατάσταση που έχει λάβει άδεια σύμφωνα με το άρθρο 23 για την επεξεργασία τέτοιου μείγματος.

▼ B*Άρθρο 19***Επισημάνση επικίνδυνων αποβλήτων**

1. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα για να εξασφαλίσουν ότι, κατά τη συλλογή, τη μεταφορά και την προσωρινή αποθήκευση, τα επικίνδυνα απόβλητα συσκευάζονται και επισημαίνονται σύμφωνα με τα ισχύοντα διεθνή και κοινοτικά πρότυπα.
2. Όποτε μεταφέρονται επικίνδυνα απόβλητα στο εσωτερικό κράτους μέλους, συνοδεύονται από έγγραφο αναγνώρισης, που μπορεί να υπάρχει σε ηλεκτρονική μορφή, και το οποίο περιέχει τα ενδεδειγμένα δεδομένα που εκτίθενται στο Παράρτημα IB του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1013/2006.

▼ M4*Άρθρο 20***Επικίνδυνα απόβλητα παραγόμενα από νοικοκυριά**

1. Έως την 1η Ιανουαρίου 2025, τα κράτη μέλη καθιερώνουν χωριστή συλλογή για τα επικίνδυνα κλάσματα των αποβλήτων που παράγονται από τα νοικοκυριά, για να διασφαλίσουν ότι τα επικίνδυνα απόβλητα υποβάλλονται σε επεξεργασία σύμφωνα με τα άρθρα 4 και 13 και δεν ρυπαίνουν άλλες ροές αστικών αποβλήτων.
2. Τα άρθρα 17, 18, 19 και 35 δεν εφαρμόζονται στα αναμειγμένα απόβλητα που παράγονται από νοικοκυριά.
3. Τα άρθρα 19 και 35 δεν εφαρμόζονται στα επιμέρους κλάσματα επικίνδυνων αποβλήτων που παράγονται από νοικοκυριά μέχρις ότου γίνουν δεκτά για συλλογή, διάθεση ή ανάκτηση από οργανισμό ή εταιρεία που έχει λάβει άδεια ή έχει καταχωρηθεί σύμφωνα με το άρθρο 23 ή με το άρθρο 26.
4. Έως τις 5 Ιανουαρίου 2020, η Επιτροπή καταρτίζει κατευθυντήριες γραμμές για να συνδράμει και να διευκολύνει τα κράτη μέλη στη χωριστή συλλογή των επικίνδυνων κλασμάτων των αποβλήτων που παράγονται από τα νοικοκυριά.

▼ B*Άρθρο 21***Απόβλητα ορυκτέλαια**

1. Με την επιφύλαξη των υποχρεώσεων που συνδέονται με τη διαχείριση επικίνδυνων αποβλήτων, και οι οποίες ορίζονται στα άρθρα 18 και 19, τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα προκειμένου να εξασφαλίζουν ότι:

▼ M4

- α) τα απόβλητα έλαια συλλέγονται χωριστά, εκτός αν η χωριστή συλλογή δεν είναι τεχνικά εφικτή λαμβανομένων υπόψη των ορθών πρακτικών·
- β) στην επεξεργασία των αποβλήτων ελαίων δίνεται προτεραιότητα στην αναγέννηση ή εναλλακτικά σε άλλες εργασίες ανακύκλωσης που προσφέρουν ισοδύναμο ή καλύτερο αποτέλεσμα, από περιβαλλοντική άποψη, από ό,τι η αναγέννηση, σύμφωνα με τα άρθρα 4 και 13·
- γ) τα απόβλητα έλαια με διαφορετικά χαρακτηριστικά δεν αναμιγνύονται, ούτε αναμιγνύονται απόβλητα έλαια με άλλα είδη αποβλήτων ή άλλες ουσίες, αν η ανάμειξη αυτή εμποδίζει την αναγέννησή τους ή άλλη εργασία ανακύκλωσης με ισοδύναμο ή καλύτερο συνολικό περιβαλλοντικό αποτέλεσμα από ό,τι η αναγέννηση.

▼ B

2. Για τους σκοπούς της χωριστής συλλογής των αποβλήτων ορυκτελαίων και την ορθή επεξεργασία τους, τα κράτη μέλη μπορούν, αναλόγως των εθνικών τους συνθηκών, να εφαρμόζουν πρόσθετα μέτρα, όπως τεχνικές απαιτήσεις, ευθύνη του παραγωγού, οικονομικά μέσα ή εθελοντικές συμφωνίες.

3. Εάν τα απόβλητα ορυκτέλαια υπόκεινται, σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία, σε απαιτήσεις αναγέννησης, τα κράτη μέλη μπορούν να ορίζουν ότι τα εν λόγω απόβλητα ορυκτέλαια αναγεννώνται εφόσον αυτό είναι τεχνικά εφικτό και, στις περιπτώσεις που εφαρμόζονται τα άρθρα 11 ή 12 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1013/2006, να περιορίζουν τη διασυννοριακή αποστολή αποβλήτων ορυκτελαίων από την επικράτεια τους σε εγκαταστάσεις αποτέφρωσης ή συναποτέφρωσης ώστε να δίνεται προτεραιότητα στην αναγέννηση των αποβλήτων ορυκτελαίων.

▼ M4

4. Έως τις 31 Δεκεμβρίου 2022, η Επιτροπή μελετά τα στοιχεία για τα απόβλητα έλαια που υποβάλλουν τα κράτη μέλη σύμφωνα με το άρθρο 37 παράγραφος 4, προκειμένου να εξετάσει τη σκοπιμότητα της θέσπισης μέτρων για την επεξεργασία των αποβλήτων ελαίων, συμπεριλαμβανομένων ποσοτικών στόχων για την αναγέννηση των αποβλήτων ελαίων και περαιτέρω μέτρων για την προώθηση της αναγέννησης των αποβλήτων ελαίων. Για τον σκοπό αυτό, η Επιτροπή υποβάλλει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο έκθεση, συνοδευόμενη, εφόσον κρίνεται σκόπιμο, από νομοθετική πρόταση.

*Άρθρο 22***Βιολογικά απόβλητα**

1. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι, έως τις 31 Δεκεμβρίου 2023 και με την επιφύλαξη του άρθρου 10 παράγραφοι 2 και 3, τα βιολογικά απόβλητα είτε διαχωρίζονται και ανακυκλώνονται στην πηγή είτε συλλέγονται χωριστά και δεν αναμιγνύονται με άλλα είδη αποβλήτων.

Τα κράτη μέλη μπορούν να επιτρέπουν την κοινή με τα βιολογικά απόβλητα συλλογή αποβλήτων με παρόμοιες ιδιότητες βιοαποδόμησης και κομποστοποίησης σύμφωνα με τα σχετικά ευρωπαϊκά πρότυπα ή ενδεχόμενα ισοδύναμα εθνικά πρότυπα για τις συσκευασίες που μπορούν να ανακτηθούν μέσω κομποστοποίησης και βιοαποδόμησης.

2. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν κατάλληλα μέτρα σύμφωνα με τα άρθρα 4 και 13, προκειμένου:

α) να ενθαρρύνουν την ανακύκλωση, συμπεριλαμβανομένων της κομποστοποίησης και της χώνευσης, των βιολογικών αποβλήτων κατά τρόπο που να διασφαλίζει υψηλό επίπεδο περιβαλλοντικής προστασίας και να οδηγεί σε εξερχόμενο υλικό που πληροί τα σχετικά πρότυπα υψηλής ποιότητας·

β) να ενθαρρύνουν την οικιακή κομποστοποίηση· και

γ) να προωθήσουν τη χρήση υλικών παραγόμενων από βιολογικά απόβλητα.

3. Έως τις 31 Δεκεμβρίου 2018, η Επιτροπή ζητεί από τους ευρωπαϊκούς οργανισμούς τυποποίησης να αναπτύξουν ευρωπαϊκά πρότυπα ποιότητας για τα βιολογικά απόβλητα που υποβάλλονται σε διαδικασίες οργανικής ανακύκλωσης, για το κομπόστ και για το χώνευμα, με βάση τις βέλτιστες διαθέσιμες πρακτικές.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV

ΑΔΕΙΕΣ ΚΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΙΣ

Άρθρο 23

Έκδοση αδειών

1. Τα κράτη μέλη απαιτούν από κάθε οργανισμό ή επιχείρηση που προτίθεται να εκτελέσει εργασίες επεξεργασίας αποβλήτων, να λαμβάνει άδεια από την αρμόδια αρχή.

Στις άδειες αυτές ορίζονται τουλάχιστον τα ακόλουθα:

- α) οι τύποι και οι ποσότητες αποβλήτων που μπορούν να υποβληθούν σε επεξεργασία,
- β) για κάθε τύπο επιτρεπόμενης εργασίας, οι τεχνικές και τυχόν άλλες απαιτήσεις που σχετίζονται με τη συγκεκριμένη εγκατάσταση,
- γ) τα μέτρα ασφάλειας και προφύλαξης που πρέπει να λαμβάνονται,
- δ) η μέθοδος που πρέπει να χρησιμοποιείται για κάθε τύπο εργασίας,
- ε) οι εργασίες παρακολούθησης και ελέγχου εφόσον αυτό είναι αναγκαίο,
- στ) οι διατάξεις σχετικά με το κλείσιμο και τη μέριμνα μετά από την παύση λειτουργίας, εφόσον αυτό είναι αναγκαίο.

2. Οι άδειες είναι δυνατόν να χορηγούνται για συγκεκριμένη περίοδο και μπορούν να ανανεώνονται.

3. Όταν η αρμόδια αρχή θεωρεί ότι η προβλεπόμενη μέθοδος επεξεργασίας είναι απαράδεκτη από απόψεως προστασίας του περιβάλλοντος, ιδίως εάν η μέθοδος δεν είναι σύμφωνη προς το άρθρο 13, αρνείται την έκδοση άδειας.

4. Προϋπόθεση για κάθε άδεια που καλύπτει την αποτέφρωση ή τη συναποτέφρωση με ανάκτηση ενέργειας, είναι να πραγματοποιείται η ανάκτηση ενέργειας με υψηλό επίπεδο ενεργειακής απόδοσης.

5. Υπό την προϋπόθεση ότι τηρούνται οι απαιτήσεις του παρόντος άρθρου, κάθε άδεια που έχει εκδοθεί βάσει άλλης εθνικής ή κοινοτικής νομοθεσίας μπορεί να συνδυάζεται με την άδεια που απαιτείται στην παράγραφο 1 για να αποτελέσει μια ενιαία άδεια, εάν, με τον τρόπο αυτόν, αποφεύγονται περιττές επαναλήψεις των παρεχόμενων πληροφοριών και των εκτελούμενων εργασιών από τον φορέα εκμετάλλευσης ή την αρμόδια αρχή.

Άρθρο 24

Εξαιρέσεις από τις απαιτήσεις αδειοδότησης

Τα κράτη μέλη μπορούν να εξαιρούν οργανισμούς ή επιχειρήσεις από τις απαιτήσεις που καθορίζονται στο άρθρο 23, παράγραφος 1, για τις ακόλουθες εργασίες:

- α) διάθεση των δικών τους ακίνδυνων αποβλήτων στον τόπο παραγωγής, ή
- β) ανάκτηση αποβλήτων.

Άρθρο 25

Όροι για τις εξαιρέσεις

1. Εάν κάποιο κράτος μέλος επιθυμεί να επιτρέψει εξαιρέσεις κατά τα προβλεπόμενα στο άρθρο 24, θεσπίζει, για κάθε τύπο δραστηριότητας, γενικούς κανόνες που προσδιορίζουν τους τύπους και τις ποσότητες αποβλήτων που μπορούν να καλύπτονται από εξαίρεση και τη μέθοδο της επεξεργασίας που πρέπει να χρησιμοποιείται.

▼ B

Οι κανόνες αυτοί καταρτίζονται κατά τρόπον ώστε να διασφαλίζουν ότι η επεξεργασία των αποβλήτων πραγματοποιείται σύμφωνα με το άρθρο 13. Στην περίπτωση των εργασιών διάθεσης του άρθρου 24, στοιχείο α), οι κανόνες αυτοί θα πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τις βέλτιστες διαθέσιμες τεχνικές.

2. Επιπλέον των γενικών κανόνων που προβλέπονται στην παράγραφο 1, τα κράτη μέλη θέτουν ειδικούς όρους για τις εξαιρέσεις που αφορούν επικίνδυνα απόβλητα, οι οποίοι περιλαμβάνουν τύπους δραστηριοτήτων, καθώς και οιοσδήποτε άλλες απαιτήσεις κρίνονται αναγκαίες για τις διάφορες μορφές ανάκτησης και, ανάλογα με την περίπτωση, οριακές τιμές για τις περιεχόμενες στα απόβλητα επικίνδυνες ουσίες και οριακές τιμές εκπομπών.

3. Τα κράτη μέλη ενημερώνουν την Επιτροπή για τους γενικούς κανόνες που θεσπίζουν βάσει των παραγράφων 1 και 2.

*Άρθρο 26***Καταχώριση**

Εάν τα ακόλουθα δεν υπόκεινται σε απαιτήσεις αδειοδότησης, τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι η αρμόδια αρχή τηρεί αρχείο:

- α) των οργανισμών ή εταιρειών που συλλέγουν ή μεταφέρουν απόβλητα σε επαγγελματική βάση,
- β) των εμπόρων ή των μεσιτών, και
- γ) των οργανισμών ή των εταιρειών για τις οποίες εφαρμόζονται εξαιρέσεις από τις απαιτήσεις αδειοδότησης σύμφωνα με το άρθρο 24.

Για τη συλλογή πληροφοριών στο πλαίσιο της εν λόγω διαδικασίας καταχώρισης χρησιμοποιούνται, όπου είναι δυνατόν, τα αρχεία που διαθέτουν οι αρμόδιες αρχές, προκειμένου να ελαχιστοποιείται η διοικητική επιβάρυνση.

*Άρθρο 27***Στοιχειώδη πρότυπα****▼ M4**

1. Η Επιτροπή εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις σύμφωνα με το άρθρο 38α για τη συμπλήρωση της παρούσας οδηγίας με τον καθορισμό των στοιχειωδών τεχνικών προτύπων για τις δραστηριότητες επεξεργασίας, συμπεριλαμβανομένων της διαλογής και της ανακύκλωσης αποβλήτων, για τις οποίες απαιτείται άδεια σύμφωνα με το άρθρο 23, εφόσον υπάρχουν στοιχεία που αποδεικνύουν ότι από τα εν λόγω ελάχιστα πρότυπα θα προκύψουν οφέλη για την προστασία της ανθρώπινης υγείας και του περιβάλλοντος.

▼ B

2. Τα στοιχειώδη αυτά πρότυπα καλύπτουν μόνον τις δραστηριότητες επεξεργασίας αποβλήτων που δεν καλύπτονται ή που δεν προσφέρονται για κάλυψη από την οδηγία 96/61/ΕΚ.

3. Τα στοιχειώδη αυτά πρότυπα:

- α) αφορούν τις κυριότερες περιβαλλοντικές επιπτώσεις της δραστηριότητας επεξεργασίας αποβλήτων,
- β) εξασφαλίζουν ότι η επεξεργασία των αποβλήτων πραγματοποιείται σύμφωνα με το άρθρο 13,
- γ) λαμβάνουν υπόψη τις βέλτιστες διαθέσιμες τεχνικές, και
- δ) ανάλογα με την περίπτωση, περιλαμβάνουν στοιχεία σχετικά με την ποιότητα της επεξεργασίας καθώς και τις διαδικαστικές απαιτήσεις.

▼ M4

4. Η Επιτροπή εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις σύμφωνα με το άρθρο 38α, για τη συμπλήρωση της παρούσας οδηγίας με τον καθορισμό των στοιχειωδών τεχνικών προτύπων για τις δραστηριότητες για τις οποίες απαιτείται καταχώριση σύμφωνα με το άρθρο 26 στοιχεία α) και β), εφόσον υπάρχουν στοιχεία που αποδεικνύουν ότι από τα εν λόγω ελάχιστα πρότυπα θα προκύψουν οφέλη για την προστασία της ανθρώπινης υγείας και του περιβάλλοντος ή για την αποφυγή της διαταραχής της εσωτερικής αγοράς.

▼ B

ΚΕΦΑΛΑΙΟ V

ΣΧΕΔΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ

*Άρθρο 28***Σχέδια διαχείρισης αποβλήτων**

1. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι οι αρμόδιες αρχές τους καταρτίζουν, σύμφωνα με τα άρθρα 1, 4, 13 και 16, ένα ή περισσότερα σχέδια διαχείρισης αποβλήτων.

Τα σχέδια αυτά καλύπτουν, μόνα τους ή συνδυασμένα, ολόκληρη την γεωγραφική επικράτεια του οικείου κράτους μέλους.

2. Τα σχέδια διαχείρισης αποβλήτων περιλαμβάνουν ανάλυση της υπάρχουσας κατάστασης όσον αφορά τη διαχείριση αποβλήτων στην οικεία γεωγραφική οντότητα, καθώς και τα μέτρα που πρέπει να ληφθούν για τη βελτίωση της περιβαλλοντικά υγιούς προετοιμασίας προς επαναχρησιμοποίηση, ανακύκλωση, ανάκτηση και διάθεση των αποβλήτων, και αξιολόγηση του τρόπου με τον οποίο το σχέδιο θα υποστηρίξει την υλοποίηση των στόχων και των διατάξεων της παρούσας οδηγίας.

3. Τα σχέδια διαχείρισης αποβλήτων περιλαμβάνουν, ανάλογα με την περίπτωση και λαμβάνοντας υπόψη το γεωγραφικό επίπεδο και την κάλυψη της περιοχής που περιλαμβάνεται στο σχεδιασμό, τουλάχιστον τα ακόλουθα:

α) τον τύπο, την ποσότητα και την πηγή των παραγόμενων στην επικράτεια αποβλήτων, τα απόβλητα που είναι πιθανόν να αποσταλούν από ή προς την εθνική επικράτεια και αξιολόγηση της μελλοντικής εξέλιξης των ροών αποβλήτων,

▼ M4

β) οι υφιστάμενες μεγάλες εγκαταστάσεις διάθεσης και ανάκτησης, καθώς και τυχόν ειδικές ρυθμίσεις για απόβλητα έλαια, επικίνδυνα απόβλητα, απόβλητα που περιέχουν σημαντικές ποσότητες πρώτων υλών κρίσιμης σημασίας, ή ροές αποβλήτων που ρυθμίζονται από ειδική νομοθεσία της Ένωσης,

γ) αξιολόγηση της ανάγκης για το κλείσιμο υφιστάμενων εγκαταστάσεων αποβλήτων και για πρόσθετες υποδομές εγκαταστάσεων επεξεργασίας αποβλήτων σύμφωνα με το άρθρο 16.

Τα κράτη μέλη μεριμνούν για τη διεξαγωγή αξιολόγησης των επενδύσεων και άλλων χρηματοπιστωτικών μέσων, μεταξύ άλλων για τοπικές αρχές, που απαιτούνται για να αντιμετωπιστούν οι εν λόγω ανάγκες. Η εν λόγω αξιολόγηση περιλαμβάνεται στα σχετικά σχέδια διαχείρισης αποβλήτων ή σε άλλα έγγραφα στρατηγικής που καλύπτουν το σύνολο της επικράτειας του οικείου κράτους μέλους,

γα) πληροφορίες σχετικά με τα μέτρα για την επίτευξη των στόχων που καθορίζονται στο άρθρο 5 παράγραφος 3α της οδηγίας 1999/31/ΕΚ ή σε άλλα έγγραφα στρατηγικής που καλύπτουν το σύνολο της επικράτειας του οικείου κράτους μέλους,

▼ M4

γβ) αξιολόγηση των υφιστάμενων προγραμμάτων συλλογής αποβλήτων, συμπεριλαμβανομένων της υλικής και γεωγραφικής κάλυψης της χωριστής συλλογής, και των μέτρων για τη βελτίωση της λειτουργίας της, ενδεχόμενων παρεκκλίσεων που έχουν χορηγηθεί σύμφωνα με το άρθρο 10 παράγραφος 3, και της ανάγκης για νέα προγράμματα συλλογής,

▼ B

- δ) επαρκείς πληροφορίες για τα κριτήρια σχετικά με τον εντοπισμό τοποθεσιών και τη δυναμικότητα των μελλοντικών εγκαταστάσεων διάθεσης ή των μεγάλων εγκαταστάσεων ανάκτησης, εάν χρειαστεί,
- ε) τις γενικές πολιτικές διαχείρισης αποβλήτων, συμπεριλαμβανομένων των τεχνολογιών και μεθόδων διαχείρισης των αποβλήτων που περιλαμβάνονται στο σχεδιασμό ή πολιτικών για απόβλητα που θέτουν συγκεκριμένα προβλήματα διαχείρισης,

▼ M4

- στ) μέτρα για την καταπολέμηση και την πρόληψη όλων των μορφών δημιουργίας απορριμμάτων και για τον καθαρισμό όλων των τύπων απορριμμάτων,
- ζ) κατάλληλους ποιοτικούς ή ποσοτικούς δείκτες και στόχους, ιδίως όσον αφορά την ποσότητα παραγόμενων αποβλήτων και τη διαχείρισή τους και την ποσότητα των αστικών αποβλήτων που διατίθεται ή υποβάλλονται σε ανάκτηση ενέργειας.

▼ B

4. Τα σχέδια διαχείρισης αποβλήτων μπορούν να περιλαμβάνουν, ανάλογα με την περίπτωση και λαμβάνοντας υπόψη το γεωγραφικό επίπεδο και την κάλυψη της περιοχής που περιλαμβάνεται στο σχεδιασμό, τα ακόλουθα:

- α) οργανωτικές πτυχές που συνδέονται με τη διαχείριση αποβλήτων, συμπεριλαμβανομένης της περιγραφής της κατανομής αρμοδιοτήτων μεταξύ δημόσιων και ιδιωτικών φορέων που πραγματοποιούν τη διαχείριση αποβλήτων,
- β) αξιολόγηση της χρησιμότητας και της καταλληλότητας της χρησιμοποίησης οικονομικών και άλλων μέσων για την αντιμετώπιση διάφορων προβλημάτων που σχετίζονται με τα απόβλητα, λαμβανομένης υπόψη της ανάγκης να διατηρηθεί η εύρυθμη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς,
- γ) εκστρατείες ευαισθητοποίησης και ενημέρωσης απευθυνόμενες στο ευρύ κοινό ή σε συγκεκριμένες ομάδες καταναλωτών,
- δ) παλαιές μολυσμένες τοποθεσίες διάθεσης αποβλήτων και τα μέτρα για την αποκατάστασή τους.

▼ M4

5. Τα σχέδια διαχείρισης αποβλήτων συμμορφώνονται με τις απαιτήσεις σχεδιασμού περί αποβλήτων που ορίζονται στο άρθρο 14 της οδηγίας 94/62/EK, τους στόχους που ορίζονται στο άρθρο 11 παράγραφοι 2 και 3 της παρούσας οδηγίας και τις απαιτήσεις που ορίζονται στο άρθρο 5 της οδηγίας 1999/31/EK και, για τους σκοπούς της πρόληψης της παραγωγής απορριμμάτων, με τις απαιτήσεις του άρθρου 13 της οδηγίας 2008/56/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου⁽¹⁾ και του άρθρου 11 της οδηγίας 2000/60/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου⁽²⁾.

⁽¹⁾ Οδηγία 2008/56/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 17ης Ιουνίου 2008, περί πλαισίου κοινοτικής δράσης στο πεδίο της πολιτικής για το θαλάσσιο περιβάλλον (οδηγία-πλαίσιο για τη θαλάσσια στρατηγική) (ΕΕ L 164 της 25.6.2008, σ. 19).

⁽²⁾ Οδηγία 2000/60/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Οκτωβρίου 2000, για τη θέσπιση πλαισίου κοινοτικής δράσης στον τομέα της πολιτικής των υδάτων (ΕΕ L 327 της 22.12.2000, σ. 1).

▼ B*Άρθρο 29***Προγράμματα για την πρόληψη της δημιουργίας αποβλήτων****▼ M4**

1. Τα κράτη μέλη εκπονούν προγράμματα για την πρόληψη της δημιουργίας αποβλήτων στα οποία περιλαμβάνονται, κατ' ελάχιστο, τα μέτρα πρόληψης της δημιουργίας αποβλήτων που καθορίζονται στο άρθρο 9 παράγραφος 1, σύμφωνα με τα άρθρα 1 και 4.

Τα προγράμματα αυτά ενσωματώνονται στα σχέδια διαχείρισης αποβλήτων που απαιτούνται δυνάμει του άρθρου 28 ή σε άλλα προγράμματα περιβαλλοντικής πολιτικής, ανάλογα με την περίπτωση, ή λειτουργούν ως ανεξάρτητα προγράμματα. Στην περίπτωση που ένα τέτοιο πρόγραμμα ενσωματωθεί στο σχέδιο διαχείρισης αποβλήτων ή στα εν λόγω άλλα προγράμματα, οι στόχοι και τα μέτρα για την πρόληψη της δημιουργίας αποβλήτων προσδιορίζονται σαφώς.

2. Κατά την κατάρτιση των προγραμμάτων αυτών, τα κράτη μέλη, κατά περίπτωση, περιγράφουν τη συμβολή των μέσων και των μέτρων που απαριθμούνται στο παράρτημα IVα στην πρόληψη δημιουργία αποβλήτων και αξιολογούν τη χρησιμότητα των παραδειγμάτων των μέτρων που αναφέρονται στο παράρτημα IV ή άλλων ενδεδειγμένων μέτρων. Τα προγράμματα περιγράφουν επίσης τα υφιστάμενα μέτρα πρόληψης δημιουργίας αποβλήτων και τη συμβολή τους στην πρόληψη της δημιουργίας αποβλήτων.

▼ B

Ο στόχος και τα μέτρα αυτά αποσκοπούν στη ρήξη της σχέσης μεταξύ οικονομικής ανάπτυξης και περιβαλλοντικών επιπτώσεων που συνδέονται με την παραγωγή αποβλήτων.

▼ M4

2α. Τα κράτη μέλη θεσπίζουν ειδικά προγράμματα πρόληψης της δημιουργίας αποβλήτων τροφίμων στο πλαίσιο των προγραμμάτων τους για την πρόληψη της δημιουργίας αποβλήτων που αναφέρονται στο παρόν άρθρο.

▼ B

5. Η Επιτροπή δημιουργεί ένα σύστημα για την ανταλλαγή πληροφοριών σε σχέση με τις βέλτιστες πρακτικές όσον αφορά την πρόληψη των αποβλήτων και αναπτύσσει κατευθυντήριες γραμμές προς στήριξη των κρατών μελών στην προετοιμασία των προγραμμάτων.

*Άρθρο 30***Αξιολόγηση και επανεξέταση των σχεδίων και των προγραμμάτων**

1. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε τα σχέδια διαχείρισης αποβλήτων και τα προγράμματα για την πρόληψη της δημιουργίας αποβλήτων να αξιολογούνται τουλάχιστον ανά εξαετία και να αναθεωρούνται, εφόσον ενδείκνυται και, εφόσον απαιτείται, σύμφωνα με τα άρθρα 9 και 11.

▼ M4

2. Ο Ευρωπαϊκός Οργανισμός Περιβάλλοντος δημοσιεύει ανά διετία έκθεση η οποία περιλαμβάνει ανασκόπηση της προόδου που σημειώνεται στην ολοκλήρωση και την εφαρμογή των προγραμμάτων για την πρόληψη της δημιουργίας αποβλήτων, συμπεριλαμβανομένης αξιολόγησης της προόδου που έχει επιτευχθεί όσον αφορά τους στόχους των προγραμμάτων πρόληψης της δημιουργίας αποβλήτων για κάθε κράτος μέλος και για την Ένωση στο σύνολό της, καθώς και στην αποσύνδεση της δημιουργίας αποβλήτων από την οικονομική ανάπτυξη και τη μετάβαση σε μια κυκλική οικονομία.

▼ B*Άρθρο 31***Συμμετοχή του κοινού**

Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε οι ενδιαφερόμενοι, οι αρχές και το ευρύ κοινό να έχουν τη δυνατότητα να συμμετέχουν στην εκπόνηση των σχεδίων διαχείρισης αποβλήτων και των προγραμμάτων για την πρόληψη της δημιουργίας αποβλήτων και να έχουν πρόσβαση σε αυτά μετά την εκπόνησή τους, σύμφωνα με την οδηγία 2003/35/EK ή, ανάλογα με την περίπτωση, την οδηγία 2001/42/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Ιουνίου 2001, σχετικά με την εκτίμηση των περιβαλλοντικών επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων και προγραμμάτων ⁽¹⁾. Τα κράτη μέλη τοποθετούν τα σχέδια και τα προγράμματα σε ιστοχώρο στον οποίο έχει πρόσβαση το κοινό.

*Άρθρο 32***Συνεργασία**

Τα κράτη μέλη συνεργάζονται, ανάλογα με την περίπτωση, με τα άλλα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη και την Επιτροπή για την κατάρτιση των σχεδίων διαχείρισης αποβλήτων και των προγραμμάτων για την πρόληψη της δημιουργίας αποβλήτων σύμφωνα με τα άρθρα 28 και 29.

*Άρθρο 33***Πληροφορίες που υποβάλλονται στην Επιτροπή**

1. Τα κράτη μέλη ενημερώνουν την Επιτροπή για τα σχέδια διαχείρισης αποβλήτων και τα προγράμματα για την πρόληψη της δημιουργίας αποβλήτων που αναφέρονται στα άρθρα 28 και 29 μόλις αυτά εγκριθούν, και για τυχόν ουσιαστικές αναθεωρήσεις των σχεδίων και των προγραμμάτων.

▼ M4

2. Η Επιτροπή εκδίδει εκτελεστικές πράξεις προκειμένου να καθορίσει το μορφότυπο για την κοινοποίηση πληροφοριών σχετικά με τη θέσπιση και την ουσιαστική αναθεώρηση των σχεδίων διαχείρισης αποβλήτων και των προγραμμάτων για την πρόληψη της δημιουργίας αποβλήτων. Οι εν λόγω εκτελεστικές πράξεις εκδίδονται σύμφωνα με τη διαδικασία εξέτασης στην οποία παραπέμπει το άρθρο 39 παράγραφος 2.

▼ B

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VI

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΑΡΧΕΙΑ*Άρθρο 34***Επιθεωρήσεις**

1. Οι οργανισμοί ή επιχειρήσεις που πραγματοποιούν εργασίες επεξεργασίας αποβλήτων, οι οργανισμοί ή οι επιχειρήσεις που συλλέγουν ή μεταφέρουν απόβλητα σε επαγγελματική βάση, οι μεσίτες και οι έμποροι, καθώς και οι οργανισμοί ή οι επιχειρήσεις που παράγουν επικίνδυνα απόβλητα υπόκεινται σε κατάλληλες περιοδικές επιθεωρήσεις από τις αρμόδιες αρχές.

2. Οι επιθεωρήσεις που αφορούν τις εργασίες συλλογής και μεταφοράς καλύπτουν την προέλευση, τη φύση, την ποσότητα και τον προορισμό των συλλεγόμενων και μεταφερόμενων αποβλήτων.

⁽¹⁾ EE L 197 της 21.7.2001, σ. 30.

▼ B

3. Τα κράτη μέλη μπορούν να λαμβάνουν υπόψη τις καταχωρίσεις στο πλαίσιο του κοινοτικού συστήματος οικολογικής διαχείρισης και οικολογικού ελέγχου (EMAS), ιδίως όσον αφορά τη συχνότητα και την ένταση των επιθεωρήσεων.

*Άρθρο 35***Τήρηση αρχείων****▼ M4**

1. Οι οργανισμοί και οι επιχειρήσεις που αναφέρονται στο άρθρο 23 παράγραφος 1, οι παραγωγοί επικίνδυνων αποβλήτων και οι οργανισμοί και οι εταιρείες που συλλέγουν ή μεταφέρουν επικίνδυνα απόβλητα σε επαγγελματική βάση ή ενεργούν ως έμποροι και μεσίτες επικίνδυνων αποβλήτων τηρούν χρονολογικά αρχεία με:

- α) τις ποσότητες, τη φύση, την προέλευση των εν λόγω αποβλήτων, καθώς και την ποσότητα των προϊόντων και των υλικών που απορρέουν από την προετοιμασία για επαναχρησιμοποίηση, ανακύκλωση ή άλλες εργασίες ανάκτησης· και
- β) όπου είναι σκόπιμο, τον προορισμό, τη συχνότητα συλλογής, τον τρόπο μεταφοράς και τη μέθοδο επεξεργασίας που προβλέπονται για τα απόβλητα.

Διαθέτουν τα εν λόγω στοιχεία στις αρμόδιες αρχές μέσω του ηλεκτρονικού μητρώου ή των μητρώων που θα δημιουργηθούν σύμφωνα με την παράγραφο 4 του παρόντος άρθρου.

▼ B

2. Τα αρχεία για τα επικίνδυνα απόβλητα διατηρούνται επί τουλάχιστον τρία έτη· ωστόσο, στην περίπτωση οργανισμών και επιχειρήσεων που μεταφέρουν επικίνδυνα απόβλητα, τα αρχεία αυτά διατηρούνται επί 12 τουλάχιστον μήνες.

Τα δικαιολογητικά της εκτέλεσης των εργασιών διαχείρισης αποβλήτων υποβάλλονται κατόπιν αιτήματος των αρμόδιων αρχών ή ενός προηγούμενου κατόχου.

3. Τα κράτη μέλη μπορούν να ζητούν από παραγωγούς ακίνδυνων αποβλήτων να συμμορφώνονται προς τις παραγράφους 1 και 2.

▼ M4

4. Τα κράτη μέλη δημιουργούν ηλεκτρονικό μητρώο ή συντονισμένα μητρώα για την καταγραφή των στοιχείων για τα επικίνδυνα απόβλητα που αναφέρονται στην παράγραφο 1 και καλύπτουν ολόκληρη τη γεωγραφική επικράτεια του οικείου κράτους μέλους. Τα κράτη μέλη μπορούν να δημιουργούν παρόμοια μητρώα για άλλες κατηγορίες αποβλήτων, ιδίως εκείνες για τις οποίες τίθενται στόχοι στις νομοθετικές πράξεις της Ένωσης. Τα κράτη μέλη χρησιμοποιούν τα στοιχεία για τα απόβλητα που υποβάλλονται από τους βιομηχανικούς φορείς εκμετάλλευσης στο ευρωπαϊκό μητρώο έκλυσης και μεταφοράς ρύπων που έχει δημιουργηθεί δυνάμει του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 166/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου⁽¹⁾.

5. Η Επιτροπή μπορεί να εκδίδει εκτελεστικές πράξεις για τον καθορισμό ελάχιστων προϋποθέσεων για τη λειτουργία αυτών των μητρώων. Οι εν λόγω εκτελεστικές πράξεις εκδίδονται σύμφωνα με τη διαδικασία εξέτασης στην οποία παραπέμπει το άρθρο 39 παράγραφος 2.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 166/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Ιανουαρίου 2006, για τη σύσταση ευρωπαϊκού μητρώου έκλυσης και μεταφοράς ρύπων και για την τροποποίηση των οδηγιών 91/689/ΕΟΚ και 96/61/ΕΚ του Συμβουλίου (ΕΕ L 33 της 4.2.2006, σ. 1).

▼ B*Άρθρο 36***Επιβολή της εφαρμογής και κυρώσεις****▼ M4**

1. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα για την απαγόρευση της εγκατάλειψης, της απόρριψης ή της ανεξέλεγκτης διαχείρισης των αποβλήτων, καθώς και της δημιουργίας απορριμμάτων.

▼ B

2. Τα κράτη μέλη θεσπίζουν τις διατάξεις σχετικά με τις κυρώσεις που εφαρμόζονται σε περίπτωση παράβασης των διατάξεων της παρούσας οδηγίας και λαμβάνουν όλα τα αναγκαία μέτρα για να διασφαλίζουν την επιβολή των κυρώσεων αυτών. Οι κυρώσεις είναι αποτελεσματικές, αναλογικές και αποτρεπτικές.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VII

ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ**▼ M4***Άρθρο 37***Υποβολή εκθέσεων**

1. Τα κράτη μέλη υποβάλλουν τα δεδομένα που αφορούν την εφαρμογή του άρθρου 11 παράγραφος 2 στοιχεία α) έως ε) και του άρθρου 11 παράγραφος 3 για κάθε ημερολογιακό έτος στην Επιτροπή.

Υποβάλλουν τα δεδομένα ηλεκτρονικά εντός διαστήματος 18 μηνών από τη λήξη του έτους αναφοράς για το οποίο συνελέγησαν τα δεδομένα. Τα δεδομένα υποβάλλονται στον μορφότυπο που ορίζεται από την Επιτροπή σύμφωνα με την παράγραφο 7 του παρόντος άρθρου.

Η πρώτη περίοδος υποβολής αρχίζει το πρώτο πλήρες ημερολογιακό έτος μετά την έγκριση της εκτελεστικής πράξης που θεσπίζει τον μορφότυπο για την υποβολή εκθέσεων, σύμφωνα με την παράγραφο 7 του παρόντος άρθρου.

2. Για την επαλήθευση της συμμόρφωσης με το άρθρο 11 παράγραφος 2 στοιχείο β), τα κράτη μέλη αναφέρουν την ποσότητα των αποβλήτων που χρησιμοποιήθηκαν για εργασίες επίχωσης και άλλες εργασίες ανάκτησης υλικών χωριστά από την ποσότητα των αποβλήτων που προετοιμάστηκαν για επαναχρησιμοποίηση ή ανακυκλώθηκαν. Τα κράτη μέλη αναφέρουν την επανεπεξεργασία των αποβλήτων σε υλικά τα οποία πρόκειται να χρησιμοποιηθούν για εργασίες επίχωσης ως επίχωση.

Για τους σκοπούς της επαλήθευσης της συμμόρφωσης με το άρθρο 11 παράγραφος 2 στοιχεία γ), δ) έως ε) και το άρθρο 11 παράγραφος 3, τα κράτη μέλη αναφέρουν την ποσότητα των αποβλήτων που προετοιμάστηκαν για επαναχρησιμοποίηση χωριστά από την ποσότητα των αποβλήτων που ανακυκλώθηκαν.

3. Τα κράτη μέλη υποβάλλουν στην Επιτροπή τα δεδομένα που αφορούν την εφαρμογή του άρθρου 9 παράγραφοι 4 και 5 σε ετήσια βάση.

Διαβιβάζουν τα δεδομένα ηλεκτρονικά εντός διαστήματος 18 μηνών από τη λήξη του έτους αναφοράς για την οποία συνελέγησαν τα δεδομένα. Τα δεδομένα υποβάλλονται στο μορφότυπο που ορίζεται από την Επιτροπή σύμφωνα με την παράγραφο 7 του παρόντος άρθρου.

Η πρώτη περίοδος υποβολής αρχίζει το πρώτο πλήρες ημερολογιακό έτος μετά την έγκριση της εκτελεστικής πράξης που θεσπίζει τον μορφότυπο για την υποβολή εκθέσεων, σύμφωνα με την παράγραφο 7 του παρόντος άρθρου.

▼ **M4**

4. Τα κράτη μέλη υποβάλλουν στην Επιτροπή τα δεδομένα για τα ορυκτέλαια ή τα συνθετικά λιπαντικά ή τα βιομηχανικά έλαια που έχουν διατεθεί στην αγορά και για τα απόβλητα έλαια που συλλέγονται και υποβάλλονται σε επεξεργασία χωριστά για κάθε ημερολογιακό έτος.

Υποβάλλουν τα δεδομένα ηλεκτρονικά, εντός διαστήματος 18 μηνών από το τέλος του έτους αναφοράς για το οποίο συλλέχθηκαν τα δεδομένα. Τα δεδομένα υποβάλλονται στο μορφότυπο που ορίζεται από την Επιτροπή σύμφωνα με την παράγραφο 7.

Η πρώτη περίοδος υποβολής αρχίζει το πρώτο πλήρες ημερολογιακό έτος μετά την έγκριση της εκτελεστικής πράξης που θεσπίζει τον μορφότυπο για την υποβολή εκθέσεων, σύμφωνα με την παράγραφο 7.

5. Τα δεδομένα που υποβάλλονται από το κράτος μέλος σύμφωνα με το παρόν άρθρο συνοδεύονται από έκθεση ποιοτικού ελέγχου και έκθεση σχετικά με τα μέτρα που λαμβάνονται σύμφωνα με το άρθρο 11α παράγραφοι 3 και 8, συμπεριλαμβανομένων λεπτομερών πληροφοριών σχετικά με τα μέσα ποσοστά απωλειών, όπου εφαρμόζεται. Οι πληροφορίες αυτές υποβάλλονται στον μορφότυπο για την υποβολή εκθέσεων που ορίζεται από την Επιτροπή σύμφωνα με την παράγραφο 7 του παρόντος άρθρου.

6. Η Επιτροπή εξετάζει τα στοιχεία που υποβάλλονται σύμφωνα με το παρόν άρθρο και δημοσιεύει έκθεση σχετικά με τα αποτελέσματα της εξέτασής της. Στην έκθεση αξιολογείται η οργάνωση της συλλογής δεδομένων, των πηγών δεδομένων και της μεθοδολογίας που χρησιμοποιείται στα κράτη μέλη, καθώς και η πληρότητα, η αξιοπιστία, η έγκαιρη υποβολή και η ομοιομορφία των εν λόγω δεδομένων. Η αξιολόγηση μπορεί να περιλαμβάνει ειδικές συστάσεις για βελτίωση. Η έκθεση συντάσσεται μετά την πρώτη υποβολή των στοιχείων από τα κράτη μέλη και στη συνέχεια κάθε τέσσερα έτη.

7. Έως τις 31 Μαρτίου 2019, η Επιτροπή εκδίδει εκτελεστικές πράξεις για τον καθορισμό του μορφοτύπου υποβολής των δεδομένων που αναφέρεται στις παραγράφους 1, 3, 4 και 5 του παρόντος άρθρου. Για τους σκοπούς της υποβολής στοιχείων σχετικά με την εφαρμογή του άρθρου 11 παράγραφος 2 στοιχεία α) και β), τα κράτη μέλη χρησιμοποιούν τον μορφότυπο που καθορίζεται στην εκτελεστική απόφαση της Επιτροπής, της 18ης Απριλίου 2012, περί καθορισμού ερωτηματολογίου για τις εκθέσεις των κρατών μελών σχετικά με την εφαρμογή της οδηγίας 2008/98/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τα απόβλητα. Για τους σκοπούς της υποβολής στοιχείων σχετικά με τα απόβλητα τροφίμων, κατά την ανάπτυξη του μορφοτύπου υποβολής λαμβάνεται υπόψη η μεθοδολογία που αναπτύχθηκε δυνάμει του άρθρου 9 παράγραφος 8. Οι εν λόγω εκτελεστικές πράξεις εκδίδονται σύμφωνα με τη διαδικασία εξέτασης στην οποία παραπέμπει το άρθρο 39 παράγραφος 2 της παρούσας οδηγίας.

*Άρθρο 38***Ανταλλαγή πληροφοριών και βέλτιστων πρακτικών, ερμηνεία και προσαρμογή στην τεχνική πρόοδο**

1. Η Επιτροπή οργανώνει τακτική ανταλλαγή πληροφοριών και βέλτιστων πρακτικών μεταξύ των κρατών μελών, καθώς και, κατά περίπτωση, με τις περιφερειακές και τοπικές αρχές, για την επιβολή και πρακτική εφαρμογή των απαιτήσεων της παρούσας οδηγίας, μεταξύ άλλων σχετικά με:

- α) την εφαρμογή των κανόνων υπολογισμού που ορίζονται στο άρθρο 11α και την ανάπτυξη μέτρων και συστημάτων ανίχνευσης των ροών αστικών αποβλήτων από τη διαλογή έως την ανακύκλωση·
- β) την ορθή διακυβέρνηση, την επιβολή, τη διασυννοριακή συνεργασία·
- γ) την καινοτομία στον τομέα της διαχείρισης των αποβλήτων·

▼ **M4**

- δ) τα εθνικά κριτήρια για τα υποπροϊόντα και τον αποχαρακτηρισμό των αποβλήτων, όπως αναφέρονται στο άρθρο 5 παράγραφος 3 και στο άρθρο 6 παράγραφοι 3 και 4, με τη βοήθεια πανενωσιακού ηλεκτρονικού μητρώου που θα δημιουργηθεί από την Επιτροπή·
- ε) τα οικονομικά μέσα και άλλα μέτρα που χρησιμοποιούνται σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφος 3 προκειμένου να ενισχυθεί η επίτευξη των στόχων που ορίζονται στο εν λόγω άρθρο·
- στ) τα μέτρα που καθορίζονται στο άρθρο 8 παράγραφοι 1 και 2·
- ζ) την πρόληψη και τη θέσπιση συστημάτων που προωθούν δραστηριότητες επαναχρησιμοποίησης και την παράταση της διάρκειας ζωής·
- η) την εφαρμογή των υποχρεώσεων όσον αφορά τη χωριστή συλλογή·
- θ) τα μέσα και τα κίνητρα για την επίτευξη των στόχων που ορίζονται στο άρθρο 11 παράγραφος 2 στοιχεία γ), δ) και ε)·

Η Επιτροπή δημοσιοποιεί τα αποτελέσματα της ανταλλαγής πληροφοριών και βέλτιστων πρακτικών.

2. Η Επιτροπή μπορεί να εκπονεί κατευθυντήριες γραμμές για την ερμηνεία των απαιτήσεων που καθορίζονται στην παρούσα οδηγία, μεταξύ άλλων όσον αφορά τους ορισμούς των αποβλήτων, της πρόληψης, της επαναχρησιμοποίησης, της προετοιμασίας για επαναχρησιμοποίηση, της ανάκτησης, της ανακύκλωσης και της διάθεσης, και την εφαρμογή των κανόνων υπολογισμού που καθορίζονται στο άρθρο 11α.

Η Επιτροπή καταρτίζει κατευθυντήριες γραμμές σχετικά με τους ορισμούς των αστικών αποβλήτων και της επίχωσης.

Ανατίθεται στην Επιτροπή η εξουσία να εκδίδει κατ'εξουσιοδότηση πράξεις σύμφωνα με το άρθρο 38α για την τροποποίηση της παρούσας οδηγίας επεξηγώντας την εφαρμογή του μαθηματικού τύπου για τις εγκαταστάσεις αποτέφρωσης που αναφέρεται στο παράρτημα II σημείο R1. Τοπικές κλιματικές συνθήκες, όπως η δριμύτητα του ψύχους και η ανάγκη θέρμανσης, είναι δυνατόν να λαμβάνονται υπόψη στον βαθμό που επηρεάζουν την ποσότητα ενέργειας που είναι τεχνικά δυνατόν να χρησιμοποιηθεί ή να παραχθεί υπό μορφή ηλεκτρικής ενέργειας, θερμότητας, ψύξης ή ατμού. Οι τοπικές συνθήκες των εξόχως απόκεντρων περιόχων, όπως ορίζονται στο τρίτο εδάφιο του άρθρου 349 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των εδαφών που αναφέρονται στο άρθρο 25 της πράξης προσχώρησης του 1985, μπορούν επίσης να λαμβάνονται υπόψη.

3. Ανατίθεται στην Επιτροπή η εξουσία να εκδίδει κατ'εξουσιοδότηση πράξεις σύμφωνα με το άρθρο 38α για την τροποποίηση των παραρτημάτων IV και V με βάση την επιστημονική και τεχνολογική πρόοδο.

Άρθρο 38α

Άσκηση της εξουσιοδότησης

1. Ανατίθεται στην Επιτροπή η εξουσία να εκδίδει κατ'εξουσιοδότηση πράξεις υπό τους όρους του παρόντος άρθρου.

2. Η προβλεπόμενη στο άρθρο 7 παράγραφος 1, στο άρθρο 9 παράγραφος 8, στο άρθρο 11α παράγραφος 10, στο άρθρο 27 παράγραφος 1, στο άρθρο 27 παράγραφος 4, στο άρθρο 38 παράγραφος 2 και στο άρθρο 38 παράγραφος 3 εξουσία έκδοσης κατ'εξουσιοδότησης πράξεων ανατίθεται στην Επιτροπή για περίοδο πέντε ετών από τις 4 Ιουλίου 2018. Η Επιτροπή υποβάλλει έκθεση σχετικά με τις εξουσίες που της έχουν ανατεθεί το αργότερο εννέα μήνες πριν από τη λήξη της περιόδου των πέντε ετών. Η εξουσιοδότηση ανανεώνεται σιωπηρά για περιόδους ίδιας διάρκειας, εκτός αν το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ή το Συμβούλιο προβάλουν αντιρρήσεις το αργότερο εντός τριών μηνών πριν από τη λήξη της κάθε περιόδου.

▼ **M4**

3. Η εξουσιοδότηση που αναφέρεται στο άρθρο 7 παράγραφος 1, στο άρθρο 9 παράγραφος 8, στο άρθρο 11α παράγραφος 10, στο άρθρο 27 παράγραφος 1, στο άρθρο 27 παράγραφος 4, στο άρθρο 38 παράγραφος 2 και στο άρθρο 38 παράγραφος 3 μπορεί να ανακληθεί ανά πάσα στιγμή από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ή το Συμβούλιο. Η απόφαση ανάκλησης περατώνει την εξουσιοδότηση που προσδιορίζεται στην εν λόγω απόφαση. Αρχίζει να ισχύει την επομένη της δημοσίευσης της απόφασης στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* ή σε μεταγενέστερη ημερομηνία που ορίζεται σε αυτή. Δεν θίγει το κύρος των κατ' εξουσιοδότηση πράξεων που ισχύουν ήδη.

4. Πριν από την έκδοση μιας κατ' εξουσιοδότηση πράξης, η Επιτροπή διεξάγει διαβουλεύσεις με εμπειρογνώμονες που ορίζουν τα κράτη μέλη σύμφωνα με τις αρχές της διοργανικής συμφωνίας της 13ης Απριλίου 2016 για τη βελτίωση του νομοθετικού έργου ⁽¹⁾.

5. Μόλις εκδώσει μια κατ' εξουσιοδότηση πράξη, η Επιτροπή την κοινοποιεί ταυτόχρονα στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο.

6. Η κατ' εξουσιοδότηση πράξη που εκδίδεται δυνάμει του άρθρου 7 παράγραφος 1, του άρθρου 9 παράγραφος 8, του άρθρου 11α παράγραφος 10, του άρθρου 27 παράγραφος 1, του άρθρου 27 παράγραφος 4, του άρθρου 38 παράγραφος 2 και του άρθρου 38 παράγραφος 3 τίθεται σε ισχύ εφόσον δεν έχει διατυπωθεί αντίρρηση από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ή το Συμβούλιο εντός δύο μηνών από την ημέρα που η πράξη κοινοποιείται στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο ή αν, πριν λήξει αυτή η περίοδος, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο ενημερώσουν αμφότερα την Επιτροπή ότι δεν θα προβάλουν αντιρρήσεις. Η προθεσμία αυτή παρατείνεται κατά δύο μήνες κατόπιν πρωτοβουλίας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ή του Συμβουλίου.

*Άρθρο 39***Διαδικασία επιτροπής**

1. Η Επιτροπή επικουρείται από επιτροπή. Πρόκειται για επιτροπή κατά την έννοια του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 182/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ⁽²⁾.

2. Οσάκις γίνεται αναφορά στην παρούσα παράγραφο, εφαρμόζεται το άρθρο 5 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 182/2011.

Εάν η επιτροπή δεν διατυπώσει γνώμη, η Επιτροπή δεν εκδίδει το σχέδιο εκτελεστικής πράξης, και εφαρμόζεται το άρθρο 5 παράγραφος 4 τρίτο εδάφιο του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 182/2011.

▼ **B***Άρθρο 40***Μεταφορά στο εθνικό δίκαιο**

1. Τα κράτη μέλη θέτουν σε ισχύ τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που απαιτούνται για να συμμορφωθούν με την παρούσα οδηγία έως τις 12 Δεκεμβρίου 2010.

Οι διατάξεις αυτές, όταν θεσπίζονται από τα κράτη μέλη, αναφέρονται στην παρούσα οδηγία ή συνοδεύονται από την αναφορά αυτή κατά την επίσημη δημοσίευσή τους. Ο τρόπος της αναφοράς καθορίζεται από τα κράτη μέλη.

⁽¹⁾ ΕΕ L 123 της 12.5.2016, σ. 1.

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 182/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Φεβρουαρίου 2011, για τη θέσπιση κανόνων και γενικών αρχών σχετικά με τους τρόπους ελέγχου από τα κράτη μέλη της άσκησης των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων από την Επιτροπή (ΕΕ L 55 της 28.2.2011, σ. 13).

▼B

2. Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή το κείμενο των ουσιαστών διατάξεων εθνικού δικαίου που θεσπίζουν στον τομέα που διέπεται από την παρούσα οδηγία.

Άρθρο 41

Κατάργηση και μεταβατικές διατάξεις

Οι οδηγίες 75/439/ΕΟΚ, 91/689/ΕΟΚ, και 2006/12/ΕΚ καταργούνται από τις 12 Δεκεμβρίου 2010.

Ωστόσο, από 12 Δεκεμβρίου 2008, ισχύουν τα ακόλουθα:

α) στην οδηγία 75/439/ΕΟΚ, η παράγραφος 4 του άρθρου 10 αντικαθίσταται από τα ακόλουθα:

«4. Η μέθοδος μέτρησης αναφοράς για τον προσδιορισμό της περιεκτικότητας των χρησιμοποιημένων ορυκτελαίων σε πολυχλωροδιφαινύλια/πολυχλωροτριφαινύλια (PCB/PCT) καθορίζεται από την Επιτροπή. Το μέτρο αυτό, που έχει ως αντικείμενο την τροποποίηση μη ουσιαστών στοιχείων της παρούσας οδηγίας δια συμπλήρωσής της, εγκρίνεται με την κανονιστική διαδικασία με έλεγχο στην οποία παραπέμπει το άρθρο 18, παράγραφος 4, της οδηγίας 2006/12/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 2006, περί των στερεών αποβλήτων (*).

(*) ΕΕ L 114 της 27.4.2006, σ. 9.»

β) Η οδηγία 91/689/ΕΟΚ τροποποιείται ως εξής:

ι) Στο άρθρο 1, η παράγραφος 4 αντικαθίσταται από τα ακόλουθα:

«4. Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας ως “επικίνδυνα απόβλητα” νοούνται:

— απόβλητα που ταξινομούνται ως επικίνδυνα απόβλητα που περιλαμβάνονται στον κατάλογο που θεσπίζει η απόφαση 2000/532/ΕΚ (*) βάσει των Παραρτημάτων I και II της παρούσας οδηγίας. Τα απόβλητα αυτά πρέπει να έχουν μία ή περισσότερες από τις ιδιότητες που αναφέρονται στο Παράρτημα III. Ο κατάλογος λαμβάνει υπόψη την πρόελευση και τη σύνθεση των αποβλήτων και, εφόσον απαιτείται, τις οριακές τιμές συγκέντρωσης. Ο κατάλογος αυτός επανεξετάζεται περιοδικά και, εφόσον είναι αναγκαίο, αναθεωρείται. Τα μέτρα αυτά που έχουν ως αντικείμενο την τροποποίηση μη ουσιαστών στοιχείων της παρούσας οδηγίας δια συμπλήρωσής της, εγκρίνονται σύμφωνα με την κανονιστική διαδικασία με έλεγχο στην οποία παραπέμπει το άρθρο 18, παράγραφος 4, της οδηγίας 2006/12/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 2006, περί των στερεών αποβλήτων (**).

— οιαδήποτε άλλα απόβλητα που θεωρούνται από ένα κράτος μέλος ότι διαθέτουν κάποια από τις ιδιότητες που αναφέρονται στο Παράρτημα III. Οι περιπτώσεις αυτές κοινοποιούνται στην Επιτροπή και επανεξετάζονται με σκοπό την προσαρμογή του καταλόγου. Τα μέτρα αυτά που έχουν ως αντικείμενο την τροποποίηση μη ουσιαστών στοιχείων της παρούσας οδηγίας δια συμπλήρωσής της, εγκρίνονται σύμφωνα με την κανονιστική διαδικασία με έλεγχο στην οποία παραπέμπει το άρθρο 18, παράγραφος 4, της οδηγίας 2006/12/ΕΚ.

(*) ΕΕ L 226 της 6.9.2000, σ. 3.

(**) ΕΕ L 114 της 27.4.2006, σ. 9.»

▼B

ii) Το άρθρο 9 αντικαθίσταται από τα εξής:

«Άρθρο 9

Τα μέτρα που είναι αναγκαία για την προσαρμογή των παραρτημάτων της παρούσας οδηγίας στην επιστημονική και τεχνική πρόοδο και για την αναθεώρηση του καταλόγου των αποβλήτων που αναφέρεται στο άρθρο 1, παράγραφος 4, και τα οποία έχουν ως αντικείμενο την τροποποίηση μη ουσιωδών διατάξεων της παρούσας οδηγίας, μεταξύ άλλων δια συμπληρώσεώς της, θεσπίζονται σύμφωνα με την κανονιστική διαδικασία με έλεγχο στην οποία παραπέμπει το άρθρο 18, παράγραφος 4 της οδηγίας 2006/12/ΕΚ.»

γ) Η οδηγία 2006/12/ΕΚ τροποποιείται ως εξής:

i) Στο άρθρο 1, η παράγραφος 2 αντικαθίσταται από τα εξής:

«2. Για τους σκοπούς της παραγράφου 1, στοιχείο α) εφαρμόζεται η απόφαση 2000/532/ΕΚ της Επιτροπής (*) που περιλαμβάνει τον κατάλογο των αποβλήτων που ανήκουν στις κατηγορίες που αναφέρονται στο Παράρτημα I της παρούσας οδηγίας. Ο κατάλογος αυτός επανεξετάζεται περιοδικά και, ενδεχομένως, αναθεωρείται. Τα μέτρα αυτά που έχουν ως αντικείμενο την τροποποίηση μη ουσιωδών στοιχείων της παρούσας οδηγίας δια συμπληρώσεώς της, εγκρίνονται σύμφωνα με την κανονιστική διαδικασία με έλεγχο στην οποία παραπέμπει το άρθρο 18, παράγραφος 4.

(*) ΕΕ L 226 της 6.9.2000, σ. 3.»

ii) Το άρθρο 17 αντικαθίσταται από τα εξής:

«Άρθρο 17

Τα μέτρα που είναι αναγκαία για την προσαρμογή των παραρτημάτων της παρούσας οδηγίας στην επιστημονική και τεχνική πρόοδο και που έχουν ως αντικείμενο την τροποποίηση μη ουσιωδών διατάξεων της παρούσας οδηγίας θεσπίζονται σύμφωνα με την κανονιστική διαδικασία με έλεγχο στην οποία παραπέμπει το άρθρο 18, παράγραφος 4.»

iii) Στο άρθρο 18, η παράγραφος 4 αντικαθίσταται από τα εξής:

«4. Στις περιπτώσεις που γίνεται μνεία της παρούσας παραγράφου, εφαρμόζονται το άρθρο 5α, παράγραφοι 1 έως 4, και το άρθρο 7 της απόφασης 1999/468/ΕΚ, τηρουμένων των διατάξεων του άρθρου 8 της ίδιας απόφασης.»

Κάθε αναφορά στις καταργούμενες οδηγίες λογίζεται ως αναφορά στην παρούσα οδηγία και σύμφωνα με τον πίνακα αντιστοιχίας που περιέχεται στο Παράρτημα V.

Άρθρο 42

Έναρξη ισχύος

Η παρούσα οδηγία τίθεται σε ισχύ την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή της στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Άρθρο 43

Αποδέκτες

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι

ΕΡΓΑΣΙΕΣ ΔΙΑΘΕΣΗΣ

- D 1 Εναπόθεση εντός ή επί του εδάφους (π.χ. χώρος υγειονομικής ταφής, κλπ.)
- D 2 Επεξεργασία σε χερσαίο χώρο (π.χ. βιοαποδόμηση υγρών αποβλήτων ή απόρριψη ιλύος στο έδαφος κλπ.)
- D 3 Έγχυση σε βάθος (π.χ. έγχυση αντλήσιμων αποβλήτων σε φρέατα, σε θόλους άλατος, ή σε φυσικά γεωλογικά ρήγματα κλπ.)
- D 4 Τελμάτωση (π.χ. έκχυση υγρών αποβλήτων ή ιλύων σε φρέατα, μικρές λίμνες ή λεκάνες κλπ.)
- D 5 Ειδικά διευθετημένοι χώροι υγειονομικής ταφής (π.χ. τοποθέτηση σε χωριστές στεγανές κυμελοειδείς κατασκευές, επικαλυμμένες και στεγανοποιημένες τόσο μεταξύ τους όσο και σε σχέση με το περιβάλλον κλπ.)
- D 6 Απόρριψη σε υδάτινο σώμα εκτός από θάλασσα/ωκεανό
- D 7 Απόρριψη σε θάλασσα/ωκεανό συμπεριλαμβανομένης της ταφής στο θαλάσσιο βυθό
- D 8 Βιολογική επεξεργασία που δεν προσδιορίζεται σε άλλο σημείο του παρόντος Παραρτήματος, από την οποία προκύπτουν τελικές ενώσεις ή μίγματα που διατίθενται με κάποια από τις εργασίες D 1 ως D 12
- D 9 Φυτικοχημική επεξεργασία που δεν προσδιορίζεται σε άλλο σημείο του παρόντος Παραρτήματος, από την οποία προκύπτουν ενώσεις ή μίγματα που διατίθενται με κάποια από τις εργασίες D 1 ως D 12 (π.χ. εξάτμιση, ξήρανση, αποτέφρωση κλπ.)
- D 10 Αποτέφρωση στην ξηρά
- D 11 Αποτέφρωση στη θάλασσα (*)
- D 12 Μόνιμη αποθήκευση (π.χ. τοποθέτηση κιβωτίων σε ορυχείο κλπ.)
- D 13 Ανάδευση ή ανάμιξη πριν από την υποβολή σε κάποια από τις εργασίες D 1 ως D 12 (**)
- D 14 Ανασυσκευασία πριν από την υποβολή σε κάποια από τις εργασίες D 1 ως D 13
- D 15 Αποθήκευση εν αναμονή υποβολής σε μια από τις εργασίες D 1 ως D 14 (εκτός από προσωρινή αποθήκευση, εν αναμονή συλλογής, στον τόπο παραγωγής των αποβλήτων) (***)

(*) Η δραστηριότητα αυτή απαγορεύεται από την ενωσιακή νομοθεσία και τις διεθνείς συμβάσεις.

(**) Εάν δεν υπάρχει άλλος κατάλληλος κωδικός D, στο σημείο αυτό μπορούν να περιλαμβάνονται προκαταρκτικές εργασίες πριν από τη διάθεση, στις οποίες συμπεριλαμβάνεται η προεπεξεργασία, όπως, μεταξύ άλλων, η διαλογή, η σύνθλιψη, η συμπαγοποίηση, η κοκκοποίηση, η αποξήρανση, το ξέφτισμα, η επανασυσκευασία ή ο διαχωρισμός πριν από την υποβολή σε οιαδήποτε από τις εργασίες D1 έως D12.

(***) Ως προσωρινή αποθήκευση νοείται η προκαταρκτική αποθήκευση σύμφωνα με το άρθρο 3, σημείο 10.

▼ B

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙ

ΕΡΓΑΣΙΕΣ ΑΝΑΚΤΗΣΗΣ

R 1 Χρήση κυρίως ως καύσιμο ή ως άλλο μέσο παραγωγής ενέργειας (*)

R 2 Ανάκτηση/αποκατάσταση διαλυτών

▼ M4

R 3 Ανακύκλωση/ανάκτηση οργανικών ουσιών που δεν χρησιμοποιούνται ως διαλύτες (συμπεριλαμβανομένων των εργασιών κομποστοποίησης και άλλων διεργασιών μετατροπής βιολογικού χαρακτήρα) (**)

R 4 Ανακύκλωση/ανάκτηση μετάλλων και μεταλλικών ενώσεων (***)

R 5 Ανακύκλωση/ανάκτηση άλλων ανόργανων υλικών (****)

▼ B

R 6 Αναγέννηση οξέων ή βάσεων

(*) Περιλαμβάνει εγκαταστάσεις αποτέφρωσης που προορίζονται για την επεξεργασία στερεών αστικών αποβλήτων μόνον εφόσον η ενεργειακή τους απόδοση ισούται ή υπερβαίνει:

— 0,60 για εγκαταστάσεις που λειτουργούν και επιτρέπονται σύμφωνα με την ισχύουσα κοινοτική νομοθεσία πριν από την 1η Ιανουαρίου 2009,

— το 0,65 για εγκαταστάσεις που επιτρέπονται μετά την 31η Δεκεμβρίου 2008, και υπολογίζεται σύμφωνα με τον ακόλουθο τύπο:

Ενεργειακή απόδοση = $(E_p - (E_f + E_i)) / (0,97 \times (E_w + E_f))$

Όπου:

E_p είναι η ενέργεια που παράγεται ετησίως υπό μορφή θερμότητας ή ηλεκτρισμού. Υπολογίζεται πολλαπλασιάζοντας την ενέργεια υπό μορφή ηλεκτρισμού με 2,6 και την θερμότητα που παράγεται για εμπορική χρήση με 1,1 (GJ/έτος).

E_f είναι η ενέργεια με την οποία τροφοδοτείται ετησίως το σύστημα από καύσιμα που συμβάλλουν στην παραγωγή ατμού (GJ/έτος).

E_w είναι η ετήσια ενέργεια που περιέχεται στα κατεργασμένα απόβλητα και υπολογίζεται με χρήση της καθαρής θερμογόνου αξίας των αποβλήτων (GJ/έτος).

E_i είναι η ετήσια ενέργεια που εισάγεται εκτός από την E_w και την E_f (GJ/έτος).

0,97 είναι ένας συντελεστής που αντιπροσωπεύει τις ενεργειακές απώλειες λόγω τήφρας πυθμένα και ακτινοβολίας.

Ο τύπος αυτός εφαρμόζεται σύμφωνα με το έγγραφο αναφοράς σχετικά με τις βέλτιστες διαθέσιμες τεχνικές στον τομέα της αποτέφρωσης αποβλήτων.

► **M2** Η τιμή του τύπου για την ενεργειακή απόδοση θα πολλαπλασιαστεί με έναν διορθωτικό συντελεστή κλίματος (CCF) όπως εμφανίζεται κατωτέρω:

1. CCF για τις εγκαταστάσεις που λειτουργούν και επιτρέπονται σύμφωνα με την ισχύουσα κοινοτική νομοθεσία πριν από την 1η Σεπτεμβρίου 2015.

CCF = 1 εάν HDD \geq 3 350

CCF = 1,25 εάν HDD \leq 2 150

CCF = $-(0,25/1\ 200) \times \text{HDD} + 1,698$ όταν $2\ 150 < \text{HDD} < 3\ 350$

2. CCF για τις εγκαταστάσεις που επιτρέπονται μετά τις 31 Αυγούστου 2015 και για τις εγκαταστάσεις που αναφέρονται στο σημείο 1 μετά τις 31 Δεκεμβρίου 2029:

CCF = 1 εάν HDD \geq 3 350

CCF = 1,12 εάν HDD \leq 2 150

CCF = $-(0,12/1\ 200) \times \text{HDD} + 1,335$ όταν $2\ 150 < \text{HDD} < 3\ 350$

(Η προκύπτουσα τιμή CCF στρογγυλοποιείται στα τρία δεκαδικά ψηφία.)

► **C1** Ως τιμή των βαθμομερών θέρμανσης (HDD) θα πρέπει να λαμβάνεται ο μέσος όρος των ετήσιων τιμών HDD για την τοποθεσία των εγκαταστάσεων αποτέφρωσης, υπολογιζόμενος για περίοδο 20 συναπών ετών πριν από το έτος για το οποίο υπολογίζεται ο CCF. Για τον υπολογισμό της τιμής των HDD θα πρέπει να εφαρμόζεται η ακόλουθη μέθοδος που έχει καθιερωθεί από την Eurostat: η τιμή των HDD είναι ίση προς $(18\ ^\circ\text{C} - T_m) \times d$ εάν η T_m είναι μικρότερη ή ίση των $15\ ^\circ\text{C}$ (κατώτατο όριο θέρμανσης) και είναι μηδενική εάν η T_m είναι μεγαλύτερη των $15\ ^\circ\text{C}$, εφόσον η T_m είναι η μέση εξωτερική θερμοκρασία $(T_{\text{min}} + T_{\text{max}})/2$ για περίοδο d ημερών. Οι υπολογισμοί πρέπει να εκτελούνται σε καθημερινή βάση ($d = 1$) και να αθροίζονται σε ένα έτος. ◀ ◀

(**) Περιλαμβάνεται η προετοιμασία για επαναχρησιμοποίηση, αεριοποίηση και πυρόλυση με χρήση των ενώσεων ως χημικών ουσιών και ανάκτηση οργανικών υλών υπό μορφή επίχωσης.

(***) Περιλαμβάνεται η προετοιμασία για επαναχρησιμοποίηση.

(****) Περιλαμβάνονται η προετοιμασία για επαναχρησιμοποίηση, η ανακύκλωση ανόργανων υλικών κατασκευών, η ανάκτηση ανόργανων υλών υπό μορφή επίχωσης και η εξυγίανση του εδάφους που οδηγεί σε ανάκτηση εδάφους.

▼ B

- R 7 Ανάκτηση προϊόντων που χρησιμεύουν για τη δέσμευση των ρύπων
- R 8 Ανάκτηση προϊόντων από καταλύτες
- R 9 Αναδιύλιση πετρελαίου ή άλλες επαναχρησιμοποιήσεις πετρελαίου
- R 10 Επεξεργασία σε χερσαίο χώρο από την οποία προκύπτει όφελος για τη γεωργία ή οικολογικές βελτιώσεις
- R 11 Χρήση αποβλήτων που προκύπτουν από τις εργασίες R 1 ως R 10
- R 12 Ανταλλαγή αποβλήτων για να υποβληθούν σε κάποια από τις εργασίες R 1 ως R 11 (*)
- R 13 Αποθήκευση αποβλήτων εν αναμονή υποβολής σε κάποια από τις εργασίες R 1 ως R 12 (εκτός από προσωρινή αποθήκευση, εν αναμονή συλλογής, στον τόπο παραγωγής των αποβλήτων) (**)

(*) Εάν δεν υπάρχει άλλος κατάλληλος κωδικός R, μπορεί να περιλαμβάνει προκαταρκτικές εργασίες πριν από την ανάκτηση, συμπεριλαμβανομένης της προεπεξεργασίας, όπως, μεταξύ άλλων, την αποσυναρμολόγηση, τη διαλογή, τη σύνθλιψη, τη συμπαγοποίηση, την κοκκοποίηση, την αποξήρανση, το ξέφτισμα, την ανασυσκευασία, το διαχωρισμό, την ανάδευση ή την ανάμειξη πριν από την προώθησή τους για οιαδήποτε από τις εργασίες R1 έως R11.

(**) Ως προσωρινή αποθήκευση νοείται η προκαταρκτική αποθήκευση σύμφωνα με το άρθρο 3, σημείο 10).

▼ **M1****ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙΙ****ΙΔΙΟΤΗΤΕΣ ΤΩΝ ΑΠΟΒΛΗΤΩΝ ΠΟΥ ΤΑ ΚΑΘΙΣΤΟΥΝ ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΑ**

HP 1 «Εκρηκτικό»: απόβλητα που είναι ικανά με χημική αντίδραση να παράγουν αέριο σε τέτοια θερμοκρασία και πίεση και σε τέτοια ταχύτητα ώστε να προκαλέσουν βλάβη στο περιβάλλον. Περιλαμβάνονται τα πυροτεχνικά απόβλητα, τα απόβλητα εκρηκτικών οργανικών υπεροξειδίων και τα εκρηκτικά αυτοαντιδρώντα απόβλητα.

Όταν ένα απόβλητο περιέχει μία ή περισσότερες ουσίες που ταξινομούνται σε έναν από τους κωδικούς τάξης και κατηγορίας επικινδυνότητας και στους κωδικούς δήλωσης επικινδυνότητας που παρουσιάζονται στον πίνακα 1, τα απόβλητα πρέπει να αξιολογούνται για HP 1, εφόσον είναι σκόπιμο και αναλογικό, σύμφωνα με τις μεθόδους δοκιμών. Αν η παρουσία μιας ουσίας, ενός μείγματος ή ενός είδους υποδηλώνει ότι το απόβλητο είναι εκρηκτικό, αυτό πρέπει να ταξινομείται ως επικίνδυνο σύμφωνα με την HP 1.

Πίνακας 1: Κωδικός (κωδικός) τάξης και κατηγορίας επικινδυνότητας και κωδικός (κωδικός) δήλωσης επικινδυνότητας για τα συστατικά των αποβλήτων για την ταξινόμηση των αποβλήτων ως επικίνδυνων σύμφωνα με την HP 1:

Κωδικός (κωδικός) τάξης και κατηγορίας επικινδυνότητας	Κωδικός (κωδικός) δήλωσης επικινδυνότητας
Αστ. Εκρ.	H 200
Εκρ. 1,1	H 201
Εκρ. 1,2	H 202
Εκρ. 1,3	H 203
Εκρ. 1,4	H 204
Αυτοαντ. Α	H 240
Οργ. Υπεροξ. Α	
Αυτοαντ. Β	H 241
Οργ. Υπεροξ. Β	

HP 2 «Οξειδωτικό»: απόβλητα που είναι ικανά, γενικά με την παροχή οξυγόνου, να προκαλέσουν ή να συμβάλουν στην καύση άλλων υλικών.

Όταν ένα απόβλητο περιέχει μία ή περισσότερες ουσίες που ταξινομούνται σε έναν από τους κωδικούς τάξης και κατηγορίας επικινδυνότητας και στους κωδικούς δήλωσης επικινδυνότητας που παρουσιάζονται στον πίνακα 2, τα απόβλητα πρέπει να αξιολογούνται για HP 2, εφόσον είναι σκόπιμο και αναλογικό, σύμφωνα με τις μεθόδους δοκιμών. Εάν η παρουσία μιας ουσίας υποδηλώνει ότι το απόβλητο είναι οξειδωτικό, αυτό πρέπει να ταξινομείται ως επικίνδυνο σύμφωνα με την HP 2.

Πίνακας 2: Κωδικός (κωδικός) τάξης και κατηγορίας επικινδυνότητας και κωδικός (κωδικός) δήλωσης επικινδυνότητας για την ταξινόμηση των αποβλήτων ως επικίνδυνων σύμφωνα με την HP 2:

Κωδικός (κωδικός) τάξης και κατηγορίας επικινδυνότητας	Κωδικός (κωδικός) δήλωσης επικινδυνότητας
Οξ. Αέριο 1	H 270
Οξ. Υγρ. 1	H 271
Οξ. Στερ. 1	

▼ **M1**

Κωδικός (κωδικοί) τάξης και κατηγορίας επικινδυνότητας	Κωδικός (κωδικοί) δήλωσης επικινδυνότητας
Οξ. Υγρ. 2, Οξ. Υγρ. 3	H 272
Οξ. Στερ. 2, Οξ. Στερ. 3	

HP 3 «Εύφλεκτο»:

- εύφλεκτα υγρά απόβλητα υγρά απόβλητα που έχουν σημείο ανάφλεξης όχι πάνω από 60 °C ή απόβλητα πετρελαίου εσωτερικής καύσης, πετρελαίου ντίζελ ή ελαφρών πετρελαίων θέρμανσης που έχουν σημείο ανάφλεξης > 55 °C και ≤ 75 °C·
- εύφλεκτο πυροφορικό υγρό και στερεά απόβλητα στερεά ή υγρά απόβλητα που, ακόμα και σε μικρές ποσότητες, μπορούν να αναφλεγούν εντός πέντε λεπτών από την επαφή με αέρα·
- εύφλεκτα στερεά απόβλητα στερεά απόβλητα που είναι άμεσα δυνατό να καούν ή μπορούν να προκαλέσουν ή να συμβάλουν σε ανάφλεξη λόγω τριβής·
- εύφλεκτα αέρια απόβλητα αέρια απόβλητα που είναι αναφλέξιμα στον αέρα σε θερμοκρασία 20 °C και σταθερή πίεση 101,3 kPa·
- απόβλητα που αντιδρούν με το νερό απόβλητα που, σε επαφή με το νερό, εκλύουν εύφλεκτα αέρια σε επικίνδυνες ποσότητες·
- άλλα εύφλεκτα απόβλητα εύφλεκτα αερολύματα, εύφλεκτα αυτοθερμαινόμενα απόβλητα, εύφλεκτα οργανικά υπεροξειδία και εύφλεκτα αυτοαντιδρώντα απόβλητα.

Όταν ένα απόβλητο περιέχει μία ή περισσότερες ουσίες που ταξινομούνται σε έναν από τους κωδικούς τάξης και κατηγορίας επικινδυνότητας και στους κωδικούς δήλωσης επικινδυνότητας που παρουσιάζονται στον πίνακα 3, τα απόβλητα πρέπει να αξιολογούνται, εφόσον είναι σκόπιμο και αναλογικό, σύμφωνα με τις μεθόδους δοκιμών. Εάν η παρουσία μιας ουσίας υποδηλώνει ότι το απόβλητο είναι εύφλεκτο, αυτό πρέπει να ταξινομείται ως επικίνδυνο σύμφωνα με την HP 3.

Πίνακας 3: Κωδικός (κωδικοί) τάξης και κατηγορίας επικινδυνότητας και κωδικός (κωδικοί) δήλωσης επικινδυνότητας για τα συστατικά των αποβλήτων για την ταξινόμηση των αποβλήτων ως επικίνδυνων σύμφωνα με την HP 3:

Κωδικός (κωδικοί) τάξης και κατηγορίας επικινδυνότητας	Κωδικός (κωδικοί) δήλωσης επικινδυνότητας
Εύφλ. Αέριο 1	H220
Εύφλ. Αέριο 2	H221
Αερόλυμα 1	H222
Αερόλυμα 2	H223
Εύφλ. Υγρ. 1	H224
Εύφλ. Υγρ.2	H225
Εύφλ. Υγρ. 3	H226
Εύφλ. Στερ. 1	H228
Εύφλ. Στερ. 2	

▼ **M1**

Κωδικός (κωδικοί) τάξης και κατηγορίας επικινδυνότητας	Κωδικός (κωδικοί) δήλωσης επικινδυνότητας
Αυτοαντ. ΓΔ	H242
Αυτοαντ. ΕΣΤ	
Οργ. Υπεροξ. ΓΔ	
Οργ. Υπεροξ. ΕΣΤ	
Πυρ. Υγρ. 1	H250
Πυρ. Στερ. 1	
Αυτοθερμ.1	H251
Αυτοθερμ. 2	H252
Αντιδρά με το νερό 1	H260
Αντιδρά με το νερό 2	H261
Αντιδρά με το νερό 3	

HP 4 «Ερεθιστικό — ερεθισμός του δέρματος και οφθαλμική βλάβη»: απόβλητα, η εφαρμογή των οποίων μπορεί να προκαλέσει ερεθισμό του δέρματος ή οφθαλμική βλάβη.

Όταν ένα απόβλητο περιέχει μία ή περισσότερες ουσίες σε συγκεντρώσεις που υπερβαίνουν την οριακή τιμή, οι οποίες ταξινομούνται σε έναν από τους ακόλουθους κωδικούς τάξης και κατηγορίας επικινδυνότητας και κωδικούς δήλωσης επικινδυνότητας, και η συγκέντρωση είναι ίση ή μεγαλύτερη από ένα ή περισσότερα από τα παρακάτω όρια συγκέντρωσης, το απόβλητο ταξινομείται ως επικίνδυνο σύμφωνα με την HP 4.

Η οριακή τιμή για εξέταση σε αξιολόγηση για Διαβρ. δέρμ. 1Α (H314), Ερεθ. δέρμ. 2 (H315), Οφθ. βλάβη 1 (H318) και Οφθ. ερεθ. 2 (H319) είναι 1 %.

Αν το άθροισμα των συγκεντρώσεων όλων των ουσιών που είναι ταξινομημένες ως Διαβ. δέρμ. 1Α (H314) είναι ίσο ή μεγαλύτερο του 1 %, το απόβλητο ταξινομείται ως επικίνδυνο σύμφωνα με την HP 4.

Αν το άθροισμα των συγκεντρώσεων όλων των ουσιών που είναι ταξινομημένες ως H318 είναι ίσο ή μεγαλύτερο του 10 %, το απόβλητο ταξινομείται ως επικίνδυνο σύμφωνα με την HP 4.

Αν το άθροισμα των συγκεντρώσεων όλων των ουσιών που είναι ταξινομημένες ως H315 και H319 είναι ίσο ή μεγαλύτερο του 20 %, το απόβλητο ταξινομείται ως επικίνδυνο σύμφωνα με την HP 4.

Να σημειωθεί ότι απόβλητα που περιέχουν ουσίες ταξινομημένες ως H314 (Διάβρ. δέρμ. 1Α, 1Β ή 1Γ) σε ποσότητα μεγαλύτερη ή ίση του 5 % ταξινομούνται ως επικίνδυνα σύμφωνα με την HP 8. Η HP 4 δεν εφαρμόζεται αν τα απόβλητα είναι ταξινομημένα στην HP 8.

HP 5 «Ειδική τοξικότητα στα όργανα-στόχους (ΕΤΟΣ)/Τοξικότητα από αναρρόφηση»: απόβλητα που μπορεί να προκαλέσουν ειδική τοξικότητα στα όργανα-στόχους είτε από εφάπαξ έκθεση, είτε από επανειλημμένη έκθεση, ή που προκαλούν οξείες τοξικές επιδράσεις λόγω αναρρόφησης.

▼ **M1**

Όταν ένα απόβλητο περιέχει μία ή περισσότερες ουσίες που ταξινομούνται σε έναν από τους κωδικούς τάξης και κατηγορίας επικινδυνότητας και στους κωδικούς δήλωσης επικινδυνότητας που παρουσιάζονται στον πίνακα 4, και η συγκέντρωσή τους είναι ίση ή μεγαλύτερη από τα όρια συγκέντρωσης του πίνακα 4, το απόβλητο ταξινομείται ως επικίνδυνο σύμφωνα με την HP 5. Όταν ουσίες που ταξινομούνται ως ΕΤΟΣ περιέχονται σε απόβλητα, μια μεμονωμένη ουσία πρέπει να είναι παρούσα σε συγκέντρωση ίση ή μεγαλύτερη από το όριο συγκέντρωσης προκειμένου το απόβλητο να ταξινομηθεί ως επικίνδυνο σύμφωνα με την HP 5.

Όταν ένα απόβλητο περιέχει μία ή περισσότερες ουσίες που ταξινομούνται ως Τοξ. λόγω αναρρ. 1 και το άθροισμα αυτών των ουσιών είναι ίσο ή μεγαλύτερο από το όριο συγκέντρωσης, το απόβλητο ταξινομείται ως επικίνδυνο σύμφωνα με την HP 5, μόνον εφόσον το συνολικό κινηματικό ιξώδες (στους 40 °C) δεν υπερβαίνει τα 20,5 mm²/s. ⁽¹⁾

Πίνακας 4: Κωδικός (κωδικό) τάξης και κατηγορίας επικινδυνότητας και κωδικός (κωδικό) δήλωσης επικινδυνότητας για τα συστατικά των αποβλήτων και τα αντίστοιχα όρια συγκέντρωσης για την ταξινόμηση των αποβλήτων ως επικινδύνων σύμφωνα με την HP 5

Κωδικός (κωδικό) τάξης και κατηγορίας επικινδυνότητας	Κωδικός (κωδικό) δήλωσης επικινδυνότητας	Όριο συγκέντρωσης
ΕΤΟΣ SE 1	H370	1 %
ΕΤΟΣ SE 2	H371	10 %
ΕΤΟΣ SE 3	H335	20 %
ΕΤΟΣ RE 1	H372	1 %
ΕΤΟΣ RE 2	H373	10 %
Τοξ. λόγω αναρρ. 1	H304	10 %

HP 6 «Οξεία τοξικότητα»: απόβλητα που μπορούν να προκαλέσουν οξείες τοξικές επιδράσεις μέσω πρόσληψης από το στόμα ή το δέρμα, ή διά της εισπνοής.

Εάν το άθροισμα των συγκεντρώσεων όλων των ουσιών που περιέχονται σε ένα απόβλητο, οι οποίες είναι ταξινομημένες σε κωδικό τάξης και κατηγορίας κινδύνου τοξικότητας και σε κωδικό δήλωσης επικινδυνότητας που αναφέρονται στον πίνακα 5, είναι ίσο ή μεγαλύτερο από το κατώτατο όριο που αναφέρεται στον εν λόγω πίνακα, το απόβλητο ταξινομείται ως επικίνδυνο σύμφωνα με την HP 6. Όταν σε ένα απόβλητο υπάρχουν περισσότερες από μία ουσίες που ταξινομούνται ως οξείες τοξικότητας, το άθροισμα των συγκεντρώσεων απαιτείται μόνο για ουσίες εντός της ίδιας κατηγορίας επικινδυνότητας.

Οι ακόλουθες οριακές τιμές ισχύουν για εξέταση στο πλαίσιο της αξιολόγησης:

— Για την Οξεία Τοξ. 1, 2 ή 3 (H300, H310, H330, H301, H311, H331): 0,1 %

— Για την Οξεία Τοξ. 4 (H302, H312, H332): 1 %.

Πίνακας 5: Κωδικός (κωδικό) τάξης και κατηγορίας επικινδυνότητας και κωδικός (κωδικό) δήλωσης επικινδυνότητας για τα συστατικά των αποβλήτων και τα αντίστοιχα όρια συγκέντρωσης για την ταξινόμηση των αποβλήτων ως επικινδύνων σύμφωνα με την HP 6

⁽¹⁾ Το κινηματικό ιξώδες προσδιορίζεται μόνον για υγρά.

▼ **M1**

Κωδικός (κωδικός) τάξης και κατηγορίας επικινδυνότητας	Κωδικός (κωδικός) δήλωσης επικινδυνότητας	Όριο συγκέντρωσης
Οξεία Τοξ. 1 (δια του στόματος)	H300	0,1 %
Οξεία Τοξ. 2 (δια του στόματος)	H300	0,25 %
Οξεία Τοξ. 3 (δια του στόματος)	H301	5 %
Οξεία Τοξ. 4 (δια του στόματος)	H302	25 %
Οξεία Τοξ. 1 (δια του δέρματος)	H310	0,25 %
Οξεία Τοξ. 2 (δια του δέρματος)	H310	2,5 %
Οξεία Τοξ. 3 (δια του δέρματος)	H311	15 %
Οξεία Τοξ. 4 (δια του δέρματος)	H312	55 %
Οξεία Τοξ. 1 (δια της εισπνοής)	H330	0,1 %
Οξεία Τοξ. 2 (δια της εισπνοής)	H330	0,5 %
Οξεία Τοξ. 3 (δια της εισπνοής)	H331	3,5 %
Οξεία Τοξ. 4 (δια της εισπνοής)	H332	22,5 %

HP 7 «Καρκινογόνο»: απόβλητα που προκαλούν καρκίνο ή αυξάνουν τη συχνότητα εμφάνισης καρκίνου.

Όταν ένα απόβλητο περιέχει μία ουσία που ταξινομείται σε έναν από τους ακόλουθους κωδικούς τάξης και κατηγορίας επικινδυνότητας και κωδικούς δήλωσης επικινδυνότητας, της οποίας η συγκέντρωση είναι ίση ή μεγαλύτερη από ένα από τα παρακάτω όρια συγκέντρωσης που παρουσιάζονται στον πίνακα 6, το απόβλητο ταξινομείται ως επικίνδυνο σύμφωνα με την HP 7. Όταν περισσότερες της μιάς ουσίες που ταξινομούνται ως καρκινογόνοι περιέχονται σε ένα απόβλητο, μια μεμονωμένη ουσία πρέπει να είναι παρούσα σε συγκέντρωση ίση ή μεγαλύτερη από το όριο συγκέντρωσης προκειμένου το απόβλητο να ταξινομηθεί ως επικίνδυνο σύμφωνα με την HP 7.

Πίνακας 6: Κωδικός (κωδικός) τάξης και κατηγορίας επικινδυνότητας και κωδικός (κωδικός) δήλωσης επικινδυνότητας για τα συστατικά των αποβλήτων και τα αντίστοιχα όρια συγκέντρωσης για την ταξινόμηση των αποβλήτων ως επικινδύνων σύμφωνα με την HP 7

Κωδικός (κωδικός) τάξης και κατηγορίας επικινδυνότητας	Κωδικός (κωδικός) δήλωσης επικινδυνότητας	Όριο συγκέντρωσης
Καρκιν. 1A	H350	0,1 %
Καρκιν. 1B		
Καρκιν. 2	H351	1,0 %

HP 8 «Διαβρωτικό»: απόβλητα, η εφαρμογή των οποίων μπορεί να προκαλέσει διάβρωση του δέρματος.

Όταν ένα απόβλητο περιέχει μία ή περισσότερες ουσίες που ταξινομούνται ως Διάβρ. Δέρμ. 1A, 1B ή 1Γ (H314) και το άθροισμα των συγκεντρώσεών τους ή είναι ίσο ή μεγαλύτερο του 5 %, το απόβλητο ταξινομείται ως επικίνδυνο σύμφωνα με την HP 8.

Η οριακή τιμή που ισχύει για εξέταση στο πλαίσιο της αξιολόγησης για Διαβρ. Δέρμ. 1A, 1B, 1Γ (H314) είναι 1,0 %.

HP 9 «Μολυσματικό»: απόβλητα που περιέχουν ανθεκτικούς μικροοργανισμούς ή τις τοξίνες τους, οι οποίες είναι γνωστό ή υπάρχουν σοβαροί λόγοι να πιστευτεί ότι προκαλούν ασθένειες στον άνθρωπο ή σε άλλους ζώντες οργανισμούς.

▼ **M1**

Ο χαρακτηρισμός του HP 9 εκτιμάται από τους κανόνες που καθορίζονται στα έγγραφα αναφοράς ή στη νομοθεσία στα κράτη μέλη.

HP 10 «Τοξικό για την αναπαραγωγή»: απόβλητα που έχουν δυσμενείς επιδράσεις για τη σεξουαλική λειτουργία και τη γονιμότητα σε ενήλικους άνδρες και γυναίκες, καθώς και τοξικότητα στην ανάπτυξη των απογόνων.

Όταν ένα απόβλητο περιέχει μία ουσία που ταξινομείται σε έναν από τους ακόλουθους κωδικούς τάξης και κατηγορίας επικινδυνότητας και κωδικούς δήλωσης επικινδυνότητας, της οποίας η συγκέντρωση είναι ίση ή μεγαλύτερη από ένα από τα παρακάτω όρια συγκέντρωσης που παρουσιάζονται στον πίνακα 7, το απόβλητο ταξινομείται ως επικίνδυνο σύμφωνα με την HP 10. Όταν περισσότερες της μιάς ουσίες που ταξινομούνται ως τοξικές για την αναπαραγωγή περιέχονται σε ένα απόβλητο, μια μεμονωμένη ουσία πρέπει να είναι παρούσα σε συγκέντρωση ίση ή μεγαλύτερη από το όριο συγκέντρωσης προκειμένου το απόβλητο να ταξινομηθεί ως επικίνδυνο σύμφωνα με την HP 10.

Πίνακας 7: Κωδικός (κωδικός) τάξης και κατηγορίας επικινδυνότητας και κωδικός (κωδικός) δήλωσης επικινδυνότητας για τα συστατικά των αποβλήτων και τα αντίστοιχα όρια συγκέντρωσης για την ταξινόμηση των αποβλήτων ως επικινδύνων σύμφωνα με την HP 10

Κωδικός (κωδικός) τάξης και κατηγορίας επικινδυνότητας	Κωδικός (κωδικός) δήλωσης επικινδυνότητας	Όριο συγκέντρωσης
Αναπαρ. 1A	H360	0,3 %
Αναπαρ. 1B		
Αναπαρ. 2	H361	3,0 %

HP 11 «Μεταλλαξιγόνο»: απόβλητα που μπορεί να προκαλέσουν μετάλλαξη, δηλαδή μόνιμη μεταβολή στην ποσότητα ή τη δομή του γενετικού υλικού ενός κυττάρου.

Όταν ένα απόβλητο περιέχει μία ουσία που ταξινομείται σε έναν από τους ακόλουθους κωδικούς τάξης και κατηγορίας επικινδυνότητας και κωδικούς δήλωσης επικινδυνότητας, της οποίας η συγκέντρωση είναι ίση ή μεγαλύτερη από ένα από τα παρακάτω όρια συγκέντρωσης που παρουσιάζονται στον πίνακα 8, το απόβλητο ταξινομείται ως επικίνδυνο σύμφωνα με την HP 11. Όταν περισσότερες της μιάς ουσίες που ταξινομούνται ως μεταλλαξιγόνοι περιέχονται σε ένα απόβλητο, μια μεμονωμένη ουσία πρέπει να είναι παρούσα σε συγκέντρωση ίση ή μεγαλύτερη από το όριο συγκέντρωσης προκειμένου το απόβλητο να ταξινομηθεί ως επικίνδυνο σύμφωνα με την HP 11.

Πίνακας 8: Κωδικός (κωδικός) τάξης και κατηγορίας επικινδυνότητας και κωδικός (κωδικός) δήλωσης επικινδυνότητας για τα συστατικά των αποβλήτων και τα αντίστοιχα όρια συγκέντρωσης για την ταξινόμηση των αποβλήτων ως επικινδύνων σύμφωνα με την HP 11

Κωδικός (κωδικός) τάξης και κατηγορίας επικινδυνότητας	Κωδικός (κωδικός) δήλωσης επικινδυνότητας	Όριο συγκέντρωσης
Μεταλλαξ. 1A,	H340	0,1 %
Μεταλλαξ. 1 B		
Μεταλλαξ. 2	H341	1,0 %

▼ **M1**

HP 12 «Εκλυση αερίου οξείας τοξικότητας»: απόβλητα που εκλύουν αέρια οξείας τοξικότητας (Οξεία Τοξ. 1, 2 ή 3) σε επαφή με το νερό ή με ένα οξύ.

Όταν ένα απόβλητο περιέχει μια ουσία που εμπίπτει σε μία από τις ακόλουθες συμπληρωματικές κατηγορίες επικινδυνότητας: EUH 029, EUH 031 και EUH 032, ταξινομείται ως επικίνδυνο σύμφωνα με την HP 12 σύμφωνα με τις μεθόδους δοκιμών ή κατευθυντήριες γραμμές.

HP 13 «Ευαισθητοποιητικό»: απόβλητα που περιέχουν μία ή περισσότερες ουσίες οι οποίες είναι γνωστό ότι έχουν ευαισθητοποιητικές επιδράσεις στο δέρμα ή στα αναπνευστικά όργανα.

Όταν ένα απόβλητο περιέχει μια ουσία που έχει ταξινομηθεί ως ευαισθητοποιητική και έχει χαρακτηριστεί με έναν από τους κωδικούς δήλωσης επικινδυνότητας H317 ή H334 και η συγκέντρωση μίας μεμονωμένης ουσίας είναι ίση ή μεγαλύτερη από το όριο συγκέντρωσης 10 %, το απόβλητο ταξινομείται ως επικίνδυνο σύμφωνα με την HP 13.

▼ **M3**

HP 14 «Οικοτοξικό»: απόβλητα που παρουσιάζουν ή είναι δυνατόν να παρουσιάσουν άμεσο ή μελλοντικό κίνδυνο για έναν ή περισσότερους τομείς του περιβάλλοντος.

Τα απόβλητα που πληρούν οποιαδήποτε από τις ακόλουθες προϋποθέσεις πρέπει να ταξινομούνται ως επικίνδυνα σύμφωνα με την HP 14:

— Το απόβλητο που περιέχει ουσία που ταξινομείται ως καταστροφική για το όζον και έχει χαρακτηριστεί με τον κωδικό δήλωσης επικινδυνότητας H420 σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1272/2008 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου⁽¹⁾ και η συγκέντρωση της ουσίας αυτής είναι ίση ή μεγαλύτερη από το όριο συγκέντρωσης 0,1 %.

$$[c(H420) \geq 0,1 \ %]$$

— Το απόβλητο που περιέχει μία ή περισσότερες ουσίες που ταξινομούνται ως οξείας τοξικότητας για το υδάτινο περιβάλλον και έχουν χαρακτηριστεί με τον κωδικό δήλωσης επικινδυνότητας H400 σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1272/2008 και το άθροισμα των συγκεντρώσεων αυτών των ουσιών είναι ίσο ή μεγαλύτερο από το όριο συγκέντρωσης 25 %. Για τις ουσίες αυτές ισχύει τιμή διαχωρισμού 0,1 %.

$$[\Sigma c (H400) \geq 25 \ %]$$

— Το απόβλητο που περιέχει μία ή περισσότερες ουσίες που ταξινομούνται ως χρόνιας τοξικότητας για το υδάτινο περιβάλλον 1, 2, ή 3 και έχουν χαρακτηριστεί με τον/τους κωδικό/-ούς δήλωσης επικινδυνότητας H410, H411 ή H412 σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1272/2008, και το άθροισμα των συγκεντρώσεων όλων των ουσιών ταξινομείται ως χρόνιας τοξικότητας για το υδάτινο περιβάλλον 1 (H410) πολλαπλασιαζόμενο επί 100 και προστιθέμενο στο άθροισμα των συγκεντρώσεων όλων των ουσιών που ταξινομούνται ως χρόνιας τοξικότητας για το υδάτινο περιβάλλον 2 (H411) πολλαπλασιαζόμενο επί 10 και προστιθέμενο στο άθροισμα των συγκεντρώσεων όλων των ουσιών που ταξινομούνται ως χρόνιας τοξικότητας 3 (H412) είναι ίσο ή μεγαλύτερο από το όριο συγκέντρωσης 25 %. Για ουσίες που έχουν ταξινομηθεί ως H410 ισχύει τιμή διαχωρισμού 0,1 % και για ουσίες που έχουν ταξινομηθεί ως H411 ή H412 ισχύει τιμή διαχωρισμού 1 %.

$$[100 \times \Sigma c (H410) + 10 \times \Sigma c (H411) + \Sigma c (H412) \geq 25 \ %]$$

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1272/2008 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2008, για την ταξινόμηση, την επισήμανση και τη συσκευασία των ουσιών και των μειγμάτων, την τροποποίηση και την κατάργηση των οδηγιών 67/548/ΕΟΚ και 1999/45/ΕΚ και την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1907/2006, (ΕΕ L 353 της 31.12.2008, σ. 1).

▼ **M3**

— Το απόβλητο που περιέχει μία ή περισσότερες ουσίες που ταξινομούνται ως χρόνιας τοξικότητας για το υδάτινο περιβάλλον 1, 2, 3 ή 4 και έχουν χαρακτηριστεί με τον/τους κωδικό/-ους δήλωσης επικινδυνότητας H410, H411, H412 ή H413 σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1272/2008 και το άθροισμα των συγκεντρώσεων αυτών των ουσιών που ταξινομούνται ως χρόνιας τοξικότητας για το υδάτινο περιβάλλον είναι ίσο ή μεγαλύτερο από το όριο συγκέντρωσης 25 %. Για ουσίες που έχουν ταξινομηθεί ως H410 ισχύει τιμή διαχωρισμού 0,1 % και για ουσίες που έχουν ταξινομηθεί ως H411, H412 ή H413 ισχύει τιμή διαχωρισμού 1 %.

$$[\Sigma c \text{ H410} + \Sigma c \text{ H411} + \Sigma c \text{ H412} + \Sigma c \text{ H413} \geq 25 \%]$$

όπου: Σ = άθροισμα και c = συγκεντρώσεις των ουσιών.

▼ **M1**

HP 15 «Απόβλητο ικανό να επιδείξει μια επικίνδυνη ιδιότητα που αναφέρεται ανωτέρω, που δεν είναι άμεσα εμφανής στο αρχικό απόβλητο».

Όταν ένα απόβλητο περιέχει μία ή περισσότερες ουσίες που έχουν χαρακτηριστεί με μία από τις δηλώσεις επικινδυνότητας ή τις συμπληρωματικές δηλώσεις επικινδυνότητας που παρουσιάζονται στον πίνακα 9, το απόβλητο ταξινομείται ως επικίνδυνο σύμφωνα με την HP 15, εκτός αν το απόβλητο είναι τέτοιας μορφής ώστε σε καμία περίπτωση να μην εμφανίζει εκρηκτικές ή δυναμικά εκρηκτικές ιδιότητες.

Πίνακας 9: Δηλώσεις επικινδυνότητας και συμπληρωματικές δηλώσεις επικινδυνότητας για τα συστατικά των αποβλήτων με σκοπό την ταξινόμηση των αποβλήτων ως επικίνδυνων σύμφωνα με την HP 15:

Δήλωση (δηλώσεις) επικινδυνότητας/Συμπληρωματική (-ές) δήλωση (δηλώσεις) επικινδυνότητας	
Σε περίπτωση πυρκαγιάς ενδέχεται να προκύψει μαζική έκρηξη	H205
Εκρηκτικό σε ξηρή κατάσταση	EUH001
Μπορεί να σχηματίσει εκρηκτικά υποροξείδια	EUH019
Κίνδυνος έκρηξης εάν θερμομανθεί υπό περιορισμό	EUH044

Επιπλέον, τα κράτη μέλη μπορούν να χαρακτηρίσουν ένα απόβλητο ως επικίνδυνο σύμφωνα με την HP 15 με βάση άλλα ισχύοντα κριτήρια, όπως η αξιολόγηση των στραγγισμάτων.

▼ **M3**

▼ **C2**

Μέθοδοι δοκιμών

Πρέπει να χρησιμοποιούνται οι μέθοδοι που περιγράφονται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 440/2008 της Επιτροπής⁽¹⁾ και σε άλλα συναφή σημειώματα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής Τυποποίησης (CEN) ή άλλες διεθνώς αναγνωρισμένες μέθοδοι δοκιμών και κατευθυντήριες γραμμές.

⁽¹⁾ ► **C2** Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 440/2008 της Επιτροπής, της 30ής Μαΐου 2008, για καθορισμό των μεθόδων δοκιμής κατ' εφαρμογή του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1907/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, για την καταχώριση, την αξιολόγηση, την αδειοδότηση και τους περιορισμούς των χημικών προϊόντων (REACH), ΕΕ L 142 της 31.5.2008, σ. 1. ◀

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ IV

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑΤΑ ΜΕΤΡΩΝ ΠΡΟΛΗΨΗΣ ΤΗΣ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑΣ ΑΠΟΒΛΗΤΩΝ ΠΟΥ ΑΝΑΦΕΡΟΝΤΑΙ ΣΤΟ ΑΡΘΡΟ 29

Μέτρα που μπορεί να επηρεάσουν τις προϋποθέσεις-πλαίσια σχετικά με την παραγωγή αποβλήτων

1. Χρήση μέτρων σχεδιασμού ή άλλα οικονομικά μέσα που προάγουν την αποτελεσματική χρήση των πόρων.
2. Προαγωγή της έρευνας και ανάπτυξης στον τομέα της επίτευξης καθαρότερων προϊόντων και τεχνολογιών που παράγουν λιγότερα απόβλητα καθώς και διανομή και χρήση των αποτελεσμάτων της εν λόγω έρευνας και ανάπτυξης.
3. Ανάπτυξη αποτελεσματικών και χρήσιμων δεικτών για τις περιβαλλοντικές πιέσεις που συνδέονται με την παραγωγή αποβλήτων με στόχο τη συμβολή στην πρόληψη παραγωγής αποβλήτων σε όλα τα επίπεδα, από τις συγκρίσεις προϊόντων σε κοινοτικό επίπεδο μέχρι δράσεις που αναλαμβάνονται με πρωτοβουλίες των τοπικών αρχών και μέτρα σε εθνικό επίπεδο.

Μέτρα που μπορεί να επηρεάσουν τις φάσεις σχεδιασμού, παραγωγής και διανομής

4. Προαγωγή του οικολογικού σχεδιασμού (συστηματική ενσωμάτωση περιβαλλοντικών μελημάτων στον σχεδιασμό προϊόντων με στόχο τη βελτίωση των περιβαλλοντικών επιδόσεων του προϊόντος καθ' όλο τον κύκλο της ζωής του).
5. Παροχή πληροφοριών για τεχνικές πρόληψης της δημιουργίας αποβλήτων προκειμένου να διευκολυνθεί η εφαρμογή των βέλτιστων διαθέσιμων τεχνικών από τη βιομηχανία.
6. Οργάνωση της εκπαίδευσης των αρμόδιων αρχών όσον αφορά την εισαγωγή των απαιτήσεων πρόληψης της δημιουργίας αποβλήτων στις άδειες που εκδίδονται δυνάμει της παρούσας οδηγίας και της οδηγίας 96/61/EK.
7. Ένταξη μέτρων πρόληψης της παραγωγής αποβλήτων σε εγκαταστάσεις που δεν υπάγονται στην οδηγία 96/61/EK. Ανάλογα με την περίπτωση, στα μέτρα αυτά μπορεί να περιλαμβάνονται και αξιολογήσεις ή σχέδια πρόληψης της δημιουργίας αποβλήτων.
8. Προσφυγή σε εκστρατείες ευαισθητοποίησης ή παροχή στήριξης στις επιχειρήσεις με οικονομικά, συμβουλευτικά ή άλλα μέσα. Τα μέτρα αυτά μπορεί να είναι ιδιαίτερα αποτελεσματικά στις περιπτώσεις που αφορούν μικρομεσαίες επιχειρήσεις και λειτουργούν μέσω καθιερωμένων δικτύων επιχειρήσεων.
9. Προσφυγή σε εθελοντικές συμφωνίες, επιτροπές καταναλωτών/παραγωγών, ή τομεακές διαπραγματεύσεις έτσι ώστε οι σχετικές επιχειρήσεις ή βιομηχανικοί κλάδοι να καταρτίσουν τα δικά τους σχέδια ή στόχους πρόληψης της δημιουργίας αποβλήτων ή να διορθώσουν τα προϊόντα ή τις συσκευασίες που παράγουν απόβλητα.
10. Προαγωγή αξιόπιστων συστημάτων περιβαλλοντικής διαχείρισης, συμπεριλαμβανομένου του EMAS και του ISO 14001.

Μέτρα που μπορεί να επηρεάσουν τις φάσεις κατανάλωσης και χρήσης

11. Οικονομικά μέσα, όπως κίνητρα για καθαρές προμήθειες ή καθιέρωση υποχρεωτικής πληρομής από τους καταναλωτές για συγκεκριμένα αντικείμενα ή στοιχεία συσκευασίας που θα μπορούσαν αλλιώς να διατίθενται δωρεάν.
12. Προσφυγή σε εκστρατείες ευαισθητοποίησης και παροχής πληροφοριών που απευθύνονται στο ευρύ κοινό ή σε ειδικές ομάδες καταναλωτών.
13. Προαγωγή αξιόπιστων οικολογικών σημάτων.

▼ B

14. Συμφωνίες με τη βιομηχανία, όπως η χρήση επιτροπών προϊόντων όπως εκείνες που συγκροτούνται στο πλαίσιο των Ολοκληρωμένων Πολιτικών Προϊόντων ή με λιανοπωλητές, για τη διάθεση πληροφοριών σχετικά με την πρόληψη της δημιουργίας αποβλήτων και με προϊόντα που έχουν λιγότερες επιπτώσεις στο περιβάλλον.
15. Στο πλαίσιο δημόσιων και εταιρικών προμηθειών, ενσωμάτωση των περιβαλλοντικών κριτηρίων και των κριτηρίων πρόληψης της δημιουργίας αποβλήτων σε δημοπρασίες και συμβάσεις, σύμφωνα με το Εγχειρίδιο για Περιβαλλοντικές Δημόσιες Προμήθειες που δημοσίευσε η Επιτροπή στις 29 Οκτωβρίου 2004.
16. Προαγωγή της επαναχρησιμοποίησης ή/και επιδιόρθωσης κατάλληλων απορριφθέντων προϊόντων ή των συστατικών στοιχείων τους, ιδίως μέσω της χρήσης εκπαιδευτικών ή οικονομικών μέτρων, μέτρων εφοδιαστικής ή άλλων μέτρων, όπως η παροχή στήριξης σε διαπιστευμένα δίκτυα επισκευής και επαναχρησιμοποίησης ή στη σύστασή τους, ιδίως σε πυκνοκατοικημένες περιοχές.

▼ **M4***ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ IVα*

**ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑΤΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΜΕΣΩΝ ΚΑΙ ΑΛΛΩΝ ΜΕΤΡΩΝ
ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΡΟΧΗ ΚΙΝΗΤΡΩΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΗΣ
ΙΕΡΑΡΧΗΣΗΣ ΤΩΝ ΑΠΟΒΛΗΤΩΝ ΟΠΩΣ ΟΡΙΖΕΤΑΙ ΣΤΟ ΑΡΘΡΟ 4
ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ 3 ⁽¹⁾**

1. τέλη και περιορισμοί για την υγειονομική ταφή και αποτέφρωση των αποβλήτων, που παρέχουν κίνητρα για την πρόληψη και την ανακύκλωση και διατηρούν την υγειονομική ταφή ως τη λιγότερο προτιμώμενη επιλογή για τη διαχείριση των αποβλήτων
2. προγράμματα «πληρώνω όσο πετάω», που χρεώνουν τους παραγωγούς αποβλήτων με βάση την πραγματική ποσότητα των παραγόμενων αποβλήτων και προσφέρουν κίνητρα για διαχωρισμό στην πηγή των ανακυκλώσιμων αποβλήτων και για τη μείωση των μεικτών αποβλήτων
3. φορολογικά κίνητρα για τη δωρεά προϊόντων, ιδίως τροφίμων
4. προγράμματα διευρυμένης ευθύνης του παραγωγού για διάφορους τύπους αποβλήτων, και μέτρα για την αύξηση της αποτελεσματικότητας, της οικονομικής αποδοτικότητας και της διακυβέρνησής τους
5. προγράμματα καταβολής εγγύησης-επιστροφής και άλλα μέτρα που ενθαρρύνουν την αποτελεσματική συλλογή χρησιμοποιημένων προϊόντων και υλικών
6. ορθός σχεδιασμός των επενδύσεων σε υποδομές διαχείρισης αποβλήτων, μεταξύ άλλων μέσω των ταμείων της Ένωσης
7. βιώσιμες δημόσιες συμβάσεις για την ενθάρρυνση της καλύτερης διαχείρισης των αποβλήτων και τη χρήση ανακυκλωμένων προϊόντων και υλικών
8. σταδιακή κατάργηση επιδοτήσεων που δεν είναι σύμφωνες με την ιεράρχηση των αποβλήτων
9. χρήση φορολογικών μέτρων ή άλλων μέσων για την προώθηση της αποδοχής προϊόντων και υλικών που έχουν προετοιμαστεί για επαναχρησιμοποίηση ή ανακύκλωση
10. υποστήριξη της έρευνας και καινοτομίας σε προηγμένες τεχνολογίες ανακύκλωσης και ανακατασκευής
11. χρήση των βέλτιστων διαθέσιμων τεχνικών επεξεργασίας αποβλήτων
12. οικονομικά κίνητρα για τις τοπικές και τις περιφερειακές αρχές, ιδίως για την προώθηση της πρόληψης της παραγωγής αποβλήτων και την ευρύτερη χρήση προγραμμάτων χωριστής συλλογής, με παράλληλη αποφυγή της υποστήριξης για υγειονομική ταφή και αποτέφρωση
13. εκστρατείες ευαισθητοποίησης του κοινού, ιδίως για τη χωριστή συλλογή, την πρόληψη της δημιουργίας αποβλήτων και τη μείωση των απορριμμάτων, και ενσωμάτωση των θεμάτων αυτών στην εκπαίδευση και την κατάρτιση
14. συστήματα συντονισμού, μεταξύ άλλων με ψηφιακά μέσα, μεταξύ όλων των αρμόδιων δημόσιων αρχών που συμμετέχουν στη διαχείριση των αποβλήτων
15. προώθηση διαρκούς διαλόγου και συνεργασίας μεταξύ όλων των συμφεροντούχων όσον αφορά τη διαχείριση των αποβλήτων, και ενθάρρυνση για τη σύναψη εθελοντικών συμφωνιών και την υποβολή στοιχείων από τις επιχειρήσεις, σχετικά με τα απόβλητα.

⁽¹⁾ Τα εν λόγω μέσα και μέτρα μπορούν να παρέχουν κίνητρα για την πρόληψη της δημιουργίας αποβλήτων, που αποτελεί την κορυφαία βαθμίδα της ιεράρχησης των αποβλήτων, και στο παράρτημα IV παρατίθεται πλήρης κατάλογος πιο συγκεκριμένων παραδειγμάτων μέτρων πρόληψης της δημιουργίας αποβλήτων.

▼ M4

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ IVβ

**ΣΧΕΔΙΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΠΟΥ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΥΠΟΒΑΛΛΕΤΑΙ ΣΥΜΦΩΝΑ
ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 11 ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ 3**

Το σχέδιο εφαρμογής που πρέπει να υποβάλλεται σύμφωνα με το άρθρο 11 παράγραφος 3 περιλαμβάνει τα ακόλουθα:

1. αξιολόγηση των παλαιότερων, των τρεχόντων και των προβλεπόμενων ποσοστών ανακύκλωσης, υγειονομικής ταφής και άλλης επεξεργασίας αστικών αποβλήτων και των ροών που τα απαρτίζουν
2. αξιολόγηση της εφαρμογής των σχεδίων διαχείρισης αποβλήτων και των προγραμμάτων για την πρόληψη της δημιουργίας αποβλήτων σύμφωνα με τα άρθρα 28 και 29
3. τους λόγους για τους οποίους το κράτος μέλος κρίνει ότι ενδέχεται να μην είναι σε θέση να επιτύχει τον σχετικό στόχο που καθορίζεται στο άρθρο 11 παράγραφος 2 εντός της οριζόμενης σε αυτό προθεσμίας, και εκτίμηση της παράτασης που απαιτείται για την επίτευξη του εν λόγω στόχου
4. τα αναγκαία μέτρα για την επίτευξη των στόχων που ορίζονται στις παραγράφους 2 και 5 του άρθρου 11, τα οποία έχουν εφαρμογή στο κράτος μέλος κατά τη χρονική παράταση, συμπεριλαμβανομένων κατάλληλων οικονομικών μέσων και άλλων μέτρων για την παροχή κινήτρων για την εφαρμογή της ιεράρχησης των αποβλήτων όπως καθορίζεται στο άρθρο 4 παράγραφος 1 και στο παράρτημα IVα
5. χρονοδιάγραμμα για την εφαρμογή των μέτρων που προσδιορίζονται στο σημείο 4, καθορισμό του οργάνου που είναι αρμόδιο για την υλοποίησή τους, καθώς και εκτίμηση της συμβολής τους στην επίτευξη των στόχων που ισχύουν σε περίπτωση χρονικής παράτασης
6. πληροφορίες για τη χρηματοδότηση της διαχείρισης των αποβλήτων σύμφωνα με την αρχή «ο ρυπαίνων πληρώνει»
7. μέτρα για τη βελτίωση της ποιότητας των δεδομένων, όπου απαιτείται, για τη βελτίωση του σχεδιασμού και της παρακολούθησης των επιδόσεων στη διαχείριση των αποβλήτων.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ V

ΠΙΝΑΚΑΣ ΑΝΤΙΣΤΟΙΧΙΑΣ

Οδηγία 2006/12/EK	Παρούσα οδηγία
Άρθρο 1, παράγραφος 1, σημείο α)	Άρθρο 3, σημείο 1)
Άρθρο 1, παράγραφος 1, σημείο β)	Άρθρο 3, σημείο 5)
Άρθρο 1, παράγραφος 1, σημείο γ)	Άρθρο 3, σημείο 6)
Άρθρο 1, παράγραφος 1, σημείο δ)	Άρθρο 3, σημείο 9)
Άρθρο 1, παράγραφος 1, σημείο ε)	Άρθρο 3, σημείο 19)
Άρθρο 1, παράγραφος 1, σημείο στ)	Άρθρο 3, σημείο 15)
Άρθρο 1, παράγραφος 1, σημείο ζ)	Άρθρο 3, σημείο 10)
Άρθρο 1, παράγραφος 2	Άρθρο 7
Άρθρο 2, παράγραφος 1	Άρθρο 2, παράγραφος 1
Άρθρο 2, παράγραφος 1, σημείο α)	Άρθρο 2, παράγραφος 1, σημείο α)
Άρθρο 2, παράγραφος 1, σημείο β)	Άρθρο 2, παράγραφος 2
Άρθρο 2, παράγραφος 1, σημείο β), υπό i)	Άρθρο 2, παράγραφος 1, σημείο δ)
Άρθρο 2, παράγραφος 1, σημείο β), υπό ii)	Άρθρο 2, παράγραφος 2, σημείο δ)
Άρθρο 2, παράγραφος 1, σημείο β), υπό iii)	Άρθρο 2, παράγραφος 1, σημείο στ) και παράγραφος 2, σημείο γ)
Άρθρο 2, παράγραφος 1, σημείο β), υπό iv)	Άρθρο 2, παράγραφος 2, σημείο α)
Άρθρο 2, παράγραφος 1, σημείο β), υπό v)	Άρθρο 2, παράγραφος 1, σημείο ε)
Άρθρο 2, παράγραφος 2	Άρθρο 2, παράγραφος 4
Άρθρο 3, παράγραφος 1	Άρθρο 4
Άρθρο 4, παράγραφος 1	Άρθρο 13
Άρθρο 4, παράγραφος 2	Άρθρο 36, παράγραφος 1
Άρθρο 5	Άρθρο 16
Άρθρο 6	—
Άρθρο 7	Άρθρο 28
Άρθρο 8	Άρθρο 15
Άρθρο 9	Άρθρο 23
Άρθρο 10	Άρθρο 23
Άρθρο 11	Άρθρο 24 και 25
Άρθρο 12	Άρθρο 26
Άρθρο 13	Άρθρο 34
Άρθρο 14	Άρθρο 35
Άρθρο 15	Άρθρο 14

▼ B

Οδηγία 2006/12/EK	Παρούσα οδηγία
Άρθρο 16	Άρθρο 37
Άρθρο 17	Άρθρο 38
Άρθρο 18, παράγραφος 1	Άρθρο 39, παράγραφος 1
—	Άρθρο 39, παράγραφος 2
Άρθρο 18, παράγραφος 2	—
Άρθρο 18, παράγραφος 3	Άρθρο 39, παράγραφος 3
Άρθρο 19	Άρθρο 40
Άρθρο 20	—
Άρθρο 21	Άρθρο 42
Άρθρο 22	Άρθρο 43
Παράρτημα I	—
Παράρτημα ΙΑ	Παράρτημα I
Παράρτημα ΙΒ	Παράρτημα ΙΙ

Οδηγία 75/439/ΕΟΚ	Παρούσα οδηγία
Άρθρο 1, παράγραφος 1	Άρθρο 3, σημείο 18)
Άρθρο 2	Άρθρα 13 και 21
Άρθρο 3, παράγραφοι 1 και 2	—
Άρθρο 3, παράγραφος 3	Άρθρο 13
Άρθρο 4	Άρθρο 13
Άρθρο 5, παράγραφος 1	—
Άρθρο 5, παράγραφος 2	—
Άρθρο 5, παράγραφος 3	—
Άρθρο 5, παράγραφος 4	Άρθρα 26 και 34
Άρθρο 6	Άρθρο 23
Άρθρο 7, σημείο α)	Άρθρο 13
Άρθρο 7, σημείο β)	—
Άρθρο 8, παράγραφος 1	—
Άρθρο 8, παράγραφος 2, σημείο α)	—
Άρθρο 8, παράγραφος 2, σημείο β)	—
Άρθρο 8, παράγραφος 3	—
Άρθρο 9	—
Άρθρο 10, παράγραφος 1	Άρθρο 18

▼B

Οδηγία 75/439/ΕΟΚ	Παρούσα οδηγία
Άρθρο 10, παράγραφος 2	Άρθρο 13
Άρθρο 10, παράγραφοι 3, 4	—
Άρθρο 10, παράγραφος 5	Άρθρα 19, 21, 25, 34 και 35
Άρθρο 11	—
Άρθρο 12	Άρθρο 35
Άρθρο 13, παράγραφος 1	Άρθρο 34
Άρθρο 13, παράγραφος 2	—
Άρθρο 14	—
Άρθρο 15	—
Άρθρο 16	—
Άρθρο 17	—
Άρθρο 18	Άρθρο 37
Άρθρο 19	—
Άρθρο 20	—
Άρθρο 21	—
Άρθρο 22	—
Παράρτημα I	—

Οδηγία 91/689/ΕΟΚ	Παρούσα οδηγία
Άρθρο 1, παράγραφος 1	—
Άρθρο 1, παράγραφος 2	—
Άρθρο 1, παράγραφος 3	—
Άρθρο 1, παράγραφος 4	Άρθρο 3, παράγραφοι 2 και 7
Άρθρο 1, παράγραφος 5	Άρθρο 20
Άρθρο 2, παράγραφος 1	Άρθρο 23
Άρθρο 2, παράγραφοι 2 ως 4	Άρθρο 18
Άρθρο 3	Άρθρα 24, 25 και 26
Άρθρο 4, παράγραφος 1	Άρθρο 34, παράγραφος 1
Άρθρο 4, παράγραφοι 2, 3	Άρθρο 35
Άρθρο 5, παράγραφος 1	Άρθρο 19, παράγραφος 1
Άρθρο 5, παράγραφος 2	Άρθρο 34, παράγραφος 2
Άρθρο 5, παράγραφος 3	Άρθρο 19, παράγραφος 2
Άρθρο 6	Άρθρο 28

▼ B

Οδηγία 91/689/ΕΟΚ	Παρούσα οδηγία
Άρθρο 7	—
Άρθρο 8	—
Άρθρο 9	—
Άρθρο 10	—
Άρθρο 11	—
Άρθρο 12	—
Παραρτήματα I, II	—
Παράρτημα III	Παράρτημα III